

Clas de la Caixa que la
CASA MANACH
exposa
al pavelló dels
Artistes Reunits.
Exposició de Barcelona

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.505.—PREU: 10 CENTS
BARCELONA, DIUMENGE, 18 DE MAIG DE 1936
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 689, TELEFON 16016
VILLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11.1.18.—TELEFON 19000

CRONICA

Què vol dir la bandera?

Un decenni deu fer que la ciutat de Barcelona, en ocasió d'una visita solemne, es manifestà amb el cor a la mà, és a dir, amb un símbol de banderes als balcons i terrats. Aleshores el diàleg íntim que ara és possible: malgrat una prometença lapidària, mancava paritat de verbs i planava la imposició oficial. Però a manca de verb, la bandera pogué ésser, en un moment oportú, succeïdani no reusats a entendre: fins la Llei de Jurisdiccions l'emparava. Aleshores calia poder escriure: "La bandera és un símbol, això és, l'encarnació d'un ideal. Parla a tothom, simplement existint. Parla als que entenen les nostres paraules i als que no les entenen. De tothom es fa entenedor. Oueja complimentosa, insinuant; es desplega tot d'una, llisa, però encara flexible; com les fulles d'un matoll notrat; i quan s'arredossa al voltant del pal gairebé recte, amb fidelitat de línia més que de mortalla". Tant es va fer entendre i de fàcil clar a catalana, que per aquell acte legal de sinceritat fou decretada in pectus la seva proscripció. El decret de la Dictadura contra la llengua i la bandera saldava aquell greuge mai més oblidat. La mà despòtica que ens tapava la boca arrabassava les banderes. Però si amb la boca tapada els nostres ulls parlaven, sense banderes per a manifestar-se explícitament, també es manifestaven els nostres balcons tancats i barrats. I amb tanta de sinceritat, que no mancaren pas volent que saberen llegir-los. Fins podríem dir que aquells gestos i finestrons ajustats foren més eloqüents que les banderes. Si aquestes poden semblar una insinuació de diàleg, aquella mena, aleshores, un gest d'incomunicació.

Set anys fa que la bandera del Palau de la Generalitat i que mil i mil banderes que l'aureolaven foren desades. Llur nutisme era tot o més unànime que les manifestacions anteriors. Ni una trencat. En aquest llarg silenci de banderes heu après les virtuts del silenci... és a dir, les virtuts del treball obscú i efectiu. Hem vist que les banderes prenen llur força i llur dignitat no del fet de ningú, ni d'una llei externa que un dia és tolerant i l'endemà s'arruïna, sinó dels braços que les sostenen amb heroisme, del que els fa costat amb voluntat i mitjans de fer-les respectar, del patrimoni on són plantades. Ens repugna, pacifistes com volem dir, que banderes gallegues, provocadores; més ens repugna que, malgrat, provocatives. Tant com ens plau de parlar sobriament, però llurament, ens desplaïria de treure i desmar automàticament la llengua com en la visita d'una inspecció mèdico-escolar.

Ara es torna a parlar de la nostra bandera: arbitràriament ens ha llevada, graciosament ens seria tornada. Cal dir que l'enyorem i cal dir que nosaltres, com tots els catalans, enyorem aquella flor tallada en la serenor del nostre cel. Cal dir que el seu buit en tots els actes de l'Exposició de Montjuïc ens arribava a l'ànima, i ens sublevava, entremig de tantes banderes en doina, la proscripció de la nostra? Ni l'hermenèutica més ingènua de les nostres paraules permet, en bona fe, de dubtar-ne. Però nosaltres no volem resuscitar fantasmes, sinó realitats; no volem cap sortida patriòtica que perilli d'esdevenir derivatiu d'activitats més fecundes. Conceïm de grat un marge de joc en les nostres orades, car fins l'esgarriada epidèrmica del populisme pot endinsar-se de mica en mica fins al cervell i al cor, fins a l'entusiasme i a la voluntat; però aquest marge de joc ens plau en quant pot ésser un estímul, no en quant resultés un palliatiu. Altrament faríem cert, amb els nostres entusiasmes immotivats, aquell retrat de l'Unamuno que ens ofega l'entusiasme.

Abans d'hissar una bandera cal plantar, ben afermat, el pal. Si és la nostra bandera, si és la bandera del nostre poble i no simple pendent d'his una trilogia heràldica, cal saber quin patrimoni nostre, ben nostre, ens resta, per tal de plantar-hi el pal. Ni a pregar, ni en l'aire; durant la Dictadura els bons patriotes que s'entremigaren es feren enterrar embolicats amb la bandera materna. Llurs despulles eren un patrimoni digne, les entranyes de la nostra terra eren inextinguibles contra tota vel·leïtat forana. Així despulles de martr escaven per a peanya de l'ara on el sacrifici diví és acomplert cada dia.

Abans de tornar a treure la bandera caldria que ens preguntéssim: "Què vol dir la bandera?" Si encara no vol dir res o no pot dir res, el prodigar-la seria per jugar-hi, seria — inconscient i sense una mena de profanació. I si la bandera és un símbol puríssim, no hi llevem el simbolisme, és a dir, la correspondència d'unes realitats efectives per ella representades, que li donen valor i significació. Un símbol que no significa res, no és un símbol, és un tipic a la boca, i una joguina de quincalla als dits. Tota bandera emprada com una joguina esdevindria quincalla, més bona per a omplir aparadors de botigues que cúpules i frontons d'edificis nobles, de biblioteques, de museus, d'institucions de govern autòctones.

Prodigar la nostra bandera quan un contingut de realitats catalanes no l'avalen seria desvaloritzar-la. Ella és la nostra divisa. Ni les reserves d'or que jauen a les caves d'un banc d'Estat no aturen la davallada d'una divisa quan aquelles reserves no responen a les realitats, és a dir, a la riquesa vital d'un país. L'abissament de la nostra bandera no escam com a primera pedra de cap restauració. El seny del nostre estatament més constructiu no la posa sinó per a coronar l'acabament d'una obra. Aleshores, benvinguda la bandera, que no qued'n catalans a casa, atrets a plaça per la cadència triomfal, més que optimista, de la sardana de la llibertat.

JAUME BOFILL

Lletres d'Alemanya

Els paisatges paral·lels

Fa poques hores que el tren roda per terres del Reich, i el paisatge ha canviat completament. Amic Plutarco: (Per què no sentíreu la temptació de comparar paisatges — que són coses vives — per comptes de comparar aquesta cosa tan poc interessant que són els grans homes? Vet ací una omisió que sols et podem perdonar perquè no imaginaves edicions a doble text, sobre paper de fil, revisades i amb aparell crític; jo, que sé com un escriptor s'exposa a aquests excessos editorials de la posteritat, no vull que quedi un buit semblant a les Bernat Metge de l'esdevinidor i aprofito les dues hores que l'horari dels trens m'obliga a romandre a Kalsruhe, per assajar un paral·lel entre el paisatge francès i l'alemany.

França té el rar privilegi de la suavitat, per a totes les coses de l'esperit. Aquesta suavitat és diu Versalles, Couperin, Watteau. Adhuc els homes més clàustics, com Voltaire, saben ésser-ho suau, amb una causticitat eficaç però sense dolor. Surt a França un Racine, i sap expressar les terribles situacions de Fedra en versos tan equànims i perfectes, que permeten d'arribar a la fi sense sentir la desagradable esgarriada que produeixen els tràgics, des de Sòfocles a Calderón. El paisatge francès havia d'ésser, per força, suau i plàcid, també.

Les perspectives es perden dolçament, no es trenquen mai d'una manera brusca i injustificada, per la mateixa raó que un francès — malgrat de la frase que dona entenciment el contrari — no se'n va mai sense acomiadar-se.

Es un paisatge objectiu, equilibrat i ser. Un paisatge que canvia sense apassionar; que fa tenir idees clares sobre totes les coses; que permet a un home, que s'ha passat mitja vida dedicat a l'alegre esport de pegar coses de sabre, com Descartes, escriure en una sola nit un "Discurs" de cinquanta pàgines, capaç de revolucionar la filosofia universal.

Es un paisatge tan perfecte, de tons tan ben dosificats i distribuïts, que gairebé cal mirar-lo per la part de darrera per a convèncer-nos que no és un hàbil tapís.

Uns quants quilòmetres a la dreta del Rin ja és tot una altra cosa. Els insignificants turons que hem vist a França s'han inflat, com seguint el procés d'una monstruosa embriogènia de la terra; els boscos informes han esdevingut més freqüents; les perspectives ofereixen transicions ràpides i arbitràries.

Es un món ben organitzat, els alemanys serien obligats a justificar el perquè de moltes coses de llur paisatge. Hom els exigiria que expliquessin perquè aquesta muntanya és així i no com lògicament caldria que fos; perquè aquell bosc és massa fosc i compacte, i amb aquest altre s'esdevé tot el contrari; perquè hi ha una plana on hi hauria d'haver un turó...

A Ginebra, a Locarno, a La Haia i a Londres no s'han donat del perill que significa el paisatge alemany per a la pau del món. No s'han preocupat més que de regular els pagaments per mitjà d'aquest gran poema que es diu el Pla Young; de la reducció de l'exèrcit alemany; del desarmament, de l'arbitratge i d'altres coses igualment inútils. Però, i el paisatge? Una política per a la pau, verament intel·ligent, hauria intentat modificar-lo, introduint-hi una mica almenys de dolçor francesa. Car aquest paisatge alemany, aparentment agradós i pacífic, és terriblement excitant, tonificador i apassionant.

I ho és en grau tan elevat, que les companyies de ferrocarrils, per a evitar que els viatgers no habituats siguin atrets massa violentament pel paisatge, ha hagut de posar a cada finestra dels vagons un rètol que diu: "Nicht hinauslehnen". Que és com aquella lúgubre advertència de la calavera i el "Risc de mort" que hi ha als pals de conduccions elèctriques de voltatge elevat.

ARTUR PERUCHO
Kalsruhe, maig de 1936.

Francesc Cuixart	5'—
Restaurant Ramonet ..	10'—
Josep Cuixart	1'—
Joan Vigo	5'—
Un badaloní	5'—
Total	111.808'15

—

Ha quedat tancada la subscripció.

El Comitè organitzador de l'homenatge a Pompeu Fabra prega a les persones i entitats que hagin recollit aportacions, que se serveixin enviar-les immediatament a la Fundació Bernat Metge (Via Latetana, 30-VII) o bé al Dr. J. Borrallera, a l'Ateneu Barcelonès (carrer de la Canada, 6).

Sisè Congrés de Metges de Llengua Catalana

Quin goll, dona de veure l'exercici de Catalunya des que se li ha alcat la llosa de la dictadura, que la tenia acaparada! Tament com al començament de la primavera, aquelles plantes que la neu havia tingut colgades, però que havien aprofitat el temps furgant amb les seves arrels terra endins, ja llures del pes i de la fredor de la neu, se les ven créixer amb tal alany que de l'un dia a l'altre hom hi troba diferència, així mateix passa a Catalunya en els moments actuals.

De primer foren les entitats polítiques clausurades, una durant el mal temps, que tornen a obrir-se, i altres que encara que no clausurades no podien dir que l'anima les seva i ara tornen a actuar activament, després les de govern popular (Diputacions i Ajuntaments) que recobren llur veu pròpia i amb ella el desenvolupament de l'esperit païral, foragitat abans per gent forastera de veritat una, i d'altra que sense ésser-ho ho semblava, cosa encara pitjor. Després les entitats culturals: primer els Jocs Florals, que sortint de l'hivernalde en què vivien durant aquest temps, surten a la llum del sol amb tot l'esclat primaveral, el mateix dia el Col·legi de Metges de Tarragona reprèn unes conferències en català, suspeses durant sis anys, precisament per ésser donades en cas de no esdevindre, i ara, per lebrar en desgreuge a la mateixa, amb un èxit extraordinari; diumenge passat és la Protectora de l'Ensenyança Catalana que torna a emprendre amb més entusiasme que mai la honrosa tasca... i altres i altres... i ara tot el torn a l'Associació General de Metges de Llengua Catalana, qui durant tot aquest temps no ha pogut celebrar els seus períodes, Congrésos, i que ara s'alanya amb tota activitat a preparar el Sisè.

D'aquest Sisè Congrés de Metges de Llengua Catalana precisament anem a parlar.

Així que l'Associació organitzadora s'ha vist les mans lliures, s'ha preocupat de la seva ràpida organització, a fi de poder-lo celebrar estant encara oberta l'Exposició, segona quinzena de juny, cosa molt encertada.

Ara convé que tots els metges hi posen el coll, perquè l'èxit sigui esclatant superior a tots els anteriors, com com és d'esperar que així serà. De moment ens consta que els ponents tenen ja molt avançades llurs ponències, i prompte els socis les rebran impreses, a fi de poder-se-les estudiar i redactar les esmenes. Sabem també que hi ha molt d'entusiasme entre els metges de Catalunya i Balears, i que les inscripcions d'aquells que encara no estaven a l'Associació van plovent, unes a l'Associació, i per tant indirectament al Congrés, i altres al Congrés directament.

Convé que no n'hi falti cap. Hem de demostrar al públic que si ens hem sabut associar quasi unànimement en el Sindicat, per a defensar els nostres interessos, no sentim menys entusiasme quan es tracta d'alcar el nostre nivell intel·lectual en profit de la salut dels

nostres, ellents que tenim a les nostres mans encadenades.

Ens obliga moralment a intervenir-hi tots, com diu la Comissió organitzadora, el deure de salvar la nostra responsabilitat en saber patentitzar la perfecció assolida aquests darrers anys en les nostres activitats mèdiques. Convé que els metges, en primer lloc, i el nostre poble, en segon, s'assabentin de l'importància d'aquesta joventut estudiant, que cada dia s'esforça més, i va aconseguint, en posar el nostre nivell científic al costat del de tot el món, convé també estimular-la i fer que el món se n'assabenti. Es un deure patriòtic.

Per a fer-se càrrec de la importància que en el concepte científic tindran aquest Congrés, n'hi ha prou en llegir els temes oficials, que són com segueix:

Primer. Fisiopatologia i Semeiòtica renal.

Segon. Tractament de les peritonitis.

Tercer. Mortalitat fetal i infantil a Catalunya (causes i profilaxia).

Quart. Fisiologia i exploratòria funcional del fetge.

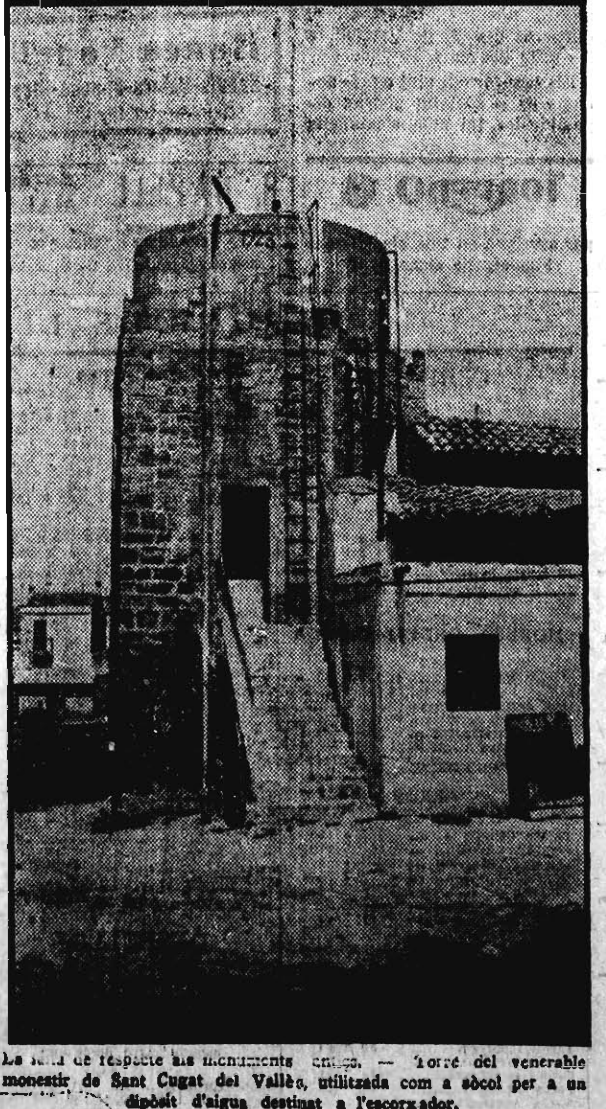
Ara hem d'afegir-hi que els temes seran descabellats per persones triades entre les més competents, tant entre la joventut bregada en els treballs de laboratori, com entre els homes carregats d'experiència clínica. N'hi ha prou amb llegir llurs noms en la circular.

Convé, doncs, que hi contribuïm tots: aquell que tingui alguna cosa nova, que la hi porti; aquell que només entrevi un aspecte, un matís nou o simplement personal, sobre d'un assumpte ja conegut, que l'hi porti també en forma de comunicacions. I aquell que no tingui ni una cosa ni altra, que vagi també al Congrés i que s'inscriuï, per a prendre i per a contribuir personalment al major èxit.

A més a més hem d'anar-hi també per al major enlletiment de la nostra llengua i de tot el que es simbolitza amb el nostre esperit païral, i més en aquests moments crítics per a Catalunya. És també el patriotisme que ens impelleix.

Res, tots aquests motius, jo espero, em faig la il·lusió, crec que serà veritat, que hi serem tots.

El nostre germà i company de València i de la Catalunya francesa hi saben també, per dret propi, i malgrat a esperar que així com en els Congrésos anteriors no han deixat de tenir-hi representació en aquest hi seran més nodrides; com també n'esperen dels països del Llenguadoc, perquè així com en el camp literari anem confraternitzant cada dia més, no hi ha motiu perquè no fem el mateix en l'esfera científica i social, tant més quant avui s'ha escarcat materialment la distància que les separava. El nostre desig és d'anar estrenyent cada dia més els lligams d'unió. (No volem dir res les fronteres polítiques davant dels lligams de la sang i de la llengua).

La sala de respecte als monuments antics. — Torre del venerable monestir de Sant Cugat del Vallès, utilitzada com a escola per a un dipòsit d'aigua destinat a l'ecorçador.

COMENTARI

Bisbes

A la pàgina destinada a la política, robare el lector un elogio de la llengua catalana escrit pel bisbe de Perpinyà, monsenyor Carles de Pont. Després de llegir aquest text convidreu que encara que segons les gaselles un bisbe sempre és un "savi prelat", hi ha diverses categories de savis, i sobretot de prudència i popularitat. I si prolonguem la conseqüència un xic més enllà, sense necessitat de concretar ni entrar en personalismes, mirant la qüestió en bloc, convidreu també que la saviesa, la prudència i la popularitat semblen distingir preferentment l'episcopat dels països on no funciona el mecanisme anacrònic del reial patronat.

Encara un altre dot assisteix els prelats no elegits pels governs, i és la sinceritat. Ha hagut d'ésser un bisbe de terra catalana, del Pireneu enllà, el que ha pogut fer un elogi de la llengua del seu poble. Aquí hauria estat, seria potser encara, un atreviment. Es el bisbe de Perpinyà qui des de *L'Illustration Economique et Financière* explica als francesos que en totes les esglésies de la diòcesi adhuc a la catedral, es canta i predica en català.

No és probable que cap dels prelats de la Catalunya estricte s'hagués atrevit a escriure els següents paràgrafs, amb els quals el bisbe de Perpinyà alou el seu article: "Déu ha donat a cada poble un caràcter particular, una personalitat pròpia, que són el reflex de la terra que habita, de la llengua que parla i que determinen la seva raça. La terra i la raça són inseparablement lligades la una a l'altra, de llur unió és nascuda la llengua, després d'una gestació, sovint secular. Intentar destruir un dels tres termes d'aquesta trinitat: la terra, la raça i la llengua, adhuc sota preteix d'unitat nacional, és una obra impia i quimèrica. Fa de tan mal anivellar els pobles, com d'anivellar tota la terra. El català és una llengua, i viurà tant com la terra i la raça catalana."

Consti que el bisbe de Perpinyà no és català. I no obstant, sap defensar, tant com el fur de l'Església, el fur del poble.

Hauria parlat com ell el bisbe Torres i Bages. Però, com si fes deu segles que és mort, i com si el que digués no fos veritat ni responsabilitat ja a una realitat, hem vist i veiem actituds contràries. Davant d'aquesta contradicció només resta als fidels, com diuen les gaselles, la "submissió, l'obediència, la disciplina", etc., i creure que "els savis poden canviar de parer".

L'Església, quan l'Estat no intervé en el seu funcionament, té el de pentecostal dels idiomes. El bisbe Torres deia que predicar en espanyol als catalans és fer comèdia, i que aquesta mena de predicació no rendia cap fruit. Hauria, no obstant, admès que la ciutat de Barcelona és un territori bilingüe, i en tenim la prova en el fet que certes pastorals de caràcter polític i social les escriu en espanyol. Si l'opinió del bisbe Torres era certa fa uns quants anys i ara no ho és, declaro que no hi entenc res.

El dia de la Mare de Déu de Montserrat no fou possible que es prediqués un sermó en català durant un ofici que va fer-se en una església important de Barcelona. I, naturalment, no va haver-hi sermó, perquè els organitzadors de la festa, tots catalans, varen treure que la imposició era excessiva. Se'ls va respondre que hi ha uns decrets de Roma, i que complir-los era un deure de consciència i la millor manera de comprometre'ls si no eren bons. Aquesta política, malgrat d'haver fracassat i sacrificat homes, ha persistit fins ara a Barcelona. Tothom espera, ara que les circumstàncies han canviat, que l'actual bisbe d'aquesta diòcesi, del qual es diu que és de la mateixa pasta que Urquizaona, que tampoc era català, sabrà esborrar el record d'uns decrets que Roma hauria volgut que fossin interpretats d'una manera acomodaticia, pretensió que topava amb la resistència de l'autoritat civil.

Cal lluitar pel respecte de la llengua catalana a l'escola i a l'església. Aquests afers són més importants que el dret d'exhibir una insígnia. No hi ha res que s'oposi a què el catòlic sigui disciplinat sense ésser xai. — M. B.

Els metges no catalans residents en tots els països numeraris poden ésser també socis numeraris amb iguals drets que els altres, adhuc el de l'ús de llur pròpia llengua, ja que si bé la catalana és el nostre nex principal, tenim per a totes les altres, sense distinció, el més gran respecte, ni més ni menys que desitgem i volem per a la nostra.

No són els metges tan sols els qui poden ésser congressistes numeraris sinó, com diu el Reglament i com ha estat l'esperit des del començament, tots els farmacèutics i veterinaris residents en terres de llengua catalana. Precisament aquest concepte ha preocupat des de molt temps a l'Associació i fins se n'ha parlat en algun Congrés anterior, de modificar el nom en el sentit que fos comprensiu de tots els rams de les ciències mèdiques i biològiques, però l'anany que hi aparegués el nom de la llengua, nex principal com hem dit, ho dificultava. Avui, tal com estan les coses, crec que es podria fer, i els noms d'"Associació General Catalana de Ciències Mèdiques" i "Congrés Català de Ciències Mèdiques", o altres similars, podrien complir l'objecte. De totes maneres, jo estimo des d'aquí a tots aquests professionals a què hi prenguin part en interès de tots, i per ajudar a resoldre els molts problemes comuns a tots.

Els estudiants de les facultats respectives poden ésser socis o congressistes adjunts, i amb relativa economia poden aprofitar les ensenyances i els beneficis de les festes, excursions, etc., que amb motiu del Congrés s'organitzin. Així mateix les famílies dels socis numeraris i tota persona que sense títol professional, s'interessi pel progrés de les Ciències Mèdiques a Catalunya.

Hem de fer constar que també hi haurà Socis protectors, que seran tots aquells que ajudin amb mitjans econòmics (que no baixin de 150 pessetes) al major èxit del Congrés, com diu el Reglament. Aquí hi tenen cabuda tots aquells que, sobrats de mitjans, sentin amor per les coses espirituals nostrades i vulguin contribuir al seu enlletiment. (Esperem que no n'hi faltaran).

De més a més, acostumen a acabar els nostres Congrésos amb excursions

H. PUIG I SALS

L'Església i el Govern maltes

La Valette (Malta), 17. — La Gasetta del Govern publica el text del projecte de Concordat per a definir i establir les relacions de l'Estat i de l'Església a Malta.

La finalitat principal d'aquest projecte és fixar la independència de l'Església quant a les qüestions espirituals que no afectin la sobirania de l'Estat anglès a Malta.

En el projecte de Concordat es preveu el manteniment de la legislació actual i l'eliminació de tota influència clerical en els assumptes polítics, i es reserva per a ell el dels càrrecs eclesiàstics, als quals s'afegiran els subdits britànics.

El darrer article fa referència a les relacions entre el Legat i autoritats angleses. — Fabra.

Un volcà en erupció

Santiago de Xile, 17. — Telegraf de Temuco donant compte d'haver entrat en erupció el volcà de Llaima.

Segons notícies no confirmades encara, sembla que un fogueret situat prop del volcà ha estat destruït. — Fabra.

Els presidents dominicans

Nova York, 17. — Els generals Trujillo i Ureña han estat elegits president i vice-president de la República de Santo Domingo. — Fabra.

Homenatge a Pompeu Fabra

Recepció del Comitè organitzador		Pessetes
Suma anterior		111.366'65
Barcelona (cinquena llista)		
Pere Claros	0'50	
Marc Sabater	2'—	
Joan Boda	1'—	
Joan Minguel	1'—	
Lluís Morera	1'—	
Francesc Rosquets	5'—	
Joan Salses	50'—	
Joan Sioi Serra	25'—	
Sebastià Sabater	5'—	
Joan Lleial i Puig	5'—	
Joan Lleial i Puig	5'—	
Joan Botet	1'—	
Joan Soler	5'—	
Joan Costa	2'—	
Joan Flaquer	2'—	
Joan Pàmades	1'—	
Joan Domènec	25'—	
Joan Seriol	2'—	
Joan Oriol	3'—	
Jaume Fradera	2'—	
Amadeu Fradera	2'—	
Oleguer Gatell	1'—	
Ramon Mans Badia	10'—	
Isidre Porta	2'—	
Gaspà Patau	5'—	
Josep Abel	5'—	
Josep Planes	85'—	
Pere Granger	5'—	
Francesc Grifol	0'50	
Joan Guasch	2'—	
Josep Pallàs	5'—	
Josep Boix	1'—	
Agustí Alzina Clar	2'—	
Joan Selva	0'50	
Ramon Marbà	1'—	
Joan Grau	1'—	
Manuel Niubó	1'—	
Jaume Clarà	1'—	
Sebastià Seriol	1'—	
Jaume Costa	1'—	
Miquel Cifuentes	1'—	
Francesc Martínez	2'—	
Francesc Barriga	10'—	
Antoni Lleial	40'—	
T. M.	5'—	
Joan Pedró Formiguera	15'—	
Francesc Puig Seriat	5'—	
Joan Amigó Barriga	25'—	
Herman A. G.	100'—	

(DES DE MIAMI, FLORIDA)

A 44 duros la rova d'oli d'olives

L'Agro Andalus, que es publica a Jaén i que amb regularitat mensual rebo en aquesta oficina, diu en el seu butlletí de març de l'any 1928:

Oli d'olives, a 175 pessetes els 25 quilos.

Bueno al "Miami Daily News" el haui de monedes estrangeres, i lleigues:

"Borsa de Nova York. — Pes-

netes 12.46.

Així és que el productor d'oli espanyol cobra un dòlar vuitanta-cents centaus per cada 25 quilos i 430 grams que ven.

Ara bé, pròxima a aquesta oficina consular espanyola, hi ha un "Grocery Store" — botiga de queviures — on trobo unes ampolletes que contenen quatre unces d'oli, que l'etiqueta diu ésser pur d'olives italià, i costa cada una, vint-i-cinc centaus.

Com que l'unça americana té vint-i-vuit grams, resulta que el consumidor nord-americà paga vint-i-set dòllars setanta-cinc centaus, o el que és el mateix: dues-centes vint-i-dues pessetes, per la quantitat d'oli que el productor espanyol cobra menys de quinze.

Es això just i humà?

Contestin els oliverers. Contestin tots els espanyols als quals el baix preu de la pesseta i la manca de treball dificulta la vida; contestin els qui demanen represàlies contra els Estats Units pel dèficit que tenim de més d'un milió de pessetes diari en el nostre comerç; amb aquest gran poble; contestin els milions d'espanyols que viuen aspirant per obtenir un benefici que mai no arriba; contestin els qui han d'abandonar les seves llars cercant, en l'emigració, el pa que llur pàtria els nega.

Els enemics d'Espanya, dels quals, per manca de cultura cívica, n'hi ha dissortadament tanta a la nostra pàtria, veuen aquest espectacle amb alegria; que el modest agricultor, al cap d'un any de treball i sacrifici, no pugui portar a la seva llar el fruit del seu treball, xhi pot haver un tema més suggestiu per a censurar el Govern?

¿Amb quin plaer veuen com l'oli, quan surt de les seves mans, va deixant una riuada d'or a homes d'altres països, omplint les arques de grans companyies estrangeres, i com, per últim, el consumidor nord-americà, que podria absorbir deu vegades la collita total espanyola, ha de pagar quinze vegades més del que cobra el soler llaurador, que espera del cel una mica més d'humanitat i de justícia!

Però en les seves mans està d'ob-

tenir-ho.

Demàniñ ells al Govern que investigui per quina causa l'Associació Nacional d'Oliverers d'Espanya ho ha contestat oficialment una comunicació que li fou transmesa, com el Ministeri d'Estat, amb data 20 de setembre de l'any 1928.

Demàniñ ells al Govern que investigui per quina raó no s'ha transmissió a tots els oliverers una proposició que els assegurava la venda directa de cinquanta milions de quilos com a mínimum, a preu fixat pel productor i no pel botif, com succeïx ara.

Demàniñ ells al Govern que investigui per quina raó s'ha negat aquesta Associació a acceptar una conferència als Estats Units o a Espanya, amb financers nord-americans, que desitgen cooperar amb els espanyols per a fer més accessible aquest ric aliment al seu poble, amb benefici immediat per a l'oliverer espanyol, que deixarà d'ésser víctima de traficants estrangers.

Demàniñ ells a l'Associació Nacional d'Oliverers d'Espanya que

declari quants diners porta despesa a sostenir la propaganda que fa el pitjor enemic dels oliverers, segons la qual es proclama la incultura i la manca de preparació de l'agricultor espanyol, el qual emfàticament sosté "que l'exportació de l'oli d'olives espanyol s'ha de fer, precisament, per mediació d'Itàlia i França. (En tinc les proves.)

Demàniñ ells a l'Associació Nacional d'Oliverers d'Espanya que digui si l'Associació paga algun sort o d'altra manera remunera els serveis de cert assessor comercial que amaga el seu nom, però que és ben conegut de certes cases franceses i italianes.

Demàniñ ells al senyor ministre d'Estat que esbrini secretament quina és la raó d'haver estat jo denunciador de realitzar actes indignes per a provocar la meua expulsió d'aquest càrrec honorífic.

Demàniñ ells al senyor ministre d'Estat que investigui per quina raó el senyor ministre d'Estat de la República de Cuba ha comunicat a l'Ambaixada d'Espanya a l'Havana, que jo sóc boig.

Demàniñ ells al senyor ministre d'Estat que s'investigui per quina raó un cap de policia cubà em va amenaçar de mort si tractava de defensar-me de la vil persecució de què era objecte.

Demàniñ ells al senyor ministre d'Estat que s'investigui per quina raó vaig ésser processat a Cuba i posat en llibertat sota fiança, sense poder sortir d'aquella illa durant més de quatre mesos, constituint un dels atropellaments més ímics dels molts que per a escarnir de la civilització es realitzen amb molts espanyols a Cuba.

Demàniñ ells al senyor ministre d'Estat que s'investigui per quina raó foren embargades diverses vegades la meua casa propietat a Cuba, la meua casa azequada i desposseït de tots els meus béns, amb la directa i personal intervenció d'altres funcionaris d'aquell Govern.

Com es pot demanar tot això? Amb civisme.

Tenim fresc un exemple. No fa gaire, el Senat dels Estats Units descobrí i li donà tota la publicitat possible, en consonància amb la importància de l'intent, a una confabulació ideada i posada en pràctica per un govern estranger per a influir en la llei de protecció aranzelària que s'està discutint en aquests moments. El senador Caraway, president de la Comissió investigadora, que trobà lletres signades pel propi cap d'Estat d'aquella altra nació, hi posà, solament, aquest comentari:

"Així ho fa un poble que ens deu la seva independència."

I no és sols en l'oli d'olives on es pot fixar l'atenció del nostre poble, puix fins en el més insignificant es comprèn el suicida abandonament dels interessos espanyols.

Vegeu altres exemples. D'un miler de rajoles valencianes, que el fa-

BORSA DE LONDRES

Nova York	1929	1930
Holanda...	1209.62	1209.62
Francia...	1209.62	1209.62
Itàlia...	1209.62	1209.62
Belgica...	1209.62	1209.62
Portugal...	1209.62	1209.62
Grècia...	1209.62	1209.62
Algeria...	1209.62	1209.62
Marroc...	1209.62	1209.62
Argèlia...	1209.62	1209.62
Algèria...	1209.62	1209.62
Marroc...	1209.62	1209.62
Argèlia...	1209.62	1209.62
Algèria...	1209.62	1209.62
Marroc...	1209.62	1209.62
Argèlia...	1209.62	1209.62
Algèria...	1209.62	1209.62

BORSA DE PARIS

Llavors	1929	1930
Blat...	1209.62	1209.62
Seca...	1209.62	1209.62
Alfals...	1209.62	1209.62
Trèvol...	1209.62	1209.62
Arros...	1209.62	1209.62
Farina...	1209.62	1209.62
Paella...	1209.62	1209.62
Paella...	1209.62	1209.62
Paella...	1209.62	1209.62
Paella...	1209.62	1209.62

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

ARTICLE	MERCA	SESON	Precedent	D'Avui	Algo	Setze
Cafè	Nova York	Maig	8.55	8.55		
		Juliol	8.47	8.50		
		Setembre	8.53	8.54		17
Seca	Nova York	Maig	1.41	1.42		
		Setembre	1.60	1.60		
		Desembre	1.68	1.67		
Seca	Londres	Agost				
Blat	Xicago	Juliol	108 1/8	108 3/4	5/8	
		Setembre	112 1/4	114 3/4	1 1/2	
Marroc	Xicago	Maig	80 3/4	80 1/2	1/8	1/4
		Setembre	81 3/4	81 1/8	1/8	
		Desembre	82	83 1/8	1/8	
Blat	Liverpool	Maig	7.10 3/4	7.11 3/8		
		Setembre	7.11 3/8	7.11 5/8		
Metalls - Londres						
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			
Orre complet			84.08.9			

bricant ven per 400 pessetes, se'n cobren a Miami 4.80.

CINC MIL DUES-CENTES VUITANTA PESSETES, PEL QUE S'EN VAN PAGAR QUATRE-CENTES.

Un tupi, una olleta o un gerret de Manises, que val a la fàbrica setanta centims, es ven per dotze pessetes (un dòlar cinquanta centaus), que és vint vegades el seu valor; i no cal posar el pretext de nòlits als i drets exagerats; tot això són romanços amb els quals tracten de justificar llur abandonament els qui tenen el deure d'atendre aquests problemes de veritable importància.

Per una llàntia de Lucena, que val 150 pessetes, se'n han de pagar més de dues mil. I per una catifa de les anomenades d'Alpujarra, que valen a Granada menys de seixanta pessetes, se'n feien pagar, com a liquidació, 150 dòllars (mil dues-centes pessetes).

Aquests preus exageradíssims, restringeixen el consum i són l'única explicació de què perdem un milió de pessetes diàriament. I si els espiritualistes raço-sanguinis volen tenir l'evidència que Amèrica és quelcom més que Hispano-Amèrica, que veegin aquestes dades oficials de la concurrència d'estrangers a l'Exposició de Barcelona:

Argentina, 3.210; Puerto Rico, 123; Perú, 326; Brasil, 267; Colòmbia, 425; Uruguai, 400; Venezuela, 318; Equador, 95; Mèxic, 341; Xile, 397; Centre d'Amèrica, 313; Cuba, 267. — Total, 6.482. — Estats Units d'Amèrica, 17.849.

Ferran Molina Vice-cònsol.

TORPEDO
Reuneix tota els avantatges de les millors marques

ANUNCIS MERCANTILS

TRAMVIES DE BARCELONA A SANT ANDREU I EXTENSIONES S. A.

El dia 30 de maig corrent, a les onze del matí, a les oficines d'aquesta societat, Ronda de Sant Pere, 43, davant el notari senyor Antoni Par i Tusquets, es verificarà el sorteig número 20 de les 88 obligacions al 4 per 100, que corresponen amortitzar en el present any, segons el quadro estampat al dors dels títols.

L'acte del sorteig serà públic per als senyors tenedors de títols.

Barcelona, 16 de maig de 1930. — El president del Consell d'Administració, El Marqués de Foronda.

COMPANIA GENERAL CANARIA DE COMBUSTIBLES, S. A.

En compliment del que prevé l'article 21 dels Estatuts, els senyors accionistes són convocats a la junta general ordinària anual, que tindrà lloc en aquesta ciutat, plaça de Medinaceli, núm. 5, principal, el dimecres dia 28 de l'actual, a les onze del matí.

Els tenedors de vint o més accions de la societat podran dipositar-les tal com s'estableix

TORPEDO
per escriure en tota els idiomes Passolig de Gràcia, 42

en els Estatuts, i recollir la corresponent papereta d'entrada a la junta, tots els dies feiners, fins al 24 inclòs, de deu a dotze del matí.

Barcelona, 17 de maig de 1930. — El secretari, Josep M. Prevosti.

COMPANIA GENERAL CANARIA DE COMBUSTIBLES, S. A.

En la del que prescriuen els Estatuts, pel present es convoca a junta general extraordinària de senyors accionistes d'aquesta societat, per al dimecres dia 28 de l'actual, a les dotze del matí, en aquesta ciutat, Plaça de Medinaceli, 5, principal, per a tractar i resoldre sobre la modificació dels Estatuts.

Els tenedors de vint o més accions de la societat podran dipositar-les tal com s'estableix en els Estatuts, i recollir la corresponent papereta d'entrada a la junta, tots els dies feiners, fins al 24 inclòs, de deu a dotze del matí.

Barcelona, 17 de maig de 1930. — El secretari, Josep M. Prevosti.

MUTUA D'OBLIGACIONISTES DE O. DE S. P. OBLIGACIONISTES DE F. CATALANS-II

No oblideu el consell del que fou nostre digno president, D. J. ROGADO: SINDICAR LES OBLIGACIONES A LA MUTUA ES DEFENSAR ELS DRETS HIPOTECARIS A TOTA COSTA; pel contrari, estampillar és renunciar-lo a favor exclusiu de l'accionista, i això queda evidenciat perquè en ésser estampillades sofreixen una depreciació comparada a les que no ho són. — EL CONSELL DIRECTIU DE LA MUTUA.

Canvis facilitats pel Banc de Catalunya

OR	
Isabel	158
Alfons	157
Unces	157
Quartos	157
Petits	157
Francs	156
Lliures esterl.	30.60
Dòlars	8.13

BITLLETS

Francs	30
Lliures esterl.	30.70
Lires	42.75
Reichmark	1.93
Dòlars	8.10

DIVISES XEC NO COTITZADES OFICIALMENT

Portugal: 0.37 ptes. escut.
Holanda: 3.31 ptes. flor.
Suècia: 2.20 ptes. corona.
Noruega: 2.195 ptes. corona.
Dinamarca: 2.195 ptes. corona.
Txecoslovàquia: 24.35 ptes. 100 cor.
Romania: 4.95 ptes. 100 leis.
Barcelona, 16-5-30.

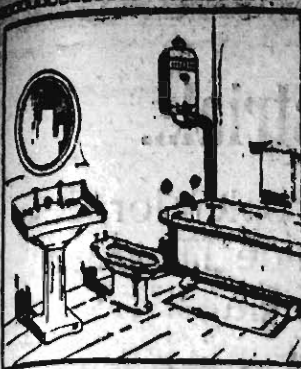
Banca Nonell
Canvis-Valors-Cupons-Cirs
Rambla del Centre, 16

R. CAPELL METGE ESPECIALISTA Hospital de París
MALALTIES DEL RECTE I ANUS
ECZEMES, FISSURES, PERDUES DE SANG, ETC. HEMORROIDES (morenes)
Tractaments especials no operatoris, no dolorosos. Salmeron, 45, de 4 a 6

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS	MONETES	ALTRES GENERES
BLATS	Gallegues	Garrofos
Blat 1ª Navarra a. clia.	Asturies	Xipre
Castella	Castella	Narra Castella
Blat 2ª Navarra a. clia.	Malorca	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 3ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 4ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 5ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 6ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 7ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 8ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 9ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 10ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 11ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 12ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 13ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 14ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 15ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 16ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 17ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 18ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 19ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 20ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 21ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 22ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 23ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 24ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 25ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 26ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 27ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 28ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 29ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 30ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 31ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 32ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 33ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 34ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 35ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 36ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 37ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 38ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 39ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 40ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 41ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 42ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 43ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 44ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 45ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 46ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 47ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 48ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 49ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 50ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 51ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 52ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 53ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 54ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella
Castella	Francia	Narra Castella
Blat 55ª Navarra a. clia.	Francia	Narra Castella

NOTICIARI

LAVABOS
BANYERES
WATERS
BIDETS
DUTXES
ESCALFADORS
CAMBRES
DE BANY
PREUS REDUÏTS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

	Pla
Barcelona, més	9'00
Països Catalans, inclou	7'50
Amèrica Llatina	9'00
Altres països	9'00

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 17 de maig de 1930:

Les altes pressions constitueixen un anticicló ben definit al Continent Europeu amb el seu centre màxim de 777 mil·límetres a Tacoslovàquia. El temps ha millorat i el cel està serè, amb vents fluïdos i temperatures elevades.

A l'Atlàntic septentrional dominen pressions baixes amb cel nuvolós i vents fluïdos del sud-oest a les Illes Britàniques i costes de Noruega. Estat del temps a Catalunya a les 7 h.

El bon temps és general a Catalunya amb cel completament serè i vents fluïdos de dreci variable.

La temperatura màxima d'ahir a Barcelona fou de 20 graus i la mínima d'avui a l'estancament de 3 graus sota zero.

Cabell del Segre a Camarasa, 241 metres cúbics per segon.

Cabell del Noguera a Tremp, 137 metres cúbics per segon, i el del Girona a Lléida, de 75 metres cúbics per segon.

767.3, 767.3, 766.1 mil·límetres; 1023.0, 1023.0, 1021.4 mil·límetres; Termòmetre a l'ombra: 23.1, 22.6, 22.0; humitat, 17.1, 16.4, 17.0; Humitat (contingut de saturació): 58, 49, 53; Vent: direcció, alba, S. S.; velocitat (m. per segon), 0, 5, 3; Estat del cel: serè, serè, serè; Classe de núvols: Ci, Cu, 0; Temperatures extremes a l'ombra: màxima, 25.4; mínima, 16.8; idem arran de terra, 14.5; Oscil·lació termomètrica, 8.6; Temperatura mitjana, 21.1; Recorregut del vent en igual període, 70 km.

Per a Aparells fotogràfics, Treballs laboratoris, Revelatges i Còpies
OUYAS, Portal de l'Angel, 11 i 13

LA PERGOLA

és el Restaurant de moda a l'Exposició

N'Emili Castanyer Puig, de 57 anys, advocat, fou agredit al carrer de Vilanova, cantonada al passeig de Sant Joan, per Pau Granell, el qual li va donar diversos cops de puny, després d'una acalorada discussió entre tots dos.

El senyor Castanyer resultà amb una ferida contusa amb caquingament a l'ull esquerre.

Fou assistit a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, on qualificàren la seva lesió de pronòstic reservat.

GIREU EL VOSTRE GABANY

a l'Inrevés, queda nou. Taller sastreteria, Lleona, 3, P. Reial

El dia 3 de juny, a les nou del matí, seran venuts en pública subhasta al Mont de Pietat de la Mare de Déu de l'Esperança. Organisme de Préstecs penyoratius de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi, les penyores de préstecs de rubres i objectes veneguts amb anterioritat al primer de març de 1930. L'entrada a la sala de subhastes és per la plaça de Jonqueres, 2, entresol.

JOIES VERITABLE OCASIO per a comprar a bon preu aneu a la Joleria Magnífica, Tallers, 41

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció Permanent d'Educació i Instrucció. — Avui, diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc la classe de cuina catalana.

COMUNIONS DEVOCIONARIES RECORDATORIS PRESENTANT ASSORTIT LLIBRERIA SUBIRANA PORTAFERRISSA 14

Josep Girald, propietari d'un magatzem del carrer de Roger de Flor, denuncià que en anar a obrir el seu magatzem trobà trencat el cadenet de la porta.

Galeria Layetanes
CORTS CATALANES, 613.
MOBLES, JOIES, TAPISOS
LAMPES decorades, presentant per amlents artístics

EXCURSIÓ A L'OBSERVATORI FABRA

La segona excursió a l'Observatori Fabra, organitzada per la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica, tindrà lloc dissabte vinent, dia 24 del corrent, a dos quarts de deu del vespre.

Els esplèndids camps d'estrelles de la Via Làctea constituiran l'objectiu principal d'aquesta excursió que, com les anteriors, ultra l'observació visual, comprendrà una conferència preparada

torn pel director de la Secció Astronòmica de l'Observatori Fabra i president de la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica, En Josep Comas Solà.

Es reben inscripcions des de demà, diumenge, a l'Institut d'Optica Olló, Rambla del Mig, núm. 3.

Estrenyiment

Venut cada matí i sense purgan's amb Supositoris gelatins rectals GEL. El seu emprament és disoret, higiènic i còmode

INSTITUT PRO-OBRESENSENSE TREBALL

Són molts els obrers sense treball, que mancats del més essencial per a la vida, es presenten en aquest Institut demanant protecció, impel·lits per una veritable necessitat, i entre ells alguns els fills dels quals no poden fer la primera comunió per falta de robes i calçat. Preguem als que tinguin alguna roba usada o que vulguin fer algun donatiu en aquest sentit, que es dirigeixin a l'Institut (carrer de Banyols Nous, 9, principal), o bé a la Redacció d'aquest diari, manifestant-ho així.

Al carrer de Ribes, cantonada al de Sardanya, un autocamí atropellà el nen de 100 anys Antoni Alonso Ibáñez i li produí lesions greus. Després d'haver estat a la casa de socors de la Ronda de Sant Pere, fou traslladat a l'Hospital Clínic.

CLAUSSULES Bragues - Paixes
Unió Gabinet Optopèdic dirigit per facultatiu.
Rambla de Catalunya, 8
Ferran, 8
Rambla del Mig, 27

Treballant a la pedrera denominada "La Catalana", d'Horta, li caigué al damunt una pedra a l'aprenent Andreu Nonell, de 13 anys, i li causà ferides greus.

Fou traslladat a una clínica particular.

AIGUA IMPERIAL VICHY

A la Ronda de Sant Antoni, davant del teatre Goya, atropellà un tramvia a Maria Cubia Munner, de 60 anys.

Fou portada al dispensari del carrer de Sepúlveda, on li apreciaren una ferida contusa a la regió parietal esquerra i commoció cerebral.

Tot seguit, després de practicar-li la cura d'urgència, fou traslladada a l'Hospital Clínic en greu estat.

Abrics i vestits

girsu
Inrevés
queden nous a LA REFORMADORA, Trafalgar, n.º 8, primer. Cèntric BL. ASUERO, Portal Angel, 26

Al carrer de Roca, domicili de Josefa Moya, la nit passada entraren els lladres i no trobant altra cosa de més valor que una gramola, se l'emportaren amb les seves corresponents plaques.

PER A PRIMERES COMUNIONS VELS, CORONES, BOSES, MANTELLS, LLACOS, CORDONS I TOT EL NECESSARI a LA VIOLETA, Carme, 12.

Un autocamí, al passeig de Sant Joan, cantonada al carrer d'Ausiàs March, en atropellar a Albino Alarcón Rodríguez, de 28 anys, li produí lesions de pronòstic reservat.

El sol serà el vostre convidat si us decidiu a celebrar la vostra boda al Restaurant del Parc

Per a Cinesmes, Gramols i Discos selectes, OUYAS, Portal de l'Angel, 11 i 13

CENTRE ASTURIA DE CATALUNYA

Junta directiva. — President, En Wenceslau Moro i Carroño; vice-president, En Miquel López del Vallado; secretari, En Lluís Fernández Sánchez; tresorer, En Julián García; comptador, En Lluís Gao; vocals, En Gerard de Lafuente Corugedo; En Lluís Fernández Trapa; En Lluís Barro; En Lluís Arduà i Altuna; En Manuel Martínez González i En Juli Fernández González.

M. MINCOT

DE ORACION MUEBLES ADORNITIVOS INTERIORES
DALLIES (1) TEL. 7429
BARCELONA

Gots per a alguna forma París, a 750 pessetes dotzena, només a la fàbrica Lluís Ingleda, Rambla de les Flores, 8; Ronda de Sant Antoni, 5; carrer de Sans, 121 i 123, i Salvà, 30.

Al Principal Palace, durant la representació es va enfrontar una passarella col·locada al pati de butaques per a la desfilada de les artistes des de l'escenari al públic, en el moment en què aquelles la utilitzaven. Donada la poca alçada a que estava col·locada l'esmentada passarella, les artistes no sofririen més que petites lesions i un gran espant que compararien amb el públic.

SEDES LLANES COTONS LLENCERIA

2901 pot competir amb els preus d'una casa que plagi de veritat

NINGÚ!

Magatzems TREMOLS - Call, núm. 17
No paguen cap preu que no vagi remarcant amb tinta vermella

No us doldrà de visitar-nos!

FORTUNY, S.A.

EPIORIE FRANÇAISE
Hospital, 32

Suocursal: Salmorón, 133

Xampany RUINART, qualitat única: Sillery, La Maréchale, Vin Brut, Caves MONT-FERRANT: Creaming Wine Brut, 8 pessetes; Extra Dry, demi-sec i doux, 6'50 pessetes; Carte Bleue, 5'50 pessetes; Oaixa, 60 pessetes. Vins de Bordos: Chateau Margaux, Chateau Lafite, Chateau Haut-Brion, Graves, Sauternes, Chateau Iquem.

Vins de Borgonya: Volnay, Pommard, Chambertin, Clos de Vougeot, Chablis. Vins de Xeres de les grans marques. Mlaga SCHOLTZ. — Licores de la GRANDE CHARTREUSE. Cognac NAPOLEON. — Whisky BLACK & WHITE

Secció de Perfumeria: Rambla del Prat, 4 (telèfon 74298). Extens assortit en perfums de les grans marques. Preus limitats

NEVERES
VAIXELLES
GABIES
CRISTALLERIA

LLORENS

Rb'a de les Fiors 30

LOCAL

cerquem per a estalje enllat, Ronda Sant Antoni, Muntaner, Arbon, Adreçat-se a Sotres, Carme, 30, pral. o bé, Raig, Telèfon 33336

Bloc del transeünt

permiso de fer constar, per les ambules ratlles que de "Bloc del transeünt", la guanyadora pel fet que no hagi encara traduïda al català cap de les novel·les de l'escriptor Panait Istrati, autor conegut amb un dels valors més grans de la novel·la.

En el diari "A tot vent" i "El món Univers", que tant traduccions ens estan donant, no podem deixar de fer constar que la seva deficiència ofertina-nos és la de les obres de Panait Istrati.

Enorm, els seus admiradors, que en retardarà per més temps la seva traducció en la llista d'autors estrangers inclòs al català.

L'Agricultura

NOVA PRORROGA PER AL PAGAMENT DE LA TAXA DE RODATGE

La "Gaceta de Madrid" del 14 del present publica una nova circular del Patronat del Circuit Nacional d'Automòbils especialitzada prorrogant fins al 31 del present el termini per al pagament de la taxa de rodatge de 1927 i 1928, "sense recarrec de cap mena", i derogant l'ordre donada des de la "Gaceta" del 9 per al cobrament per via executiva de la taxa esmentada prop dels que no l'haguessin pagada.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Exposició i Funicular de Montjuïc

Billet combinat de pujada al Funicular i entrada a l'Exposició:
Una pesseta amb cinc cèntims. Tots els dies.

Montserrat Fàbregas Samaranch
vídua de Florentí Bargalló

mori el dia 8 del corrent, després de rebuts els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els que la plorin: germanes Eulàlia, Assumpció vídua Vergés i Josefa vídua Fortich, cunyades Teresa Bargalló vídua Pala i Lúcia Bargalló vídua Bas, tia, nebota, nebota petita, cosina i família tota i la gran social FILLAS DE PAU FÀBREGUES, en recordant als seus amics i coneguts tan greu pèrdua els pregunten que la tinguin present en lliura oracions i que se serveixin assistir als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, tindran lloc demà, diumenge, a dos quarts d'onze, a l'església parroquial dels Sants Just i Pastor, pel qual acte placés els quedaran molt agraïts.

Les misses després de l'ofici i tot seguit la del paró

Per respecte a la santedat del temple, el dol se dona per acomiadat
NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emin. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona s'ha dignat concedir indulgències en la forma de costum.

Martí Armangué Tuset
vidu en primeres nocces de Josefa Ferrer

HA MORT A SAMPEDOR

(A. C. S.)

La seva esposa Bonaventura Ferrer, filla Lluís i Antònia, fill polític Joaquim d'Arquer, mare política, néta, germans Dr. Josep Armangué i Anton i Joan, germans polítics, nebots i parents tots i les raons socials ARMANGUÉ Y PLANAS i ANTONIO ARMANGUÉ, en comunicar a llurs amistats i coneguts tan dolorosa pèrdua els agrairan que se serveixin assistir demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a la casa mortuòria, Corta, 687, per tal d'acompanyar el cadàver al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

EL DISC DE LA RAÇA

LA GRAN SARSUELA

BOHEMIOS

és impressionada per l'ídol del públic teatral

Marcos Redondo

en discos

ODEON

QUADERNS DE CULTURA
PUBLICACIO QUINZENAL

Acaba d'aparèixer el quart número de la secció POLITICA, titulat

SINDICALISMO

La seva organització i tendència, per ANGEL PESTANA
Preu: 6'50 ptes.

Publicats: "SOCIALISMO", "INTRODUCCION A LA FILOSOFIA", "EL UNIVERSO", "LIBERALISMO", "LA FORMACION DE LA ECONOMIA POLITICA", "SISTEMAS DE GOBIERNO", "HIGIENE INDIVIDUAL", "ESCRITORES Y PUEBLO", del prof. Lluís Huerfano. EN PREMSA: "LA VIDA" (Biologia), "NUESTRA CASA SOLARIEGA" (Geografia), de Gonçal de Reparaz.

SUBSCRIPCIO: als deu primers números
CINC PESSETES

ADMINISTRACIO: Carrer de Gonzalo Julián, núm. 16
VALENCIA

CINEMA

L'assistent d'una cantina parlo del sol de la galaxia dels reflectors. Al mateix temps Jack Oakie i Edna O'Neil cantant "I'm in training for you", de la pel·lícula "Paradise on parade".

CINEMA AMATEUR

L'ull de l'aparell i la protecció de l'objectiu

(Per Enric G. Hódges)

Després de la pantalla, la protecció de l'objectiu és el segon element més important d'un aparell fotogràfic. Consisteix en un petit tub que forma una prolongació del de l'objectiu mateix, de 3/8 de pol·legada a mitja de lleg. Aquest protecció és molt valiosa per protegir l'objectiu dels respalladors i prevenir que els raigs directes d'una font lluminosa hi penetri. Tots sabem la dita que els raigs directes del sol no han de tocar mai la superfície de l'objectiu. Aquesta regla és molt senzilla d'observar quan el sol es troba al darrere de l'operador; però molt sovint és possible d'obtenir bella efectes quan el sol es troba al davant de l'aparell o lleugerament de costat i haurem de deixar-nos perdre aquestes excel·lents ocasions si l'objectiu no està protegit per una caputxa. Però aquest principi no és solament aplicable a la llum solar; es refereix també a la lluminació artificial a casa encara amb més força.

Aquestes fonts d'illuminació es troben quasi invariablement davant de l'aparell i és més fàcil que apareguin en el camp de visió. Es per això que la protecció de l'objectiu és especialment apropiada en les preses de vista d'interior. En la presència de la llum dels grans reflectors, feixos directament l'objectiu. Els grups d'amateurs en poden construir una de semblant; és utilíssima en els treballs d'interior. En tots els casos, cal tenir sempre present la protecció de l'objectiu quan el subjecte és il·luminat per un foc lluminós "que es troba davant de l'aparell".

damunt l'objectiu i en l'aparell per fricció. L'interior d'aquest tub ha d'ésser forat de vellut negre o pintat amb pintura negra de no mat. L'extensió del protector davant de l'objectiu no ha d'ésser massa gran, perquè taparia part del camp de visió. Els que el comencen ven com accessori per als bons objectius, són suficients per qualsevol emergència i no hi ha cap raó per no usar-los constantment.

De fet, l'objectiu f. v. g. d'un aparell molt conegut, porta ja incorporat aquest protector d'una manera permanent. Aquest accessori és també útil per protegir l'objectiu contra qualsevol accident o contacte exterior amb la lent. Tots els objectius ràpids tenen aquest element, ja fix o bé mòbil.

Tractant-se, en principi d'evitar que els raigs directes de la font d'illuminació toquin l'objectiu, tenint això present podem eliminar les respallades de moltes maneres; segons els casos. De vegades, un tros de paper o cartó de color fosc, es pot aguantar a un costat de l'objectiu, perquè formi pantalla contra els raigs directes. Un capell pot fer el mateix servei. Els estudis professionals tenen una gran pantalla negra que es mou damunt rodes i que s'usa per evitar que la llum dels grans reflectors, feixos directament l'objectiu. Els grups d'amateurs en poden construir una de semblant; és utilíssima en els treballs d'interior. En tots els casos, cal tenir sempre present la protecció de l'objectiu quan el subjecte és il·luminat per un foc lluminós "que es troba davant de l'aparell".

FEMINA D'AVUI

Un plato a la americana

El títol és desorientador però aquell que no sap en què consisteix la cuina americana. Si hom sap, però, que els americans mengen de pressa i que aquesta mateixa pressa els porta a no mirar prim en les barreges, ens donarà una petita idea sobre la naturalesa del film. Drama? Comèdia? Revisita? En "Un plato a la americana" hi ha de tot, a base, naturalment, d'un plat fort que són els protagonistes, la coneguda parella Janet Gaynor i Charles Farrell. Pel·lícula sonora cantada, però no parlada, cosa que és il·luminat i que contribueix a produir en certs moments un cert malestar en l'espectador, que sent els sorolls dels objectes, algun crit, el punt, però no les paraules, malgrat d'ésser pronunciades aquestes prou prop de l'espectador per a ésser sentides. Tant

LES ESTRENES

"UN PLATO A LA AMERICANA"

Fémina - Fox

El títol és desorientador però aquell que no sap en què consisteix la cuina americana. Si hom sap, però, que els americans mengen de pressa i que aquesta mateixa pressa els porta a no mirar prim en les barreges, ens donarà una petita idea sobre la naturalesa del film. Drama? Comèdia? Revisita? En "Un plato a la americana" hi ha de tot, a base, naturalment, d'un plat fort que són els protagonistes, la coneguda parella Janet Gaynor i Charles Farrell. Pel·lícula sonora cantada, però no parlada, cosa que és il·luminat i que contribueix a produir en certs moments un cert malestar en l'espectador, que sent els sorolls dels objectes, algun crit, el punt, però no les paraules, malgrat d'ésser pronunciades aquestes prou prop de l'espectador per a ésser sentides. Tant

CINEMA PARIS-Avui

TROIKA!

Balla russos - Canta russos
Música russa

canal hi ha de tot, a base, naturalment, d'un plat fort que són els protagonistes, la coneguda parella Janet Gaynor i Charles Farrell. Pel·lícula sonora cantada, però no parlada, cosa que és il·luminat i que contribueix a produir en certs moments un cert malestar en l'espectador, que sent els sorolls dels objectes, algun crit, el punt, però no les paraules, malgrat d'ésser pronunciades aquestes prou prop de l'espectador per a ésser sentides. Tant

Janet Gaynor tot hom la coneix prou per estar convençut de la seva eficàcia en qualsevol film en el qual aparegui.

Farrell no ens agrada tant hom en altres films; el seu paper sembla passar a segon terme, i en aquesta pel·lícula tenim realment "una" protagonista única; Farrell és un present.

Hi ha en el film algunes escenes que amb una mica de propaganda podrien fer-se populars per la seva melodia viva; d'altres que seria més difícil per llur tendència al realisme, i sobretot hi ha un quadre de revista que pot ensenyar molt a tota sia que n'arregem.

P. M. 2

CINEMA PARIS-Avui

TROIKA!

DE OLGA TONKOWA
I HANS A. SCHLETTOW

"EL HALCON DE LOS AIRES"

Amb aquest títol s'anuncia per a una data propera l'estrena d'una de les pel·lícules més interessants que s'han filmat. Interessant perquè dona la mesura justa de la il·limitació del camp de la cinematografia i de les seves grans conquestes.

En "El halcón de los aires" tenen lloc escenes que ni que algun realista semblen concebibles. A dos mil metres d'altitud, sobre la població ciutat de Londres, es realitza un combat aeri entre un gegantesco zeppelin i un aeroplà, combat que té la virtut de meravellar els espectadors, pel seu realisme i per l'esforç que significa per la casa editora pensar en moviment un aparell semblant, només per a donar una major sensació de verisme i emoció.

"El halcón de los aires" és d'aquestes pel·lícules que no tenen una classificació determinada, car al bé s'hi succeeixen escenes guerreres, l'idiom i la comèdia s'occurint contínuament per interposar-se en els moments de més tensió emotiva. Indubitablement la seva presentació ha de constituir un assenyalat esdeveniment.

LA PRODUCCIO SONORA DE LA UFA EN 1930-31

Després de l'èxit obtingut per "El tigre", la primera pel·lícula policòica parlant alemanya i primera, a la vegada, de les produccions del programa de la UFA per a 1930-31, han començat en els tallers de Neubabelsberg els treballs per a les vintena grans produccions de la UFA. Sota la direcció del productor Günther Stapenhorst, secundat pel realitzador Gustav Ucicky, està ja molt avançada l'apresa de viatges per a la pel·lícula "Sortilegio", basada en la comèdia del mateix nom de Kurt Goetz, i de la qual es preparen diverses versions. Protagonistes de l'obra seran Lilian Harvey i Willy Fritsch, al costat dels quals treballaran també artistes tan apreciats del públic com Oskar Homolka, Gustaf Gründgens, Margarete Schön, Otto Wallburg, Harry Halm, Ferdinand von Alten, Max Ehrlich, Paul Blumfeld, Kurt Lillien i Ernst Bremer. Entre les altres pel·lícules ja començades o pròximes a començar-se figuren l'opereta cinematogràfica de la UFA "El ruiseñor rubio", "Yo amo, tú amas, el ama" i "Un disparo en el taller".

CINEMA PARIS-Avui

TROIKA!

Primer film sonor rus d'avantguardia, per W. Strijevsky

CINEMA PARIS-Avui

TROIKA!

Balla russos - Canta russos
Música russa

canal hi ha de tot, a base, naturalment, d'un plat fort que són els protagonistes, la coneguda parella Janet Gaynor i Charles Farrell. Pel·lícula sonora cantada, però no parlada, cosa que és il·luminat i que contribueix a produir en certs moments un cert malestar en l'espectador, que sent els sorolls dels objectes, algun crit, el punt, però no les paraules, malgrat d'ésser pronunciades aquestes prou prop de l'espectador per a ésser sentides. Tant

CINEMA PARIS-Avui

TROIKA!

Balla russos - Canta russos
Música russa

canal hi ha de tot, a base, naturalment, d'un plat fort que són els protagonistes, la coneguda parella Janet Gaynor i Charles Farrell. Pel·lícula sonora cantada, però no parlada, cosa que és il·luminat i que contribueix a produir en certs moments un cert malestar en l'espectador, que sent els sorolls dels objectes, algun crit, el punt, però no les paraules, malgrat d'ésser pronunciades aquestes prou prop de l'espectador per a ésser sentides. Tant

EXPOSICIÓN DE BARCELONA - 1930

En cotxes Citroën a l'Exposició

Aquí, a les set de la tarda, es va inaugurar al Palau de la Metallúrgia de l'Exposició de Barcelona, les noves instal·lacions que la Societat Espanyola d'Automòbils Citroën-S. A. presenta al públic.

A aquella hora, de intel·ligents, nombrosíssims, començaren d'admirar la multitud de models que la firma comercial esmentada havia disposat en l'edifici local. Hi havia de tot: l'auto-camión, una mica exòtica a casa nostra, una col·lecció de camions per a tota mena de treballs que demanaven mercaderies per tots quatre costats, i una barreja calloradora de turismes, conduccions interiors, cabriolets, carrossats meravellament i que eren el llum de tota els presents. Tres o quatre formes remarcables que qualitat d'alguns dels models més interessants d'entre els exposats.

Alt parlant subministrava la informació. Un "buffet" molt ben servit obsequiava als invitats. Una munió de cures boniques que donaven la nota de color indispensable sobria l'acte de la inauguració. En resum una exposició convincent de la valor efectiva dels productes, llargament famosos, que representa la Societat Espanyola d'Automòbils Citroën-S. A.

Proves per als Jocs artístics de la Joventut Hoteler a l'Exposició

Aquí, dimarts, a les deu de la nit, s'efectuaren diverses proves a l'Exposició de Barcelona per tal d'estudiar les instal·lacions precises per a cada un dels números del Castell de foc que es dispararà amb motiu de les festes organitzades per la "Joventut Hoteler" durant la primera quinzena de juny. Aleshores mateix hom engegà diversos preparats, amb el fi d'estudiar l'harmonia de llums i de colors en combinació amb les altes de la Font Màgica i de la gran cascada i per a comprovar els resultats en perspectiva, donades les extraordinàries proporcions de l'espai que ocuparan els focs. Assistiren a les proves de referència, una representació del Comitè de l'Exposició, diversos individus de la Directiva de "Joventut Hoteler". En Santiago Marco, i el cap del Servei d'Incendis. El dia anterior havien començat els treballs d'instal·lació dels cables elèctrics per al dispar simultani dels diversos elements que constituiran cada un dels números del castell de foc, des de les torres d'entrada de l'Exposició.

"La Luminotècnica i l'Exposició de la Llum"

Conferència del senyor Martí Arró, director de l'Exposició de la Llum

Al petit teatre que forma part de l'Exposició de la Llum, instal·lada al pis del Palau de l'Art Tèxtil, donà vida, a dos quarts de set de la tarda i davant de distingit públic, una interessantíssima conferència, segona del cicle organitzat pel Comitè Executiu de Difusió Luminotècnica, el director de l'esmentada Exposició, senyor Martí Arró. Tots els qui hagin visitat l'Exposició de la Llum, comprendran l'interès que la qüestió hauria de despertar entre els industrials, i nosaltres seriem del parer que aquestes campanyes d'intensificassin, i més ara, amb motiu de les grans il·luminacions que prepara el nostre Ajuntament per a donar al que serà una festa dels ulls, un aire pràctic, que podria resultar en benefici de l'economia de la nostra terra. Però ja hem començat per perdre l'hora d'estiu i això sembla un indicatiu que a la gent no li interessa prou l'aprofitament màxim de la llum del dia i la utilització racional i econòmica de l'artificial. Volem dir, amb tot això, que el públic que assistí a la conferència del senyor Arró no era precisament el que la importància de l'assumpte demanava i és de doler, perquè, per bé que la dissertació fos plena d'interès, la qüestió no està pas prou difosa entre aquells que se n'haurien d'aprofitar perquè la vulgarització s'hagi de limitar al curiós transcurs.

Presentà el conferenciant i obrí l'acte en nom del Comitè el senyor Vidal Espanyol, el qual, després de parlar del programa que el Comitè executiu de difusió luminotècnica es proposa, féu un merescut elogi del senyor Arró i li donà la paraula.

Començà el conferenciant parlant de les tres diferents èpoques que en la història de la humanitat ha travessat la qüestió de la llum artificial. Féu una amena ressenya dels mitjans limitadíssims de què es disposava en la primera, que pot considerar-se que arribà fins a principi del segle XIX. En entrar a la segona època, l'estudi de la llum, diu, pot dir-se que entra en el seu període científic; hom es preocupava, no solament del foc, sinó de la lluminositat; de la mesura de la llum i de la qualitat selectiva dels colors. En aquesta època, fins a principi del segle XX, trobem el gas i l'inventen aparells de gran transcendència, per acabar amb la lluminació elèctrica i posant Edison els fonaments de la lluminació moderna amb l'invent de la bombeta elèctrica d'incandescència amb filament de carbó.

En la tercera època no s'estudia solament la part purament física, sinó que s'investiga el procés del raig lluminós fins que topa amb un cos i, després de sofrir una selecció, se segueix la trajectòria del raig reflectit i enfrem en el camp en ple estudi encara de la fisiologia.

En aquesta tercera època, els problemes en general tenen més importància perquè surten del cloï del laboratori sempre que tenen un arrel econòmic i aquesta arrel és, precisament, la que impulsa el moviment de les societats de Luminotècnica del món. Tot, en el món de la tècnica, es calcula i, en canvi, no es tenia en compte l'ull humà, i és aquest factor el que ha portat la Luminotècnica. Avui dia totes les activitats reclamen les millors condicions de llum, perquè se sap que aquestes estan en raó directa del rendiment i tots els centres científics d'Europa i Amèrica donen gran importància a aquesta estudi.

Parla després de les crítiques que s'han fet contra la llum artificial. Aquesta, diu, difereix de la del dia en què manca de radiacions ultravioletes i això no seria cap mal; però els perjudicis que pot portar la llum artificial són tots ella per la manera d'emprar-la. Fins ara no es feia sinó medir la llum amb un fotòmetre; aquest no determinava més que la quantitat, la intensitat; però hi ha també la qualitat i aquesta és el cervell la que la determina. Explica els perjudicis que porta, en l'aprofitament de la llum, l'enlluernament, tan fisiològic com econòmic. Parla de l'adaptació de l'obertura de la pupila al punt més brillant i compara la seva manera de comportar-se a la del diafragma en fotografia.

Es refereix després a la manera de situar el foc lluminós i a les ombres que es projecten, que poden desfigurar les formes en relació a com les veiem amb la llum del dia. El color de la llum influeix també en el rendiment, i és per això que cal que s'assembli al més possible a la del sol.

Un dels motius que fa que es consideri perjudicial la llum artificial, és que no s'usa en quantitat suficient. La llum es considera com un luxe, quan és d'una necessitat absolutament imprescindible, perquè és una veritable eina que influeix en la producció, de tal manera, que amb el millorament de la lluminació s'han aconseguit a Amèrica augmentos de 5 a 25 per 100 en la producció.

Presenta diversos experiments sobre la influència de la intensitat de la llum en l'agudeza de la visió; sobre els efectes de l'enlluernament; mostra un quadre de la intensitat de la llum natural que arriba de 10.000 lux pel desembre a 50.000 pel juny, mentre que en la llum artificial no se n'usen més de 60 a 70, cosa que fa que aquesta pugui ésser nociva.

Diu que la llum ha d'ésser més intensa per observar els objectes en moviment, i ho demostra experimentalment sobre les ombres i un altre sobre la coloració de la llum, que pot induir a grans errors en l'apreciació dels colors amb llum natural o artificial.

Acaba dient com tot el que ha ex-

EXPOSICIÓN DE BARCELONA - 1930

Comerciant, industrial...

Si vols contribuir a l'esplendor de les festes de clausura de l'Exposició, demana a la

S. A. E. Metron

Plaça de Catalunya, 9
que s'encarregui de la il·luminació dels teus aparadors

no que s'investiga el procés del raig lluminós fins que topa amb un cos i, després de sofrir una selecció, se segueix la trajectòria del raig reflectit i enfrem en el camp en ple estudi encara de la fisiologia.

Entra també la tercera època a estudiar la part psicològica, que ens reserva grans sorpreses.

En aquesta tercera època, els problemes en general tenen més importància perquè surten del cloï del laboratori sempre que tenen un arrel econòmic i aquesta arrel és, precisament, la que impulsa el moviment de les societats de Luminotècnica del món. Tot, en el món de la tècnica, es calcula i, en canvi, no es tenia en compte l'ull humà, i és aquest factor el que ha portat la Luminotècnica. Avui dia totes les activitats reclamen les millors condicions de llum, perquè se sap que aquestes estan en raó directa del rendiment i tots els centres científics d'Europa i Amèrica donen gran importància a aquesta estudi.

Les noves exhibicions del Certamen

Degut a trobar-se encara en curs d'instal·lació i no quedar definitivament acabades fins a la propera setmana, no van figurar les noves exhibicions del Certamen en les notes que sobre les actuals instal·lacions del Certamen vam publicar recentment, creguem oportú de resumir en aquesta nota les noves exhibicions de referència per tal que el públic sàpiga a què atèndre-se exactament.

Abans, no obstant, cal senyalar l'Exposició de Premis Comercial, recentment inaugurada a la Casa de la Premsa, bell palauet, la menció del qual hom ometé per oblit en la susdita descripció.

Pel que fa a les noves seccions, no inaugurades encara, indicarem el següent:

Al Palau d'Electricitat i Força Motriu s'instal·len: Una secció denominada "Una Farga Catalana" i enquadra per un atractiu diorama, en el qual es presentarà al públic el procediment industrial que tingué el seu bressol a Catalunya i que constituï un procediment únic a tot arreu fins al segle XVI, per a l'obtenció directa del "ferro verge".

Una secció d'automòbils, muntada per la casa Citroën - secció complementària de la que hi ha al Palau de Comunicacions - i a la qual servirà d'elegant marc tres vistosos diorames.

Al Palau de Comunicacions, una secció retrospectiva de cotxes formada per un rodri grup de vehicles de diverses èpoques.

Una altra de les noves seccions d'aquest Palau la constituïx la notabilíssima secció, ja inaugurada, de la Standard Elèctrica que integra una extraordinària col·lecció d'instal·lacions d'aparells i material de telegrafia, de la qual formen part diverses centrals automàtiques i magnètiques, oscil·lògrafs de raig catòdic per a proves de laboratori sistema telegràfic per a la regulació del tràfic de ferrocarrils, Interfons, Avisadors d'Incendis, etcètera, exhibició que completen unes vitrines amb fotografies dels establiments instal·lats a Espanya per l'empresa expositora.

Al Palau de Projeccions, una secció de material de cinematografia d'importantes empreses nord-americanes productores i distribuïdores de pel·lícules.

Una secció representada per l'originalíssima Galeria dels Miralls, intrincat laberint format per una ra-

líssima combinació de miralls, que crea il·lusions diverses.

Una secció integrada per un conjunt de fotografies dels famosos Arxius Mas.

Una secció representada per la col·lecció de rèdio per a la transmissió de fotografies a distància, de la qual es faran davant del públic nombrosos experiments.

Al Palau d'Art Industrial i Cases, l'Exposició de records de l'1888, iniciada pel senyor Furió i de la qual es faran davant del públic nombrosos experiments.

Al Palau d'Art Gràfic, l'Exposició filatèlica nacional.

Al Palau d'Agricultura i Silvicultura, les seccions de trilladora, laboració de vins i d'elaboració.

Al Palau d'Alfons XIII, una col·lecció de modes i sàstries.

Una exposició del mobiliari d'interior.

Una secció de pianos, de moltes marques, molt renomades.

Una secció de jogueries.

La IV Exposició de Treballs manuals de Gent de Mar.

L'important grup d'"Acció Social", denominat "Exposició Nacional del Treball de la Dona i la noia".

Al Palau Victòria Eugènia, una secció de maquinària de la Gran tanyina.

Una altra, de caràcter industrial de Nord-Amèrica.

Una altra, d'igual caràcter, complementària de les exhibicions industrials del nostre país.

Les noves seccions abans esmentades s'han emplantat adequadament a les instal·lacions estrangeres.

Com a terminació d'aquesta nostra I referint-nos al conjunt de les instal·lacions que aviat han d'obrir-se al públic a tot el recinte del Certamen, hem de remarcar que el llur estructuració, no sols no reeix el dit conjunt del que presentava l'etapa passada, sinó que, almeny en la major part dels seus talls, el supera considerablement.

Sardanes a l'Exposició

Per a avui dimenge hi ha ciutats tres addicions de sardanes, del matí, a la plaça de l'Unió, carrer de la cobla Barceloneta-Martí; la de la tarda, al jardí del Palau d'Agricultura, per la Plaça, de Terrassa, i davant la Plaça, de l'Estadi, i també a quarts de sis de la tarda, per la Plaça.

Atrament, dimarts a la tarda, haurà un festival popular a la Major del Poble Espanyol, en el qual col·laboraran l'Esbart Dansaire Folklòric de la Sardana, de Vilanova del Penedès; la colla del Ball de Tots, de La Llacuna i a més una colla cobla. Aquest acte a honor dels senyors congressistes de f. c.

Podem així mateix donar un cop al programa sardanista de la propera setmana:

Dijous, dia 22, a la tarda: Col·labora-Albert Martí.

Dissabte, dia 24, a la tarda: Selvatana, de Cassà de la Selva.

Dimenge, dia 25, al matí: Principal del Vallès de Sabadell.

Dimenge, dia 25, a la tarda: Llaro, de Granollers, i La Popular, de Barcelona.

Com ja hem dit, tindrà un gran orgenització l'Arxiu de la Sardana i dintre les possibilitats de cooperació, hi aniran desfent la major part del nombre d'elements sardanistes.

Abonaments especials de la tradició de carruatges al recinte del Certamen

Per tal de facilitar al públic la tradició de carruatges al recinte de l'Exposició durant el vinent període de grans festivals, l'empresa "Transportes i Transportes, S. A.", la qual a la venda els següents abonaments:

Abonament per a l'entrada al carruatge, valador per al mateix carruatge, 20 pessetes.

Abon per a l'entrada d'un carruatge, valador per al mateix carruatge, 20 pessetes.

Els senyors expositors podran dir de condicions especials per a la adquisició d'aquests abonaments.

ARTICLES DE BANY a preus molt interessants per la seva baratura

Vestits senyora, originals models, a 475 ptes.
Maillots senyor, punt superior, a 215 ptes.
Vestits nena, boniques combinacions, 400 ptes.
Granotes de punt, de nen, en colors, a 135 ptes.
Gorres fantasia, de cautxú, colors, a 090 ptes.
Casquets de piqué, americans, a 165 ptes.
Barnussos de senyor i senyora, a 8'50 Ptas.
en tela russa obrada, colors, a 8'50 Ptas.

EL BARATO

LA POLITICA

ATENEU REPUBLICA DEL DISTRICTE VI

Són ja molt avançats els treballs per a la constitució d'un Ateneu Republicà, dintre el districte VI, adherit a Acció Catalana.

Valuosos elements han tramès ja l'adhesió a la Comissió organitzadora. Ho impregna a tots aquells que simpatitzen que ho facin, per lletra o bé personalment, al senyor Pere Soteres, carrer del Carme, 39, pral, de set a vuit de la vesprada.

Sabem que l'esmentat Ateneu tindrà com a una de les seves prioritats finalitats la creació i sosteniment d'una escola de primera ensenyança.

REUNIO D'ACCIO CATALANA A LLEIDA

Avui se celebrà a Lleida una important reunió d'elements addiccionats a Acció Catalana de totes les comarques lleidatanes. La reunió té per objecte tractar un pla d'acció conjunta de propaganda i de cultura a les comarques de Lleida.

CONFERENCIES SUSPESES

El governador de Girona ha suspès les conferencies que ahir al vespre havia de donar a Concentració Republicana d'Olot, i aquest matí al Centre Obrer de la mateixa ciutat, el nostre company Domènec Bellmunt.

A SANT CUGAT HI HA UN REGIM D'EXCEPCIO

Sant Cugat del Valles, cosa que semblava estranya, no havia tingut mai cap entitat ni periòdic de caràcter polític de cap mena. Es clar, el municipi abans, i les romanalles de la U. P. A., venien fent i desfent el seu gust, sense res que vingués a facilitar la seva obra, especialment l'actuació municipal.

Ara s'han iniciat diverses actuacions polítiques, especialment la constitució de l'Agrupació d'Acció Catalana. Però això no ha satisfet als que de l'administració municipal s'han fet una continuació de l'actuació de l'Ajuntament nomenat per la Dictadura. Han vist en això uns instruments de desenvolupament de la societat popular, i no sabem amb quina fi, ni basant-se en què, vénen impedint tota actuació, fins les purament de tràmit.

I prova això el fet que tenint l'Agrupació d'Acció Catalana tota la força dels estatuts amb data del 8 del maig que com li hagi estat denegada per l'alcalde l'autorització de celebrar la Junta de constitució, a la qual eren convocats purament els elements inscrits i per a tractar no més de la lectura i aprovació dels estatuts i nomenar la Junta Directiva. Dient l'alcalde que no podia autoritzar, no solament aquest acte purament de tràmit, sinó tampoc la publicació d'un periòdic que es té desmentat per a aparèixer i altres petites manifestacions de caràcter polític que tenen lloc, no solament a Barcelona, sinó arreu de Catalunya.

No creiem que Sant Cugat sigui un lloc d'excepció, i com que no ho és, procurarem tractar aquesta qüestió un altre dia amb l'extensió necessària.

Passen tantes coses estranyes a Sant Cugat i segurament la nostra primera autoritat governativa no en sap res, o no n'hi deixen saber res.

EL BISBE DE PERPI NYA I LA LLENGUA CATALANA

Complen el "Diari de Vic": "Per a l'«Illustration Economique et Financière» el senyor Bisbe de Perpinyà ha escrit un bell article que és un veritable acte de fe a la llengua catalana. El publicarem a continuació: "Les províncies de França que han conservat llur llengua nacional, que l'escrivien i la parlaven són poques. La Bretanya, la Provença, les províncies basques, la Catalunya francesa, són probablement les úniques que han restat fidels a les tradicions lingüístiques ancestrals. Però, lamentablement, no creiem que cap d'aquestes províncies hagin servat una fidelitat més constant que la nostra llengua dels ancestres. La llengua catalana és parlada, escrita i llegida al Rosselló, al Vallespir, al Conflent i a la Cerdanya, si no quan era l'única llengua, almenys com la llengua usual i quotidiana de la majoria de la població. Compta amb una literatura antiga i moderna tan abundant que ni

la de Provença, a desgrat de l'emul dels quals són ben prestigiosos, complen amb llurs composicions en català les nostres revistes profanes i religioses.

Els cànecs religiosos són tan nombrosos com els sants del calendari. Cada parròquia té els seus dedicats al patró de l'església o a les devocions particulars dels fidels. Aquesta cançons que en català s'anomenen "goigs" (del llatí "gaudium") són cançons gairebé totes en tons menors, que són reminiscències musicals de l'edat mitjana adaptats a unes paraules simplíssimes, sovint candoroses, documents preciosos per al folklore literari i musical.

Un mestre de la música francesa contemporània, al qual la mort ha romput les ales en ple vol, Deodat de Séverac, em deia un dia: "Donaria tota la música que he escrit per l'honor d'haver compost la simple frase musical de la tonada dels "Goigs de la Sang". Era, altrament, un enamorat de la música popular catalana: els seus sabrosos i penetrants dels nostres instruments típics—"la tenora", "el tamborí", etcètera—arribaven al fons de l'ànima del gran artista. En una de les seves obres, representada a París, va incloure-hi unes simfonies i una orquestra catalanes.

Aquesta original audició engrescà el públic, i la premsa va parlar-ne admirativament.

Escric aquestes quatre ratlles el Divendres Sant i puc dir que aquest matí o aquesta tarda, el drama de la Passió ha estat o serà cantat en català en totes les esglésies de la diòcesi, adhuc a la Catedral, i que aquest vespre, a la mateixa Catedral, la Passió serà "explicada" en català com cada any, davant un auditori immens. Demà, dissabte, resonaran en tots els carrers de la ciutat i dels llogarrets els cants catalans de la Resurrecció i els set gaudis de la Mare de Déu, executats per grups de cantaires, a tall de serenada, sota la finestra de les personalitats.

Per què aquesta persistència de la llengua catalana, per què aquesta continuïtat que ni l'escola, ni l'ús del francès, ni els esforços d'un unitarisme somiador, no han pogut arrencar? És fàcil de trobar una pila de raons. No vull retreure'n sinó una que no meravellarà els que llegixin la signatura que hi ha al peu d'aquestes línies. Déu ha volgut la diversitat dels pobles, la providència l'ha establert talment, que cada vegada que la violència ha vingut a destruir-la, ha sorgit un fet providencial que l'ha restablert amb un moviment d'atracció irresistible. Quanta exemples no hem vist després de la guerra? Déu ha donat a cada poble un caràcter particular, una personalitat pròpia que són el reflex de la terra que habita, de la llengua que parla i que determinen la seva raça. La terra i la raça són inseparablement lligats l'un a l'altra, de llur unitat és nascuda la llengua, després d'una gestació, sovint secular. "Intentar destruir un dels tres termes d'aquesta trinitat: la terra, la raça i la llengua, adhuc sotapretextant d'unitat nacional, és una obra impia i quimèrica". Fa de tan mal nivellar els pobles, com de nivellar tota la terra. El català és una llengua i viurà tant com la llengua i la raça catalanes.

Julí, Bisbe de Perpinyà.

Comentaris

UN JUTGE EXEMPLAR

De "El Norte de Castilla", signat Francisco de Cossío:

"De todas las frases de elogio que pueden dedicarse, la más desoladora es la de juez ejemplar. Ello equivale a destacar una virtud en un hombre aislado, siendo como debería ser, por la índole de la función, una virtud colectiva. Quizá la salvación de un país no dependa de otra cosa que de ésta: una justicia ejemplar. Porque un juez ejemplar no representa sino un contraste que hace más evidente lo que falta. En realidad, en estos seis años de Dictadura lo que ha padecido España es una crisis de justicia. He aquí un caso representativo: don Marcelino González Ruiz, que ayer mereció un merecido homenaje de nuestra Academia de Jurisprudencia. Un magistrado que, por febril justicia, tuvo que pedir la excidencia. A su lado otro, por no dejar el paso franco a la justicia, consiguió nada menos que la carrera de justicia. Dos conductas y dos premios. ¿Cuán diferentes caminos y qué distintos resultados! Mas la justicia, al fin, triunfante, define a los hombres, y éste es el momento. No creo yo que ninguna Academia de Jurisprudencia ofrezca en esas circunstancias un homenaje a quien fué instrumento dócil de una política.

Don Marcelino González Ruiz, al abandonar la toga, ha tomado una fisonomía ciudadana maravillosa. Es la irrupción súbita en el mundo de las contiendas no ya como juez, sino como actor. ¡Qué enorme autoridad la suya! Quizá de todos los deberes humanos ninguno deje en la conciencia una claridad tan grande como el de haber hecho justicia. Todos nos debemos, aun no siendo juzgadores, en algún trance de la vida

branzida que va infondre-li Mistral; no hi té comparança.

Els poemes, els prosistes, qui sap a la justícia, y somos pocsos los que en este caso dejamos libres los platillos del peso. Los intereses, las simpatías, las pasiones nos impulsan irremisiblemente a una razón que puede no ser la justa.

De ahí la ejemplaridad de este homenaje, homenaje más bien rendido a la justicia que a un hombre. Y es que los hombres nos parecen siempre vasos reducidos para contener a la justicia. Pero de esta figura venerable de don Marcelino González Ruiz rebosa una pasión tan grande por la verdad y la justicia, que no hay medio de equivocarse. Nos hallamos ante un niño que tuviese experiencia, conocimiento de los libros y de los hombres. Un sabio, en suma, sin sombra de malicia.

Entre los homenajes que tanto se prodigan, son muchos los que se dedican a la justicia. Diríase que los hombres tienen miedo a destacar a nadie de esta función que, debe ser colectiva. Es algo así como una ofensa hablar de un juez justo. En este caso de don Marcelino se ha roto la superstición. Muchos jueces, durante la Dictadura hicieron justicia a todo riesgo, y aun sufrieron los rigores de haber hecho justicia. Entre todos bien está, como celino González Ruiz, juez benemérito que pasará a la Historia de uno figura representativa, la de don Mar del los períodos más arbitrarios que ha padecido España, como representación del juez que sacrificó su carrera por no someterse a los caprichos del Poder público."

UN ARTICLE DE "CATALUNYA SOCIAL"

Sota el títol "Sigüem pràctica", escriu "Catalunya Social" en el seu editorial del darrer número:

"Fa pocs dies que un diari català de Barcelona, "El Matí", es queixava dolorosament de la incomprensió absoluta de les dretes espanyoles respecte del problema específic de Catalunya.

I al cap de pocs dies més aquest clam era contestat per "Renovació Social", revista ben solvent des del punt de mira cultural i comprensiu, dient: "Té raó el gran diari català barceloní; però no és menys certa la incomprensió de que nosaltres acostuem a ésser víctimes per part dels catalòs del progressiu Principat."

Què vol dir això? Senzillament, que hi ha un problema concret per a resoldre, sense la solució del qual no ens podem posar mai d'acord els d'allà i els d'aquí d'una manera completa. Prou ens ho han demostrat els fets continuament; però d'una manera ben clara els fets de la darrera època. El problema de Catalunya ha separat els homes de dreta d'aquí i de fora fins al punt que mantia vegada s'han notat més suaus contactes entre els homes de dreta d'aquí i els homes d'esquerra d'allà que no pas entre els homes pertanyents a una mateixa ideologia, socialment parlant.

Les dretes espanyoles han acostumat a negligir el problema de Catalunya i han donat tot l'ajut possible a certes situacions polítiques que aquí havien de resultar forçament antipàtiques i enemics. Serveixi d'exemple l'actitud de "El Debate" durant la Dictadura; i serveixi d'exemple el veure com, amb tot i ésser diari de dreta, les mateixes dretes nostres han hagut de mostrar la seva continua disconformitat amb el rotatiu madrileny.

No entrem ara a estudiar quin poden ésser els contactes entre les dretes d'aquí i les d'allà. Resultaria absolutament inútil. Hem citat els fets anteriors únicament per a dir que mentre el problema de Catalunya resti sense resoldre és inútil parlar de "dretes espanyoles", perquè les dretes de la nostra terra, en termes generals i en el seu nucli important, se'n sentiran allunyades. Sobretot, si les dretes espanyoles no procuren mostrar-se un xic més comprensives de la realitat d'aquí que fins ara! La seva manca de comprensió ha fet possibles contactes i simpaties entre dretes d'aquí i esquerres de fora, contactes i simpaties que no judicuem, però que indubtablement demostraran com la realitat es venia sempre dels qui passen pels camins del món desconcertats i trepitjant-la.

Cal que d'un cop per a sempre sigüem pràctics i comprensius. I cal també que tinguem present que la política viva no es forma amb retalla de programa cecats ad i allà o despenlats d'un tractat doctrinal, sinó amb solucions de problemes vius i que apassionen l'opinió.

I qui pot dubtar que en el moment present aquests problemes vius tenen com a base el problema català? Mentre les dretes espanyoles no portin en la seva capçalera ideològica més que un regionalisme destenyit, deixat de banda constantment (el cas del tradicionalisme mellista; el cas de "El Debate" durant la Dictadura, etc.), és molt difícil que trobin a Catalunya el ressò necessari per a constituir agrupaments valuosos i eficaços. Ells se basen allà volent resoldre-ho tot a base de quatre principis doctrinals, i nosaltres seguirem aquí encalcant solucions a base de realitat vius i de problemes apassionants. Ni el problema polític és aquí el mateix que allà; ni el problema cultural és el mateix; ni el problema social-

obter presenta allí i aquí les mateixes característiques.

¡Com volen que ens entenguem, doncs, trepitjant aquesta diferència,ció que la natura i la història han establert!

Els remeis hi són, indubtablement. Però cal cercar-los per camins oberts i francs i no per vies fora de la realitat.

Sigüem pràctics d'un cop per a sempre i podem parlar de blocs i agrupaments de dretat!

La més útil de les campanyes: la intensificació de la cultura

CURSETS DE DIVULGACIO DE CULTURA CATALANA

"Palestra" diu: "Responent a les nombroses consultes rebudes aquesta dies sobre els anunciats cursos de divulgació de Cultura catalana, organitzats per "Palestra", podem anunciar que començaran a fi de maig per tal que amb una lliçó setmanal puguin acabar a fi de juny.

Podem avançar ja diferents temes, tots plens d'interès, que desenvoluparan alguns dels senyors que en l'anterior nota esmentàvem:

Carlos Pi i Sunyer dissertarà sobre el tema "Les característiques econòmiques de la cultura catalana".

Oriol Anguera de Saja sobre "Institucions de Dret Català".

Ferran Soldevila sobre "Allopnament" de la nostra història".

Josep M. de Casaroberts sobre "Etapas de la història de la llengua catalana".

Pau Vila sobre "Aspectes geogràfics de Catalunya".

Leandre Cervera sobre "Suggeriments biològics a propòsit dels catalans".

El tema d'altres cursos sobre Ortografia, Història de la Literatura, de la Cultura Catalana, així com el sumari detallat de cada curs seran anunciats seguidament.

Són tantes les persones que cada dia passen per les nostres oficines per interessar-se dels cursos, que ha estat assenyalada una hora de dos quarts de vuit a dos quarts de nou, diàriament, per a resoldre totes les consultes que es facin. Oportunitat, i també per mitjà de la premsa, avisarem dies, hores i locals en què els cursos siguin donats. Podem, però, des d'ara ésser fetes inscripcions per als cursos anunciats més amunt.

IMPRENTA-SEGIMON ROVIRA RAMBLA DE CATALUNYA, 62 RECORDATORIS I COMUNIO

L'amnistia i la revisió dels processos polítics i socials

UNA VETLLADA PRO PRESOS I EXILIATS

Es organitzada pel G. E. Joventut Catalana, al seu estatge social (Floridablanca, 37, baixos), a les cinc d'aquesta tarda, sota un suggestiu programa ple d'humorisme, entre monòlegs de molta gràcia i diàlegs distrets que us faran passar l'estona agradablement, ultra amb la vostra assistència engrossir la llista de subscripció oberta suara per a l'ajut dels nostres germans empresonats i exiliats que cobegen un jorn de llibertat.

No hi manquen, amics, perquè exit. Podeu demanar les invitacions al G. E. Joventut Catalana.

UN TELEGRAMA PRO AMNISTIA

Entre els acords presos per la Junta directiva de l'Agrupació Catalana de Palamós figura el de trametre un telegrama, que s'ha cursat en data 16 del que som, que diu:

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Agrupación Catalana de Palamós ruega ampliación amnistia presos y desterrados sociales y políticos. — Presidente. D. Puig; secretario, Fr. Goday."

El viatge dels reis

DIMARTS ARRIBARÀ EL REI I LA SEVA FAMILIA AMB EL CAP DEL GOVERN

Dimarts, a les 10.30, en un tren especial, arribaran a l'estació de terme els reis i algunes infantesses.

Per a retrè honors s'ha disposat que una companyia del regiment d'infanteria d'Alcàntara, amb la seva bandera, bandes, esquadra i música, se situi a l'andén.

Al dit acte hi assistiran també els generals amb comandament a la plaça, els primers caps de cos, centres, unitats, dependències i institució de la guarnició, que presidiran comissions d'aquests, compostes per un altre cap, dos capitans i un subaltern, tots ells en vestit de gala especial.

Els representants de la plaça de braus visitaran el governador civil per a donar-li compte d'haver organitzat per al dijous dia 22 una correguda régia.

Per tal de prestar servei especial de vigilància durant l'estada de la família reial a Barcelona, arribaran avui de Madrid seixanta inspectors i agents de policia.

L'ALLOUCUCIO DEL COMTE DE GUERL

Ahí al matí varen ésser clavats pels carrers el bans de l'alcalde anunciant l'arribada del Rei. N'hi ha d'escriure en català i d'altres en castellà, i tant com el contingut, fou molt comentada la riquesa tipogràfica amb què han estat tirats, que constitueix una novetat en els anys de l'Alcalde. En el fons hi ha

l'ascet de Barcelona amb les quatre barres. Heus ací el text de l'alloccució catalana:

"Ciutadans de Barcelona! Dimarts, a les onze del matí, serà entre nosaltres Sa Majestat Don Alfons XIII, Rei i Comte.

Sa Majestat ens visita després de donar-nos proves d'amor a les tradicions catalanes.

Hem tornat a sentir les harmonies de la nostra música popular. Hem tornat a parlar en alta veu la llengua que s'ha parlat a la nostra terra des dels temps post-romans.

Per damunt de tot, el Rei Comte ha indultat els que foren condemnats crim a autors d'un atemptat a la real Persona i a la vida dels seus fills, donant una prova de magnànimitat perdó per a tornar la pau a totes les llars catalanes.

Aquesta prova màxima, única, d'amor als seus súbdits, donada per un Rei i un pare, nosaltres no la podem, no la podem oblidar mai.

Ciutadans de Barcelona! Jo us demano que testimonieu al Sobirà que ha obrat així, l'adhesió, l'admiraçió i l'afecte d'un poble que sap viuir com cap altre per les seves llibertats i tradicions."

Vària

RAFAEL SANCHEZ GUERRA DIMARTS SERA A BARCELONA

L'ex-diputat a Corts senyor Lluís Companys ha rebut una lletre del senyor Rafael Sánchez Guerra en la qual li diu que la conferència que tenia compromesa a Sabadell ha estat resoltament suspesa. Amb tot, el senyor Sánchez Guerra arribarà a Barcelona dimarts que ve, procedent de Saragossa, on pensa quedar-se un parell de dies.

El senyor Sánchez Guerra romandrà a Barcelona fins a dissabte.

LA RECEPCIO D'AHIR A LA CAPITANIA

Amb motiu de l'aniversari del natalici del rei, ahir hi hagué recepció a la Capitania general.

Per a retrè honors hi anà una companyia d'infanteria amb bandera i música.

Al saló del tron se situà el capità general, infant don Carlos, acompanyat de les autoritats. Desfilaren l'element oficial, representacions de corporacions, etc.

El capità general obsequià amb un banquet les autoritats.

L'ADHESIO AL TRON A TARRAGONA

Ahí, a les dotze del matí, se celebrà, al saló d'actes de l'Ajuntament de Tarragona, una recepció amb motiu de l'aniversari del rei; rebé en cort el governador, acompanyat del militar.

Reté honors una companyia d'infanteria, amb bandera i música. I al pati del palau una altra banda militar donà un concert durant la recepció.

A les deu en punt, als acords de la Marxa Reial, entrà el cardenal arquebisbe, el qual féu acte d'adhesió al tron.

Sa Eminència fou acompanyat després de l'acte fins al peu de l'escala principal per les autoritats.

LA JOVENTUT MONARQUICA

A l'estatge del "Grupo Alfonso" es va constituir la Joventut Monàrquica de Barcelona.

Quedà nomenada per aclamació vga Junta d'acció política, sota la direcció del senyor Joan Vidal Salvà.

HA ESTAT DETINGUT LLUIS M. NOGUE

"Diari de Sabadell" diu: "Dijous a la tarda fou detingut per la policia municipal un subjecte anomenat Lluís M. Nogué, domiciliat al carrer del Comte del Asalto, número 106, primer, primera, de Barcelona, el qual, pretextant ésser representant d'Estat Català, intentava recabar cabals a canvi d'una tarja que deia "Estat Català París 5 ptes." i firmava un tal Gassó."

Aquest subjecte fa una pila de mesos i adhuc anys que ve recaptant diners, i n'ha obtingut molts en diverses localitats de Catalunya, enganyant els donants, puix que ningú no sap què en feia després. De vegades es presentava dient-se recaptador pro presos, i la Comissió pro presos no solament no ha rebut cap diner d'aquest subjecte, sinó que havia advertit perquè es procedís a detenir-lo. LA PUBLICITAT ja havia publicat dos advertiments posant en guàrdia els seus lectors. Fa pública ara aquesta nova i prega a l'altra premsa de contribuir al seu expandiment, per tal que amb la seva difusió es contribueixi a què ningú més no sigui sorprès en la seva bona fe.

"TREBALL"

Heus ací el sumari de "Treball" d'aquesta setmana:

"L'hora de l'acció". — "Per l'amnistia". — "Estudians i obrers". — "Per si no reeixís l'esquerra burgesa". per Jordi Arquer. — "Adverència". — "L'Oficina Internacional del Treball", per Lluís Marvell. — "El govern laborista i l'india", per A. B. — "Després de la Conferència de Londres", per Joaquim Aroca. — "Notes internacionals". — "Els Sindicats agrícoles i el jovent pagès", per Josep Picó. — "Problema agro-social", per J. Ricard. — "Resposta als companys membres de les Hisendes col·lectives", per Stalin. — "L'exploitació iniqua dels muntanyencs". — "El sindicalisme", per C. Guardiola. — "El proletariat al poder", per J. Vinyes Espiu. — "Sobre el ple de la Regional de Lleuant". — "La Societat de Constructores de Calçat de

la rambla de Catalunya

(ESPORT I CIUTADANIA)

pública, en el seu número 7, un text interessantíssim, que signen, entre altres:

Josep Sunyol, Carles Capdevila, Josep M. de Segarra, A. Rovira i Virgili, Domènec de Bellmunt, Vicenç Bernades, Lluís Aymami, Jaume Aiguader, Francesc Curet, Cecili Gasòliba, Josep M. Massip, Joaquim Ventalló, Emili Granier-Barrera, Roc Burunat, Xavier Picanyol, Josep Fontbernat, J. F. Puig, Valentí Castanyes, Ricard Opisso, Helios Gómez i Bas Bofill.

Ultra les extenses informacions esportives d'actualitat — en aquest apassionant moment de les semifinals del Campionat peninsular —, el número 7 de LA RAMBLA DE CATALUNYA publicarà les seves acostumades seccions de "Buirac", "Per Canaletes diuen...", "Reflector", Cinema, etcètera.

Ciudadà: llegeix el número 7 de

la rambla de Catalunya

(ESPORT I CIUTADANIA)

Sigues se separa de la U. G. T. — "Un manifest". — "Gremis. Sindicats i obrerisme", per E. Carrera.

EL CENTRE REPUBLICA DE LES CORTS

El dia 13 d'aquest mes tingué lloc una assemblea general al Centre Republicà de Les Corts per tal d'informar als socis de l'aprovació dels estatuts i ensenys nomenar la Junta directiva, que és la següent: President, Ricard Cavalleria; vice-president, Josep Escofet; secretari, Felip Arellano; vice-secretari, Francesc Rovira; comptador, J. M. A.; tesorero, Joan Serra; bibliotecari, Joan Peco; vocals: Emili Farrionis, Higiní Pujol, Rafel Almenar, Pere Balanyà.

Esta organizació republicana ha de llevar emparejada la evolució social de las clases menesterosas, igualándolas en el disfrute de la vida a las clases privilegiadas. Esta organización republicana no debe supeditarse a la omolmoda voluntad de un caudillo ni a la antide-mocrática ficción de un Comité: ha de convertirse en carne popular para que produzca germen de reproducción y vitalidad, ha de ser obra exclusiva del pueblo y para el pueblo.

MORINICO

Camisoria i Boteria a la mida Clara, 4

EL MANIFEST DELS REPUBLICANS RADICALS SOCIALISTES DE BARCELONA

D'un manifest dels republicans radicals socialistes en reproduim els següents paràgrafs:

"República como forma de Gobierno: República como medio y base de infinita evolución; República según los principios fundamentales de los derechos del hombre, nacidos de la revolución francesa; República que haga efectiva la confederación ibérica mediante la creación de Estados libremente constituidos, según la tradición, usos, costumbres e idiomas de los núcleos políticos, étnicos y geográficos de la Península; República bajo la orientación agrícola de la obra inmortal de Joaquín Costa, que redima a la tierra de todas las reminiscencias del feudalismo y ponga en manos de los agricultores la propiedad de los utensilios de trabajo; República que eleve la categoría moral y material del proletariado a copartícipe industrial, mediante el control científico y técnico que pedía Krassin, en fábricas y talleres; República que haga obligatoria

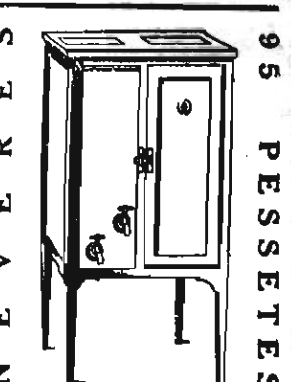
la primera enseñanza y gratuita la universitaria; República que resuelva el problema religioso sobre un plano de igualdad y respeto para todas las creencias; República que convierta el Ejército en una milicia nacional para la exclusiva defensa de nuestro territorio.

Debe nacer nuestra República como producto de una nueva generación, no contaminada con los males del pasado, a base de organismos que sean el resultado lógico del proceso evolutivo de nuestra raza.

Esta organización republicana ha de llevar emparejada la evolución social de las clases menesterosas, igualándolas en el disfrute de la vida a las clases privilegiadas. Esta organización republicana no debe supeditarse a la omolmoda voluntad de un caudillo ni a la antide-mocrática ficción de un Comité: ha de convertirse en carne popular para que produzca germen de reproducción y vitalidad, ha de ser obra exclusiva del pueblo y para el pueblo.

UN T'EGRAMA AL SENYOR AYATS

"Sr. Josep Ayats. — El Sindicat del "Radium" Comarca Barcelona us felicita i encoratgen campanya sanejament i moralitat. Les coses justes sempre van acompanyades de la simpatia del poble, de la genuina representació del poble. Compteu amb entusiastes administradors del "Radium". — El president, Joan Cunyat; el secretari, Josep Lladó."

FERRETERIA PLAMON 99 centímetros alt per 48 ample, amb dos compartiments, garantides. Munia-

C.G.A.

Companyia General d'Autobusos de Barcelona, S. L.

Aquesta Companyia té el gust de posar a coneixement del públic que en compliment de l'acord de l'Excm. Ajuntament de Barcelona, demà, dilluns, dia 19 del corrent, serà inaugurada la línia d'autobusos PLAÇA DE CATALUNYA A PEDRALBES, amb el següent recorregut:

Plaça de Catalunya (parada davant de la casa Vicens Ferrer), Ronda de la Universitat, Balmes, Avinguda d'Alfons XIII i Avinguda de Pedralbes, amb parada final a la plaça de davant del Monestir.

Per a les seccions de l'esmentada línia regirà la següent

TARIFA DE PREUS

Plaça de Catalunya a Avinguda d'Alfons XIII, encreuament Avinguda de Pedralbes (Plaça de Catalunya) 0'40 ptes.

Plaça de Catalunya a Pedralbes 0'50 "

Avinguda d'Alfons XIII, encreuament amb Balmes, a Pedralbes 0'35 "

El servei es prestarà des de les 8 a les 21, hores, de la primera i la darrera sortida, respectivament de la Plaça de Catalunya.

Barcelona, 16 de maig de 1930.

LA GERENCIA

NOTA: Interin no es confeccionin passis especials per a aquesta línia, només donaran dret a viatjar-hi gratuïtament els passis sense fotografia.

LES LLETRES

"Represa de la primera ofrena"

de J. M. López Picó

(Op. XXIV. Ed. Abad, Barcelona 1930)

per Carles Riba

No preia a l'Angel, ve a dir Rilke en una de les seves elegies de Duino, allò magníficament sentit, perquè en el món, on tu ets un novent, ell sent més intensament: mostra-li allò que és senzill, digues-li les coses, com una cosa pot ésser feliç, innocent i nostra — i s'esbalaïra.

Com un tema que contrapuntant-se s'oposa, aquest capital motiu rítmic travessa els versos que han deixat en nosaltres les netes línies de música del darrer opus de J. M. López-Picó. Per la contemporaneïtat de les seves lectures, devem a un contrast de veus alguna precisió més sobre les experiències del nostre poeta.

L'autèntica grandesa de la seva obra és sobretot en la seguretat amb què es desenvolupa: més que un cant al llarg d'una vida, fa com un món total que, sobrevivent a tota incidència, és una continuïtat del seu propi impuls i la seva pròpia varietat; un món, altrament, que aspira a una solució. Cada llibre suposa tots els altres, i l'exigència de traçar les relacions entre ells resulta per al crític més viva que la de refer el camí de cadascun a la personalitat del seu poeta. Una obra, en suma, destacada de la biografia: es fa essencialment de la matèria i dins l'espai de la pura paraula i s'assereix en les seves pròpies formes; els estats i moviments del poeta s'anuenen en les mateixes realitzacions: tenen llur fi en el cant, com les gestes i les dissorts dels homes segons la tel·lologia èpica d'Homèr. D'on, ja d'antuvi, la curiosa paradoxa que, essent sovint en el seu origen una poesia d'alliberació moral, moralment no interessa: desplegant les més subtils infinitat, no pot acompanyar-nos gaire als nostres íntims fons: aquesta poesia és per a ésser en ella mateixa, gratuïta, monumental, independent de la seva mentida o la seva veritat, no per a servir. Els elements personals d'intenció, de sensibilitat, d'idees, l'engendren més que no pas la constitueixen; s'organitza amb una tal vigoria de lleis, que el mateix poeta ordenador s'hi retroba sotmès i admira — ell, però no l'Angel, a qui en la seva rilkiana ci que esbalaiava la humilitat de l'obrer, hàbil i despersonalitzat en la cadena de les generacions. Aquí, més hi ha una rivalitat amb l'Angel, un voler conèixer, sentir, posseir l'univers a fons com ell, baldament només s'hi sigui un efímer; i la primera humana impotència, que és la de l'expressió necessària, simple i directa, és esquivada per la màgia de les transposicions: la metafora fingeix una nova realitat, uns innèdits reports que no serviran ja mai més per a ningú. L'Angel de moment és brillantment vençut, si, però el poeta no se sent satisfet i recomença, no pel detall, sinó per la totalitat, i no sols en el que és transcendent, sinó també en el que és pur joc.

A aquesta insatisfacció profunda devem un llibre de poesia lópezpiconiana cada any. No és concebible en el nostre gran líric un llarg silenci, una d'aquelles pauses de replegament que serveixen a alguns per a oblidar "una ànima que han tingut" o eludir-se en un present massa sol·licitat. I és que la seva poesia tindria, quant a ella, una direcció constantment cap enfora. És més aviat el poeta que fa l'efecte d'indolència entre el que vol d'ell i vol per a ell i el que vol d'ella i el món: i així de vegades sembla tornar del món espectacular i mitic que ell mateix s'ha creat, cap a dintre seu, com per recobrar-se i llavors refer la seva poesia comptant i transigent amb el que ha descobert el seu enyorament d'ésser simplement home. "L'Ofrena" i les seves dues repeses, per exemple, tenen per a nosaltres aquest pregó sentit inicial. Però la indecisió de què parlem, adhuc en un mateix recull és ara i adés perceptible.

Adhuc relativament a una mateixa idea, començant per la que centra l'obra lópezpiconiana en el seu conjunt: la idea de Déu i la seva acció. Tan aviat és el Déu de la teologia catòlica, que se li oposa

concret, revelat, definit dins l'eternitat i dins la història, com és un Déu pensat i adaptat talment per donar una forma i una força al misteri, que tant arriba a inquietar-lo a ell mateix, del seu món poètic. Com un pur mistic es recrea un Déu que fixi la direcció i l'impuls de la seva set amorosa, el nostre poeta sembla voler an Déu que doni sentit a les estructures de la seva paraula. No tenim en rigor res d'un mistic, no pot sortir del temps ni sap renunciar: cerca entre les coses i llur espectacle, home dels homes que entre les mentides exaltadores del cor i la fe, rendeixen heroicament — i potser vanament. Així, en aquesta direcció, temps endins i a través, el dubte és present i distint, una mena d'enemic tan objectiu com la Mort mateixa: talment dues creacions de la necessitat de conquerir, a la guisa d'un Faust, allò que no es vol simplement donat — o sigui tot, en un mot.

Som, doncs, a l'altra banda de l'ascètica humilitat d'un Rilke, ànima-cosa sensible a l'ànima misteriosa de les coses i necessària només a Déu. Aquí, en canvi, el poeta se sent necessari a les coses, al seu món, i es fa amb elles una solació plena de la seva pròpia veu. Paral·lelament, "Déu treballa i calla": el Déu de la seva poesia, quan ell se'n adona, ja és part de fora de la seva poesia; i ell cerca, sola es troba ell mateix. Haurà de recomençar, doncs: o dins la teologia positiua o a l'atzar de la seva fluida teomàquia poètica.

Però el drama de la no-renúncia lópezpiconiana té un altre aspecte. És fuga, a través del temps, en un cicle que del desig, passant per la melangia i el lassament, torna al desig. Cal precisar-se bé que és un drama no de records, sinó de retorns. Tot és reconquerit; però enfront de les coses, i en elles en tant que reflex d'ell, la maduresa ja fa un pes que modifica el ritme de llurs acostaments i llurs distàncies. Es sentia imminent — més que en "Elegia" — una mena de tautologia irremediable del món; al mig de la "Represa de la primera Ofrena" (son. XVII), la seva formulació clou la punyent constatació que la vida madura ja només per la soledat i la insacietat pot tenir-se dreta:

"la teva set és, vida, la teva embriaguesa."

López-Picó serà gloriós, en el futur, com el "poeta de la maduresa". No en coneixem cap altre que n'hagi dit coses més profundes i belles; que sobretot hagi superat més serenament un aspecte tan perillós de la seva indecisió de direccions més amunt al·ludida, com era el conflicte entre la intenció personal anecdòtica i la super-realitat del seu món poètic, arribant a fer l'efecte que, des de fora del temps, contempli, total tota la seva vida, la projecció fixada del seu propi drama, on el temps és una dimensió més; drama per a ell sol, si es vol així, però per tant més eminentment llires.

I és, simplement, que López-Picó té ja, en el seu opus vint-i-quatre, una clara consciència de la solució unitària del seu món, que és en el repòs invicte i immortal de la paraula dita. És significatiu com el prefaci, el sonet II i l'epíleg de la "Represa de la primera Ofrena" constitueixen una formulació de la fe i de l'art, alhora, del seu lirisme. En l'expressió poètica és consumada la transacció a tots els conflictes: sense ella, cap precisió d'ella, i sense precisió, a penes existència. D'on aquesta singular poesia lópezpiconiana, tensa, gairebé rígida, sense vibracions, en la qual, si hi ha vaguetat, és pels residus que resten de la condensació de la paraula. En si, ella és volguda, dantesca, com una geometria: el cercle de l'impecable inscrivint-se dins el quadrat de l'impecable i passant a ell per obra de l'expressió; al pensament vol regirar el joc al·ludint dels mots, lluny de vèncer-ne l'abstracció immobilitat sola aconsegueix fer implacable l'impecable, però aleshores amb ira. Què hi diria el teu Angel, oh Rilke!

panyades de gran quantitat de reproduccions fotogràfiques. Una informació gràfica del Temple de la Sagrada Família cridarà, segurament, l'atenció, car poques vegades una publicació catalana haurà pogut oferir al públic una tan completa, original i moderna documentació d'aquella obra arquitectònica.

La publicació d'"Imatges" està assegurada per una societat anònima, dins la qual figuren, entre d'altres, Soliquier, López-Llausàs, Llibreria Catalònia, Impremta Naga, Duran Reynals, Ametlla i Estelrich, cadascun dels quals aportarà a la publicació la seva competència dins el ram de la publicitat, les edicions i el periodisme. Tindrà cura d'"Imatges" de les planes i presentació i ordenació tipogràfica d'aquestes, l'artista senyor Fontanals, i actuarà de redactor en cap En Josep Maria Planes.

Una revista com "Imatges" no

ha existit mai en llengua catalana, i la seva aparició ve a completar la nostra bibliografia periodística. "Imatges" vol ésser la revista de l'actualitat, de la informació gràfica, del reportatge, de la valoració de les nostres coses (institucions, palaques, homes), la coneixença de les quals és interessant, admiració, estímulo per al lector català.

"Imatges" vol ésser el periòdic de tota, sense distinció d'idees ni d'estaments, ni de sexes, el vostre company de viatges, el registrador de les vibracions de la setmana i de les novetats de tot el món.

Té cura de l'administració d'"Imatges", la Llibreria Catalònia, plaça de Catalunya, 17, on es reben les subscripcions.

CAMISERIA

J. Rodríguez Casals

Ronda de Sant Antoni, 78 (davant Muntaner)

Corbates, Païames, Mitges, Mitjons, etc., etc.

Pau Vila: "Resum de Geografia Catalana", Vol. IV.

(Col·lecció Popular Barcino, vol. 60)

"L'autor d'una bona geografia de Catalunya ha de tenir un coneixement personal directe del país, adquirint, sota el guiatge d'una concepció geogràfica moderna, tot recorrent les nostres comarques amb el carnet de ruta a la mà, els ulls atents, un desig insoldable de saber i un seny viu per a relacionar els fets naturals i aplegar-los en síntesis entenedores."

Ningú no podrà negar que l'anterior paràgraf exposa bellament les condicions que ha de reunir el bon geògraf de la nostra terra. També és evident que el català que més bé les aplega, és precisament l'autor del paràgraf: Pau Vila, que pot ésser anomenat "el nostre geògraf" amb la mateixa exactitud, amb què Pompeu Fabra pot ésser anomenat "el nostre filòleg".

No heu de fer més que encetar l'obra d'aquest nostre geògraf per a adonar-vos que ha estat verament sota el guiatge d'una concepció geogràfica moderna, que ell ha recorregut les nostres contrades, i que no podien fallir-li mai ni el desig de saber, ni l'alertesa per a fer observacions, ni el seny per a interpretar-les. Això és el que l'ha portat a dirigir la vasta "Geografia General de Catalunya", amb el volum del professor Chevalier, sobre geografia catalana.

Com una avançada dels estudis extensos que apareixeran a la "Geografia General" esmentada, van apareixent a la "Col·lecció Popular Barcino" els primers resultats de la llarga tasca geogràfica de Pau Vila. Sota el títol "Resum de Geografia de Catalunya", han aparegut ja, redactats per Pau Vila, quatre volums geogràfics dins aquesta popular col·lecció de coneixements indispensables.

El quart volum, aparegut suau, d'aquest "Resum de Geografia de Catalunya", completa l'estudi de l'aspecte humà del nostre Prelitoral, tractant d'etnologia, de la indústria, el poblament i les poblacions, els estaments, les comunicacions i els mercats. Cal recomanar aquesta obra a tots els catalans que vulguin conèixer verament el seu país.

JOAN FERRER

Informació catalana

* Remordiment... és el títol del tercer volum de la interessant "Col·lecció Blava" que edita l'Editorial Poliglota.

* És una bonica novel·la de Jeanne de Comblot traduïda al català per Maria Perpinçà.

* Definitivament... aquesta setmana entrant es posarà a la venda el tan esperat llibre de Leonardo A. la recerca d'un rei... l'obra apassionant, interessantíssima, sobre la vida del general Prim i sobre els esdeveniments polítics del segle XIX.

L'Editorial Poliglota presentarà a la recerca d'un rei amb la seva obra habitual, i és d'esperar que aquest llibre baurà el rècord de l'èxit de la present temporada.

CHASSAIGNE FRERES

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Plaça d'Antoni Gaudí, 11, telèfon 1111

Cultura

EL PROBLEMA CULTURAL DE BARCELONA

El dimarts dia 27, a les deu de la nit, l'ex-director de l'Escola Catalana Mossèn Clinto, En Josep Parunella, donarà, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular, una conferència sobre el tema: "Els fonaments d'una democràcia. L'obra de la Comissió de Cultura Julgada per un mestre".

L'Ateneu, que en tot moment ha seguit i ha procurat enfocar els problemes culturals de la nostra ciutat, organitza aquesta conferència, no com un acte isolat, sinó perquè sigui com una continuació d'aquella gloriosa campanya que culminà en la creació dels grups escolars de la nostra ciutat.

La creació d'aquests grups no vol dir que el problema cultural de Barcelona estigui ja resolt. Es podria dir-ne, tot just el començament de la seva solució.

Entenent-ho així, l'Ateneu segueix en la seva campanya per a la solució d'aquest problema.

SESSIO CIENTIFICA

L'Institut Médico-Farmacèutic celebrerà sessió científica ordinària demà, dilluns, a les deu de la nit, al seu estatge social, carrer de Santa Anna, número 28.

El doctor Higinio Sclari Soler dissertarà sobre el tema: "Fibrosarcoma de l'anus".

CURSOS I CONFERENCIES

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular se celebraran, la setmana entrant, les conferències següents:

Dimarts, a les deu de la nit. Quarta conferència del cicle sobre "Els problemes i les orientacions de l'ensenyament primari a Catalunya i a la nostra ciutat", a càrrec del professor Josep Parunella.

Tema: "Els programes de les escoles primàries estrangeres". Il·lustrada amb projeccions.

Dimecres, a les deu.—Continuació del curs d'Alta tècnica mercantil, amb una conferència sobre "Banca", a càrrec de Joan Revoltós.

Dijous, a les deu.—Conferència pel publicista Joan Puig i Ferrer, sobre "L'ànima dels llibres".

Dijous, a les deu.—Continuació del curs sobre "Les malalties venèries. L'ur problema social", pel doctor R. Torre i Bassols.

Divendres, a les deu.—Darrera conferència del curs d'Alta tècnica mercantil, a càrrec de Josep Gardó, el qual parlarà sobre "Publicitat".

Dissabte, a les vuit.—Continuació del curs pràctic de Geologia i Botànica, a càrrec dels doctors Vila Nadal i Rofes.

Dissabte, a les deu.—Conferència a càrrec de Mr. Henri Mangin, sobre "Chyroscope medicale". Il·lustrada amb projeccions.

F. PUJOL I ALQUERO

AL O. E. PATRIA

Dimecres vinent, dia 24, al Centre Excursionista Patria, carrer Nou de la Rambla, 22, principal, tindrà lloc una conferència a càrrec del notable escriptor F. Pujol i Alguero, sobre el tema: "Excursionisme cultural".

L'acte començarà a les deu de la nit, i serà públic.

Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana

En la darrera sessió del Consell Directiu de l'A. P. de l'E. C. varen ésser acceptats els socis següents: Un soci col·lectiu; el Centre Republicà Federal de Matarró; i com a socis individuals, 31 de Matarró, 14 de Barcelona, 8 de Lleida, 6 d'Olot, 2 de Castell de Valldu, 3 de Sant Andreu, i un cada una de les poblacions següents: Badalona, Vic i Caldes de Montbui. En conjunt 68 socis nous.

Es llegeixen comunicacions de diversos delegats donant compte dels treballs de reorganització que estan realitzant, i acta de constitució de la nova Junta de govern de la de Blanes, la qual és ratificada. La formen, president, Benet Ribes; tesorera, Josep M. Rols; i secretari, Josep Mestres.

Es presenta la memòria trimestral del botat senyor Roix.

Es pren l'acord de correspondre efusivament a una comunicació ben afectuosa de "Palestra", fent constar que l'Associació és seu oferiment i que la "Protectora" es veurà honorada en trobar la seva col·laboració en totes

les iniciatives en pro dels nostres ideals.

Finalment es dona compte que s'ha reunit ben calorosament el senyor Lluís Ullot, per la seva iniciativa de crear "Chedres de Llengua i Literatura Catalanes a les Universitats americanes".

HOTEL ORIENT

L'homenatge a Manuel Ibarz i els altres inspectors de l'ensenyament primari

Ahí, al migdia, a l'Hotel Orient, tingué lloc el banquet amb què els mestres de Catalunya i Balears homenajaren el senyor Manuel Ibarz Borràs i els altres inspectors de primera ensenyança que han estat repousant en llurs càrrecs després de la Dictadura del general Primo de Rivera.

A l'acte hi concorregueren més de cinc-cents comensals.

Al final de l'àpat feren ús de la paraula el senyor Ibarz, que donà les gràcies en nom propi i de tots els inspectors a tots aquells que han contribuït a l'homenatge. La senyora Serrano digué que malgrat tot, el que ha de triomfar i triomfarà serà l'esperit, que és el que ens ha de governar i està per damunt de la força. Acaba donant les gràcies a tots per l'amor demostrat vers la inspecció de Barcelona, aquesta inspecció que ha lluitat i seguirà lluitant pel triomf dels grans ideals. Tant el senyor Ibarz com la senyora Serrano van ésser saludats amb llargs aplaudiments.

El doctor Alcover, en nom del rector de la Universitat, llegeix la carta amb què aquest el delegà i salutà els homenajats.

Després un espontani volgué fer ús de la paraula, però se li negà el dret, ja que, segons el senyor Rueda, no podien fer ús de la paraula d'altres persones que les que ja havien parlat.

La presidència del banquet estava ocupada pel senyor Alcover, vice-rector de la Universitat; e president de Cultura, el tinent d'alcalde Lluís Massot, i els inspectors que han estat repousant en llurs càrrecs, senyors Manuel Ibarz i Rueda, senyores Leonor Serrano, Josefa Ferrer, senyores Xandri, M. Javiella, Galisteo, senyora Angela Fuixé, senyores Soler, Roca, Lampreave, Faro de la Vega, Velasco i Santaló.

La comissió organitzadora ha fet la següent declaració: S'ha celebrat l'acte d'aquest banquet homenatge als inspectors repousats en llurs càrrecs, per expressar la satisfacció amb què el Magisteri ha vist que continuaven exercint-los aquells que foren substituïts, i els quals complien llur alta tasca amb tota discreció i cavalleria.

L'Onzè Congrès Internacional de Ferrocarrils a Barcelona

En els dies 5 al 15 de l'actual ha tingut lloc a Madrid l'onzè sessió del Congrès Internacional de Ferrocarrils.

Aquesta Congressos se celebren sota el patrocini d'una Associació internacional, la comissió permanent de la qual té la seva residència a Brussel·les i està presidida per M. E. Foulon, il·lustre personalitat ferroviària, director general de la Societat Nacional de Ferrocarrils Belgues.

A l'Associació estan adherits els Governos de 42 nacions i 230 Companyies, que exploren 625.000 quilògrams de ferrocarril.

Els últims Congressos celebrats han tingut lloc a París, Washington, Berna, Roma i Londres, havent-se acordat de celebrar el vinent a El Cairo, i en tots ells s'han tractat temes molt interessants que es refereixen exclusivament als aspectes tècnics de l'exploació.

Dos-cents deu dels delegats visitaran Barcelona. Entre aquests figuren personalitats molt destacades en el món ferroviari, i entre ells eminents personalitats estrangeres.

Els Tribunals

EL CRIM DEL CARRER DE MATANCES

El jutjat del districte del Nord, encarregat de la Instrucció del sumari contra Joan Estruix com a suposat autor de la mort de Rafael Villar, correugeta al carrer Matances, ha citat a declarar diversos testimonis presencials del fet per tal d'aclarir si com és dit la interfecció l'agredí amb un bastó.

EL NEGOCI DE TOXICS

El jutjat de la Barceloneta, secretari del senyor Amat, s'ha fet càrrec del sumari instruit contra Maria Zaragoza amb motiu de la detenció que va ésser objecte al carrer de la Unió sota l'acusació de dedicar-se a la venda de cocaïna.

La detinguda fou posada en llibertat per haver-se comprovat que no tenia aquest negoci i que la cocaïna trobada a casa d'ella no li pertanyia per ésser propietat d'un rellotger que va desaparèixer tan aviat com es va assabentar que la Maria era detinguda.

La Música Les Arts

NOTES OFICIOSES

FESTA DE DANSES POPULARS CATALANES AL POBLE ESPANYOL

Ampliant ço que es deia en una passada notícia, referent a la festa de danses populars que es motivarà presentant al Poble Espanyol una boda a muntanya avui dimecres, volem especificar el programa que es descaubellirà amb aquest motiu.

Al punt de dos quarts de sis de la tarda, el fadrí major, representant del nuvi, acompanyat del Ball de bastons i la cobla de gaites, travessarà la plaça Major i anirà a ofrenar el ram tradicional a la núvia.

Moments després, seguit el mateix curs, sortirà el nuvi cavalcant un mul guarnit, segons tradició, acompanyat per una cobla de flabiolaires i el corresponent seguit, fent via cap a la plaça Aragonesa a reunir-se amb la núvia al peu de l'església, en la qual se suposa que tindrà lloc la cerimònia.

D'allí baixará tota la comitiva nupcial cap a la plaça Major amb gran repicament de campanes i llançament de trets, precedits pels bastoners, que dansaran pel camí, i seguits per tota la corrua de convidats, i cavalleries del seguit amb les caixes de la roba fermades per les gallines de consuetud.

En entrar a l'estrada s'interromprà el passet per tal com els majors del poble els barraran el pas amb un cordó de seda, ço que vol dir que el nuvi haurà de pagar la patena.

Els núvis ballaran la "Morisca" i a continuació es descaubellirà el programa de danses ja anunciat.

Acompanyada de tot el brillant seguit de danses, cavallers, músiques i dansaires, la comitiva farà una desfílada per la plaça per tal que pugui apreciar-se tota la riquesa de la festa nupcial.

Les danses seran executades per l'Esbart Català de Dansaires i acompanyades per la Cobla Barcelona.

CONCURS DE COMPOSICIONS PER A COBLA

L'Associació "Jovenut Hoteler", de Barcelona, desitja contribuir a l'enaltiment de la nostra música característica per a Cobla, aprofitant la vinentesa de les "Festes de la Setmana Hoteler" que se celebraran dintre del vinent mes de juny per a invitar els nostres músics compositors al Concurs que especifica la present convocatòria.

CARTELL

Tema I. Premi de 1.000 pessetes a la millor composició de tema lliure, en un o diversos temps, escrita per a tres Cobles d'onze instruments cada una.

Nota. Si a judici del Jurat, i tant en el tema I com en el II, cap de les composicions presentades fos mereixedora del premi, resta facultat per a concedir accèssits de 500 i 750 pessetes respectivament.

CONDICIONS

I. El termini d'admissió d'obres finirà el dia 5 del vinent mes de juny, a les deu del vespre.

II. El veredict del Jurat es farà públic el dia 11 de juny.

III. Cada composició haurà d'encapçalar-se amb un títol i un lema i caldrà adreçar-la al local de la "Jovenut Hoteler", carrer de Gràvia, núm. 1, al secretari de l'esmentada entitat.

IV. Totes les partitures hauran d'ésser escrites de mà de coista, amb tota claredat, i caldrà que hi figurei al peu una reducció per a piano.

V. Una vegada publicat el veredict, els autors de les composicions premiades remetraran, com més aviat millor, al secretari de la "Jovenut Hoteler", carrer de Gràvia número 1, llur nom i adreça, així com els sis primers compasos de l'obra premiada per a la seva identificació.

VI. El dia 15 de juny, a la tarda, se celebrará en el Palau Nacional de l'Exposició, una festa en la qual seran executades les composicions premiades i llurats els premis als autors guanyadors.

L'autor que hagi guanyat el premi corresponent al tema I nomenarà una reina la qual presidirà la festa.

VII. Les obres premiades restaran propietat de llurs autors, però les partitures seran cedides per la "Jovenut Hoteler" a l'arxiu del "Foment de la Sardana".

VIII. Els autors de les composicions no premiades podran recollir les partitures dintre el termini de tres mesos a comptar de la data de la publicació del veredict, mitjançant la presentació dels sis primers compasos de l'obra. Després d'aquests tems passaran a augmentar l'arxiu del Foment de la Sardana, sense que llurs autors tinguin dret a reclamació de cap mena.

Constituiran el Jurat qualificador els mestres Josep Comelles Ribó, Joan Lamote de Grignon i Francesc Pujol.

Pel Comitè Executiu de la "Setmana Hoteler". — Joan Masó.

President de la "Jovenut Hoteler". — Miguel Albornoz Company; secretari. — Antoni Valls.

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Avui dia 18 l'Associació Obrera de Concerts celebrará, al Palau de la Música Catalana, l'anunciat concert d'orquestra a càrrec de l'Orquestra Pau Casals, dirigida pel mestre Pau Casals.

Aquest concert tindrà lloc a dos quarts de sis de la tarda, i el programa és com següent:

Primera part
"C

LA REPRESA DE LA LABOR CULTURAL

L'obra dels Grups Escolars de la Ciutat

Conferència del Delegat de Cultura de l'Ajuntament En Lluís Massot, organitzada per la Societat Barcelonesa d'Amics de la Instrucció

Amb la sala del Foment del Treball completament plena, amb molta part de públic dret ja des de molt bon dia, començà, doncs, ahir, a dos quarts de set de la tarda, la conferència que, organitzada per la Societat Barcelonesa d'Amics de la Instrucció, ens anunciava el tinent d'alcalde de Cultura senyor Massot sobre "l'obra dels Grups Escolars de la ciutat".

Quapren la presidència el senyor Agell, president de la Societat organitzadora; la secretaria, senyora Maria Balit de Torres; els tinent d'alcalde senyors Coll i Rodas i Coma; els regidors senyors Rull, Torrens i Escalé; el senyor Vega i March, director de Belles Arts; el senyor Altamir, cap dels serveis tècnics de Cultura; el senyor Valls i Taverner, director de l'Arxíu de la Corona d'Aragó; el doctor Puigpuig, president de l'Acadèmia de Medicina; el senyor Sureda, vice-director de l'Institut de Seguretat Social; el diputat provincial senyor Jansana, els inspectors de primera Ensenyament perseguits per la dictadura senyors Ibarra, Xandri, Roca i senyores Serrano, Roca, Soler, Trinxet i Herrera.

Després de l'acte el senyor Agell dient que avui dia de festa per l'entitat que tornem a parlar després d'any, interrompint en rebre, alguna gent que venia a la sala, rebuda seguita per incidents desagradats. Avui ens tornem a reunir els membres de la Instrucció, i en el primer acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura. En aquest acte hi assisteixen aquells que després de l'acte de la dictadura, havien estat perseguits per la dictadura.

prop de la Sagrada Família. Ocupa un solar de 12.485 pams quadrats i comprèn dos pisos d'edifici amb entrades comú, un per escoles graduades de 12a, 11a i 10a, i amb una capacitat per a 1.000 escolars.

El grup Pere Vila i Codina, el nom del qual té la seva història. Diguem que l'any 1875 nasqué a Olesa, a la província de Lleida, un noi pobre que vivia a Barcelona de dependència d'una carboneria. Marçà després a Amèrica i establí a Rosario de Santa Fe, on fou fortuna. Mort l'any 1916, i on el seu testament llegà diverses quantitats, entre altres a Barcelona 1.000.000 de pesets per a fins d'ensenyament.

L'Ajuntament encarregà a l'advocat ara difunt Dr. Alou que gestionés el cobrament de l'herència i es poguessin cobrar després de molt temps 978.139/25 pesetes, i per això el soler d'aquell solar al costat del Palau de Justícia, un terreny de 165.018 pams quadrats. Començaren les obres el 1921 i ha de contenir 17 aules per a nois i 17 per a noies. L'Ajuntament ha despesat prop de 2.000.000 de pesetes, però l'Estat entengué que l'Ajuntament no havia esmercat bé el llegat de Pere Vila i el reclamà per a ell. L'Ajuntament popular recorregué contra aquesta disposició: però l'Ajuntament posterior, no i la quantitat haurà d'ésser tornada a l'Estat. L'Ajuntament respectarà, però, el nom, en homenatge a aquell català que havia passat per les escoles miserioses del seu temps i no volia que els infants d'avui les coneguessin.

En acabar les seves tasques la darrera Comissió de Cultura quan l'adveniment de la dictadura, les parets del grup escolar pujaven, però per dos cops se salvaren de miracle contra la fúria que per la cultura tenien aquells ajuntaments que detentaven la voluntat del poble. Estigué primer a punt d'ésser quarteret de bombers i després encara, palau dels jutjats municipals, perquè per aquells ajuntaments era ben poca cosa la cultura. Però se salvà gràcies a la campanya dels centres culturals i dels mestres, especialment del degà dels inspectors, senyor Dorrestes (Aplaudiments). Que fou el que inicià la campanya perquè no es consumés aquella inígnia.

Projecta després el conferenciant l'únic edifici escolar, i encara no construït de planta, que s'aixecà durant la dictadura.

La Comissió de Cultura acordà donar-li el nom de Baldri Reixach, aquell mestre que tant liuc per l'ensenyament a la nostra terra.

Veiem aleshores dues creïtes del grup Baldri Reixach, reforma d'un altre ja existent.

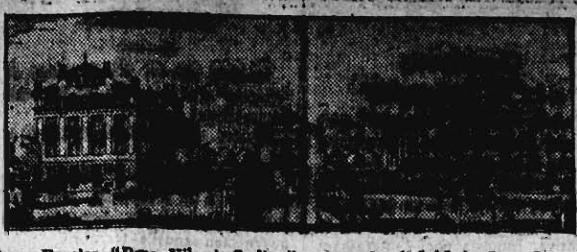
Per mitjà — diu — dels diapositius que s'acaben de projectar hem pogut apreciar la materialitat de l'obra realitzada per la Comissió de Cultura.

Plaume ara fer constar que aquesta edificació ha estat projectada pel cap de la secció facultativa de construccions escolars, Josep Goday, i en ella hi ha col·laborat l'arquitecte Adolf Florença. Recordo després els noms de dos polítics, Lluís Durán i Ventosa, superior al seu partit, el primer president de la Comissió de Cultura, i també un altre que potser al principi, per recel del partit radical, es posava enfront de la Comissió de Cultura, Ermengol Giner de los Rios (aplaudiments), el després entusiasta de les Escoles de Bosc en ésser membre de la Comissió, de la qual sortí per anar al Congrés, el qual, jubilat i retirat a Vèlez Málaga, cada any, en venir a Barcelona, visita les institucions creades en la seva absència. Cal citar també, a risc — diu — de vexar-lo en la seva modestia, el cap dels Serveis de Cultura, En Manuel Ainaud (Ovació).

Vosaltres, mestres i mestresses, sabeu prou bé el que ell ha fet. Ell també, com els inspectors de primera ensenyament, fou bandejat, i el primer acte que varem voler fer — diu el conferenciant — en possessionar-nos de la Delegació de Cultura: fou reposar-lo en el seu càrrec. (Aplaudiments.)

Vegem ara i comparem el que han fet els Ajuntaments populars i els del temps de la dictadura. En els anys d'actuar la Comissió de Cultura dels Ajuntaments populars: ultra els edificis que heu vist, han construït: el pavelló de nois de l'Escola de Boix, l'Escola de Mar, les Escoles del Guinard, les de Labor i Oficina de la Dona, les Escoles Domènec de Gràcia, i les Abat Oliba, que junt amb els grups escolars tenen una capacitat per a 8.000 alumnes.

I en els anys de dictadura un sol grup, el "Baldri Reixach", per a 300 alumnes, al qual la dictadura donà un altre nom, que nosaltres hem canviat ara per aquest. Vosaltres, que organitzàreu aquelles festes d'homenatge al rector d'Oliba, que l'any 1925 publicà aquell llibre "Ins-

Grup Escolar "Pere Vila i Codina", construït al Solé de Sant Joan

truccions per a l'ensenyament de l'any 1925, el conecreu prou bé. Les gavi teories que aquest autor explicava en el segle XVIII sobre l'ensenyament dels infants en llengua materna s'enllacen ara amb les recents declaracions de l'eminent pedagog Nenéndez Pidal.

Heu vist a la pantalla — segueix — els edificis escolars. Però què en treuríem de tenir edificis si no hi hagués res a dins? Què és un bell cos si no hi ha l'esperit? Lluís Codina d'Oliba ho digué en aquest mateix lloc en una conferència també organitzada per nosaltres: "L'escola nova no és sols l'edifici nou — deia l'any 1922 —, gosaria dir que l'edifici nou n'és la part secundària. El més important és l'organització, el mestre, l'esperit. Malaguanyades tantes despeses, malaguanyades generositats dels donadors si l'escola nova no fos més que un magatzem d'escoles velles!" i després: "Calia anar per un camí que dugué, en un terme relativament pròxim, la desaparició d'aquella escola pintoresca. D'altra banda, calia redimir del règim absurd i del local deficient tant i tant bons mestres (gent preparada, treballadora i abnegada) com hi ha a l'Escola nacional, mestres que no havíem de mirar com els nostres enemics, sinó com els nostres més preciosos col·laboradors. Calia, doncs, aprofitar-los. Per tot això se'ns imposava un camí: el de pactar amb l'Estat. Per sort, al Ministeri i al Consell d'Instrucció pública varem trobar-hi homes que capiren tot d'un abast del problema i de la solució que hom pogués donar-hi, homes de clara intel·ligència i de bona voluntat. Així poguérem arribar ràpidament a la solució que representa el Reial decret de 17 de febrer de 1922, que és el reconeixement de la capacitat de la ciutat de Barcelona per a regir les seves escoles."

I aquestes paraules d'En Nicolau el porten a parlar del problema que és planteja quan es tracta de designar els mestres que les haurien de regir.

Un rector respectabilíssim deia que els mestres havien d'ésser municipals perquè si eren funcionaris de l'Estat no tindrien llibertat, i un altre sector importantíssim deia que havien d'ésser els mestres nacionals amb la col·laboració d'altres elements designats directament per l'Ajuntament. La Comissió de Cultura es decidí per la segona solució i aleshores el que era alcalde accidental, l'act present senyor Coll i Rodas, es dirigí al Govern perquè es creés com a Madrid el Patronat Escolar i s'inauguraren els grups Baixeres i La Parigola.

La cosa, però, durà poc encara que aviat es vegeren els resultats i la dictadura dissolgué violentament el Patronat, però l'obra ja era feta.

Els que volien que els mestres fossin municipals deien que l'Ajuntament no hi tindria cap influència i la nostra llengua en seria bandejada. Però malgrat d'ésser sota la dependència de l'Estat fou també atacada l'obra i dissolt el Patronat Escolar, però les escoles tenien ja l'esperit i l'estructuració no desapareixia.

Avui veiem com l'Escola Baixeres és model a la Península i de les millores d'Europa i tots els estrangers que la visiten veuen en ella el que l'Ajuntament de Barcelona vol que siguin les seves escoles.

En aquesta sis anys han passat fets eloqüents: l'any 1922 sabem que a Barcelona, a Catalunya i a tot Espanya hi havia mestres amb capacitat per a l'obra educativa. Sabem ara el seu valor moral, ja que han sofert persecucions i injúries i han estat, amb tot, fidels a l'ideologia. I cal act recordar especialment un dels inspectors que es dirigí al Govern perquè les escoles fossin dirigides per mestres nacionals i perquè es creés el Patronat és un dels inspectors que perseguí per la dictadura avui homenatgem, l'inspector senyor Manuel Ibarra (aplaudiments) i que aquell treball, no és un secret per a ningú, ja el motiu fonamental per al seu càstig.

Dono les gràcies al senyor Agell per haver-li donat facilitats perquè ell, com a delegat de Cultura, pugui explicar quina serà l'orientació de l'Ajuntament en l'organització de les noves escoles que s'han d'instalar en aquests grups escolars.

Com li deia el senyor Ibarra fets un moment, cal tenir present les paraules de Lluís XII en preguntar-li per què no estava trist per haver perdut el reialme de Nàpols i digué que no calia estar trist per la pèrdua d'un reialme, sinó per la de la dignitat.

L'obra dels Patronats ja no és una cosa exclusiva de Barcelona; coneguda a tota Espanya a Saragossa s'ha instal·lat el de l'escola Joaquín Costa, en l'organització de la qual han intervingut activament la senyora Serrano i el senyor Xandri. En nosaltres, afegeix, tindran aquests inspectors els més decidits col·laboradors a fer l'escola social de què parlava fa uns quants dies la senyora Serrano. Barcelona està orgullosa de la seva actuació cultural, però no s'està contenta; creu que el que ha fet és només una mostra; Barcelona ha d'ésser el model de la cultura de la Península. Barcelona no és egoista sinó generosa i està jolosa del que es fa en aquest sentit arreu d'Espanya. Barcelona és una ciutat absorbent i hi ve gent d'arreu d'Espanya mal cultivada que són els que fan baixir el to cultural de la ciutat. Si aquesta immigració estigués preparada, no seria tan difícil la tasca dels nostres mestres, i és per això que no volem inspirar resels perquè en venir tot hom act amb la preparació cultural suficient serà més fàcil fer-ne ciutadans aptes per a totes les inquietuds, per a tots els oficis i totes les arts i per a la governació de la ciutat i fins de l'Estat.

...volem fer una obra egoista; en fer l'obra de l'escola social (em una obra conservadora i una obra revolucionària alhora; perquè si la democràcia és el govern del poble, pel poble hem de fer apte a tothom perquè el pugui exercir amb competència i eficàcia, i aquesta seria l'obra revolucionària i la conservadora en lligar el ciutadà cada cop més amb els interessos de la ciutat. I per això donem més importància a les coses de l'esperit; perquè si aquestes desapareguessin només hi haurien dues classes, que serien la dels que governen com a amos i la dels esclaus.

Per això, en tractar dels problemes de cultura, pensem en la responsabilitat que aquesta planteja als ciutadans. Per això pensem, també, ara tot seguit demanar altre cop el restabliment del Patronat Escolar que ara ja no deserta susceptibilitats i per això — diu — fou aprovada una proposició seva en aquest sentit dirigida a la Permanent, i quan això s'hagi aconseguit hi haurà altre cop mestres aptes i aquelles escoles ja no seran com ha dit el secretari, bressols sense infants d'aquesta Societat i es podran inaugurar els grups escolars; volem també que l'Ajuntament pugui recollir els llegats que li han estat fets i continuar l'actuació passada, que és penosa de l'actuació futura i amb la realització del nostre pla podrem posar el gra de sorra, si volem el bloc de pedra, que és la principal penya de la cultura de la nostra Barcelona.

Grup Escolar "Pere Vila i Codina", construït al Solé de Sant Joan

ter el model de la cultura de la Península. Barcelona no és egoista sinó generosa i està jolosa del que es fa en aquest sentit arreu d'Espanya. Barcelona és una ciutat absorbent i hi ve gent d'arreu d'Espanya mal cultivada que són els que fan baixir el to cultural de la ciutat. Si aquesta immigració estigués preparada, no seria tan difícil la tasca dels nostres mestres, i és per això que no volem inspirar resels perquè en venir tot hom act amb la preparació cultural suficient serà més fàcil fer-ne ciutadans aptes per a totes les inquietuds, per a tots els oficis i totes les arts i per a la governació de la ciutat i fins de l'Estat.

...volem fer una obra egoista; en fer l'obra de l'escola social (em una obra conservadora i una obra revolucionària alhora; perquè si la democràcia és el govern del poble, pel poble hem de fer apte a tothom perquè el pugui exercir amb competència i eficàcia, i aquesta seria l'obra revolucionària i la conservadora en lligar el ciutadà cada cop més amb els interessos de la ciutat. I per això donem més importància a les coses de l'esperit; perquè si aquestes desapareguessin només hi haurien dues classes, que serien la dels que governen com a amos i la dels esclaus.

Per això, en tractar dels problemes de cultura, pensem en la responsabilitat que aquesta planteja als ciutadans. Per això pensem, també, ara tot seguit demanar altre cop el restabliment del Patronat Escolar que ara ja no deserta susceptibilitats i per això — diu — fou aprovada una proposició seva en aquest sentit dirigida a la Permanent, i quan això s'hagi aconseguit hi haurà altre cop mestres aptes i aquelles escoles ja no seran com ha dit el secretari, bressols sense infants d'aquesta Societat i es podran inaugurar els grups escolars; volem també que l'Ajuntament pugui recollir els llegats que li han estat fets i continuar l'actuació passada, que és penosa de l'actuació futura i amb la realització del nostre pla podrem posar el gra de sorra, si volem el bloc de pedra, que és la principal penya de la cultura de la nostra Barcelona.

Grans aplaudiments coronaren les darreres paraules del conferenciant, que tot seguit es veié completament voltat per la concurrència que desitjava felicitar-lo, per la represa de l'obra cultural de l'Ajuntament i per la continuïtat dels plans a desenvolupar expressats amb tanta claretat i eloqüència en la seva interessantíssima disertació.

Govern civil

SOBRE UNA MULTA

Ens ha estat facilitada la nota següent:

"Per el governador civil, presidente de la Junta Provin-

dial de Economía, ha sido rebajada la multa impuesta por la extinguida Junta Provincial de Abastos en 30 de noviembre del pasado año a la entidad "Orange Crush S. A. E.", en atención a que al publicarse la misma en la prensa se hizo constar equivocadamente que aquella obedecía al hecho de usar indebidamente colorante, cuando la causa de ella fué no haberse ampliado, por lo que a las etiquetas se refiere, a lo prevenido en el real decreto de 14 de septiembre de 1920."

Els teatres

NOTES OFICIOSES

NOVETATS

"Dos presoners i una dona"

Molt aviat serà presentada a Barcelona l'adaptació catalana de "Karl und Ana", la genial obra de guerra de Leonard Frank, traduïda a la nostra llengua amb el títol de "Dos presoners i una dona". La companyia de Novetats presentarà "Dos presoners i una dona" amb tota propietat. L'argument apassionant de l'obra que reté l'atenció del lector des de què s'aixeca el teló en el primer acte, fa esperar que aquest drama de guerra constituirà un gran esdeveniment artístic.

Leonard Frank, l'il·lustrat autor alemany, ha aconseguit amb aquesta obra formidable l'èxit que ha subratllat la seva consagració definitiva.

El nostre públic podrà jutjar molt aviat de l'exactitud i la justícia de les nostres apreciacions. Poques obres despertin l'interès apassionant i causen l'emoió que produeix l'acció dramàtica de "Dos presoners i una dona".

El senyor Torres Quavedo, el cèlebre enginyer, feia trenta anys que no havia estat a Barcelona.

Es mostrà meravellat del canvi que ha sofert la ciutat i de les bel·leses de l'Exposició, que pensa visitar acuradament.

Coupan-se de l'arribada

Ahir al matí el comte de Güell celebrà una extensa conferència amb el cap de l'Entitat, senyor Ribera, per tractar dels actes que han de celebrar-se amb motiu de la visita règia.

Exposicions d'Art

SALA PARES

Exposició d'Aquarel·listes de Catalunya. Exposició de cartells de l'Exposició. Del 2 al 16 current.

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 618. ASSOCIACIÓ D'ART. Pintura. J. ARIAS. Pintura. CIRCOL ARTÍSTIC. Pintura.

Exposició-venda de quadres antics i moderns d'una col·lecció particular. Fins al 21 actual.

ESTUDI ARENYES

Corts Catalanes, 370. GUERRERO. Exposició miniatures. Fins al 21 actual.

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRÀCIA, 84. VIDAL QUADRÉS. Pintura. Fins al 25 actual.

MARIA ESCLASANS

PISYAT, 10 (darrera de Güell). Exposició-venda de ANTIQUITAT i OBJECTES D'ART.

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 80. Mobles i objectes d'art. Nous models de vidres de Murano. Exposició de pintures de Cayo Guadalupe Zumbado.

SALA BARCINO

V. GARCIA SISON. Rambla de Catalunya, 28. Mobles, miniatures d'art. Gravats i pintures. Exposició permanent.

LA LLAR

D'ARANS, D'ARA. A. VERDURA. Banya Noua, 8. Mobles d'estil i reproduccions de Museus. Decoracions d'estil nou.

MONIFALCON

Quadres antics i moderns de col·lecció i decoratius. Porta Ferrera, 6, 2n.

GALERIA ANES

Quadres antics i moderns de col·lecció i decoratius. Porta Ferrera, 6, 2n.

El vi preferit

MONOPOL

blanc demi-sec. Caves J. M. JUVÉ, S. A. Passeig de Gràcia, 85.

Municipi

Recepció a honor dels enginyers sud-americans. A la Casa de la Ciutat se celebrà una recepció a honor dels membres de la Unió d'Enginyeria Ibero-Americana que es troben a Barcelona.

Form rebuda pel regidor. Jura senyor Degollada, al qual acompanyaven els regidors senyors Mallol, Casals, Rodamora, L. Cardona i Rull, els quals s'agragaren més tard els tinent d'alcalde senyors Cararach i Torres.

Entre els membres de la Unió d'Enginyeria Ibero-Americana hi havia els senyors Leonardo Torres Quavedo, president de l'entitat, i Moro, secretari; Goroziaga, Riubet i Torroja, de Madrid; Gómez Ferrer, de l'Uruguai; Bossa, del Perú; Busch, de Cuba; Jochamovich, del Perú; Peralta, del Salvador; Gómez Ferrer, de Guatemala; Urizherea, de Filipines; Gurmán, de Xile, i l'arquitecte senyor Florença, de la Comissió organitzadora dels actes a honor dels visitants.

Després que el senyor Degollada els donà la benvinguda, el senyor Torres Quavedo agraí aquelles paraules, mostrant-se satisfet del cordial acolliment trobat a Barcelona.

Dedicà grans elogis a l'Exposició, i en particular al Poble Espanyol, que qualificà de meravella, fent veure perquè un cop tancat al Carlemany es conservi, com a exemple de l'obra de Catalunya.

A continuació, a la Sala de les Cròniques, se celebrà un concert, en el qual la cantant Francesca Gibert, acompanyada al piano per la concertista Josefa Tomàs, interpretà un repertori de cançons catalanes, que fou molt celebrat i aplaudit.

Els visitants foren després aglutinats a la Sala de Rius i Tauler, amb un deliciós lloxi.

El senyor Torres Quavedo, el cèlebre enginyer, feia trenta anys que no havia estat a Barcelona.

Es mostrà meravellat del canvi que ha sofert la ciutat i de les bel·leses de l'Exposició, que pensa visitar acuradament.

Coupan-se de l'arribada. Ahir al matí el comte de Güell celebrà una extensa conferència amb el cap de l'Entitat, senyor Ribera, per tractar dels actes que han de celebrar-se amb motiu de la visita règia.

Exposicions d'Art. SALA PARES. Exposició d'Aquarel·listes de Catalunya. Exposició de cartells de l'Exposició. Del 2 al 16 current.

GALERIES LAIETANES. CORTS CATALANES, 618. ASSOCIACIÓ D'ART. Pintura. J. ARIAS. Pintura. CIRCOL ARTÍSTIC. Pintura.

Exposició-venda de quadres antics i moderns d'una col·lecció particular. Fins al 21 actual.

ESTUDI ARENYES. Corts Catalanes, 370. GUERRERO. Exposició miniatures. Fins al 21 actual.

LA PINACOTECA. PASSEIG DE GRÀCIA, 84. VIDAL QUADRÉS. Pintura. Fins al 25 actual.

MARIA ESCLASANS. PISYAT, 10 (darrera de Güell). Exposició-venda de ANTIQUITAT i OBJECTES D'ART.

SALA BUSQUETS. PASSEIG DE GRÀCIA, 80. Mobles i objectes d'art. Nous models de vidres de Murano. Exposició de pintures de Cayo Guadalupe Zumbado.

SALA BARCINO. V. GARCIA SISON. Rambla de Catalunya, 28. Mobles, miniatures d'art. Gravats i pintures. Exposició permanent.

LA LLAR. D'ARANS, D'ARA. A. VERDURA. Banya Noua, 8. Mobles d'estil i reproduccions de Museus. Decoracions d'estil nou.

MONIFALCON. Quadres antics i moderns de col·lecció i decoratius. Porta Ferrera, 6, 2n.

GALERIA ANES. Quadres antics i moderns de col·lecció i decoratius. Porta Ferrera, 6, 2n.

El vi preferit. MONOPOL. blanc demi-sec. Caves J. M. JUVÉ, S. A. Passeig de Gràcia, 85.

EL PROXIM RAID DEL "COMTE ZEPPELIN"

Hi prendrà part l'infant Alfons d'Orleans

Madrid, 17. — Avui s'ha anunciat que l'infant don Alfons d'Orleans anirà a bord del "Grau Zeppelin", en el viatge que el dirigible farà a Amèrica, el dia 19.

Sortirà des de Sevilla amb el dirigible i anirà al Brasil, Havana, Nord-Amèrica i tornarà a Sevilla.

Aquesta serà la primera vegada que un membre de la família reial travessa l'Atlàntic per via aèria, i don Alfons d'Orleans serà el primer infant del món que faci un raid de tal mena.

Incident en una església

Granada, 17. — Al poble d'Alfàcar se celebrava la Novena de les Filles de Maria, quan penetraren a l'església diversos joves, els quals promogueren un gran escàndol.

L'alarma entre els fidels fou molt gran.

Els avaluadors foren detinguts.

Contra la construcció d'un estadi a Oviedo

Oviedo, 17. — L'Agrupació Socialista s'ha reunit i ha acordat enviar un telegrama al cap del Govern i al ministre d'Instrucció Pública, per tal de protestar contra l'acord d'aquest Ajuntament de bastir un estadi municipal.

L'Agrupació Socialista considera més encertada la construcció d'escoles i la realització d'altres obres de més utilitat per al municipi, i es troba disposada a interposar recurs contra l'esmentat acord.

Els accidents de la mar

Bilbao, 17. — Diven de Lequeitio que aquesta tarda, a dos quarts de tres, a Peñas de Santa Catalina ha naufragat el vapor pesquer "Patriarcat San José", de la matrícula de Bermeo.

A bord del vaixell anaven vuit homes.

L'accident ha estat presenciat per diversos veïns de Lequeitio, que no han pogut explicar-se el què ha passat, car el vapor s'ha enfonsat sense que ningú de a bord tractés d'evitar-ho.

Immediatament després de la topada s'ha observat que els tripulants abandonaven el vaixell i es llançaven a l'aigua.

Es diu que la tripulació estava en llur totalitat dormint quan va ocórrer el fet, car s'advertia que el vapor marxava a la deriva.

Els tripulants es troben al llist atesos per marins de Lequeitio, pertanyents a la Confraria de la Mar.

Sembla que el patró del vaixell destruït es troba en estat greu.

Pel·lícules pornogràfiques

València, 17. — A les dues de la matinada, al Saló Cinema, la policia ha descobert per sorpresa una sessió de pel·lícules pornogràfiques i ha detingut l'operador, els propietaris del cinema i els de la pel·lícula.

L'AGITACIO-ESCOLAR

Una nota de la Junta de govern de la Universitat de Madrid

Madrid, 17. — A la Universitat han facilitat la següent nota:

"La Junta de govern lamenta que la situació, basada en la amplexada per el voto unànime del claustro ordinari, no hagi bastat per a donar la serenitat a la totalitat de les escoles, creant un estat de espiro i un ambient poc grato a la Universitat. Sim embargo, consciente de sus deberes, llevará hasta el fin la gestión que le fué encomendada por el claustro en su última reunión, y que los escolares y el público conocen ya.

Oldos los informes verbales de las autoridades académicas, referentes al estado de ánimo de la clase escolar, decide, con sentimiento, que faltan las garantías necesarias para esperar que la vida universitaria se desenvuelva con la tranquilidad que exige la labor docente.

En consecuencia, se ve en el trance de resolver la terminación de las clases del presente curso."

L'assalt a la F. U. E. de València

València, 17. — A la Facultat de Medicina se celebraven aquest matí les oposicions per a una plaça de Patologia Médica.

Quan estava actuant l'opositor senyor Carlos Fabregat, un grup d'estudiants entrà al local en actitud avaladora.

Amb la temença que es produïssin incidents, el tribunal suspengué l'acte, car al tal opositor l'assenyalen els estudiants com un dels que assaltaren el local de la F. U. E.

A les set d'aquesta tarda continuaran els exercicis, i solament es permetrà l'entrada als que portin una tarja especial.

Els estudiants han nomenat acusadors privats els senyors Jiménez Asúa i Valenzuela, amb motiu del assalt que s'ha produït per l'assalt de la F. U. E.

El coronel García

Madrid, 17. — Demà, a dos quarts d'una del matí arribarà a Madrid, procedent de València, el coronel senyor Segon García, amnistiat recentment.

Els amics li preparen una recepció entusiasta.

Les iniciatives de Briand

Madrid, 17. — Al ministeri d'Estat s'ha facilitat una nota dient que el sots-secretari d'aquest departament ha rebut l'ambaixador de França, qui li ha lliurat el Memoràndum consultiu sobre el règim d'unió federal europea formulat pel Govern francès.

El sots-secretari ha expressat la complença amb què acollia el Memoràndum, a l'examen del qual el Govern prestarà tota l'atenció i simpatia.

El Govern francès demana que abans del 15 de juliol hom li doni una resposta i diu que en vista de les que rebí presentará una ponència en la pròxima Conferència europea que se celebrará a Ginebra al local de la Societat de Nacions.

EL VIATGE DELS REIS

Comentaris de "El Imparcial"

Madrid, 17. — "El Imparcial", parlant del viatge del Rei a Catalunya, diu que és un gran encert.

No podem dir —afegix— si és un encert del Rei o és un encert del Govern, car ignorem de qui és la iniciativa. Importa poc; l'interessant és que el Rei d'Espanya convisqui profundament i intensament amb els catalans una temporada prou llarga perquè l'excursió no sigui sigui esclat de música, explosió de vitorejaments i el soroll de palmes, que passa en perdre l'eco dels viatges i el fum de les canonades.

El Rei va a conèixer el que és i el que val Catalunya, i aquesta va a convèncer-se del que és el Rei i el que val.

Ara no es tracta de valorar l'incommensurable esforç de l'Exposició de Barcelona, que ha estat glòria i honra d'Espanya. Ara no és un viatge d'apoteosi oficial, és quelcom que tenint la mateixa solemnitat, i que no pot ni de prescindir la Corona, va dret a l'entranxa del poble. Sentirà les fortes pulsacions del treball i podrà saturar-se de l'ambient que respiren les fàbriques, els camps, els tallers.

Els conflictes del treball

Madrid, 17. — Al ministeri de la Governació han dit als periodistes que el conflicte estudiantil va per bon camí, i que no hi ha res de nou.

Han estat facilitats telegrams oficials, un dels quals procedent de Lleida, en el qual es dona compte d'haver estat solucionada la vaga d'obres d'obra de la Cooperativa Eléctrica de Barcelona als termes de Tost i Adrell. En conseqüència, el treball està normalitzat.

En un altre dels telegrams de Sant Sebastià es diu que els obrers fusters d'un taller d'embornadura de la dita capital han deixat el treball per solidaritat amb la vaga dels obrers del ram de la fusta.

Obrers de la Companyia Telefónica víctimes d'un accident d'automòbil

L'Escorial, 17. — Aquest matí a les nou una camioneta de la Companyia Telefónica Nacional que anava carregada de pels i personal se li trenquen els frens en baixar pel pendent de l'estació.

En assabentar-se de l'Ave Maria es llençaren en marxa diversos obrers, els quals aconseguiran així de salvar-se; però uns altres ho feren massa tard i quedaren sota el pla i la camioneta, després d'haver topat aquesta violentament contra diverses arbres, els quals resultaren arrencats d'arrel.

En diversos automòbils particulars i pels freres del convent del Sagrat Cor, situat prop del lloc del succeït, foren traslladats els ferits a la casa de socors prop del lloc del succeït foren traslladats els ferits a la casa de socors de la Creu Roja, on els doctors senyors Antonio, Rufio i David, Berro i el prestigiós cant Manuel Castillo, se'n feren càrrec.

El ped celador Francesc Redondà, de anys, resultà amb una ferida contusa a la regió superllar esquerra, fractura del fèmur esquerre i probable hemorràgia interna. Va morir a les dotze del matí, malgrat els esforços que feren els facultatius.

El conductor de la camioneta, Cándid Ortiz, sofrí una ferida contusa a la regió temporal dreta, d'altres al braç i a la cama del mateix costat i una contusió al ventre. El seu estat és greu.

El ped celador Romà Rodríguez García presenta una contusió a la regió lumb-sacra i trencadura lingual traumàtica al costat dret i diverses contusions. També el pronòstic és greu.

El capatàs Marià Fraile té una ferida contusa a la nas, fractura de l'húmer dret i probable fractura del cúbit i radi del mateix costat, ultra nombroses contusions a tot el cos. Pronòstic greu.

També resultaren amb diverses erosions i contusions a diverses parts del cos, de pronòstic reservat, Andreu i Rafel Fraile, fill del capatàs, Josep Oliveira i Ermengol Blanco.

El jutjat del poble de l'Escorial de Abajo instrueix diligències. Demà es farà l'enterrament de l'obrer mort, a les cinc de la tarda.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 17. — Entre altres, la "Gaceta" d'avui publica les següents disposicions:

Decret reorganitzant l'Exèrcit a Àfrica.

Han estat baixats a Àfrica i repatriats a la Península, tres dels dotze batallons de caçadors que guarnixen aquells territoris.

Els caçadors de cavalleria d'Alcàntara adopten la plantilla A, en fondeja amb el batalló de cañadors de Villarrobledo, el qual se suprimeix.

Desapareixen tres planes majors de mitja brigada de caçadors i dos batallons d'artilleria de muntanya, un batalló d'artilleria lleugera de Melilla, una companyia de apasadors de cada batalló i una companyia dels regiments d'intendència de Ceuta i Melilla.

A continuació publica altres articles de cridis militars afectats per aquesta reorganització.

També publica la "Gaceta" una disposició perquè en el successiu, quan el Ministeri de l'Exèrcit necessiti els serveis de mariners amb títol de pilot aviador, avui abans al Ministeri de Marina, per al seu servei podria ésser convenient per a aquell Centre.

Es disposa que els professors de l'Escola Veterinària puguin concurrir a la quarta assemblea de Veterinaris d'Espanya, sempre que amb això no s'afecti la plantilla del professorat de les Escoles.

Manifestacions del cap del Govern

Madrid, 17. — El general Berenguer, a dos quarts de nou de la vetlla, ha parlat amb els periodistes i els ha dit que la recepció d'avui amb motiu de la celebració dels dies del rei al Palau havia estat brillantíssima i solenne.

Ha cridat molt l'atenció—ha dit—una senyoreta que vestia uniforme d'enginyer industrial.

Ha afegit que marxava al banquet de gala que se celebrava al Palau.

Dilluns, a dos quarts de deu—ha dit—marxará acompanyant els reis a Barcelona. Amb mi només ve el meu secretari, el tinent coronel Sánchez Delgado.

Ha acabat dient que el general Marzo li havia comunicat que la tranquil·litat més absoluta planava a totes les províncies.

Els Col·legis de Secretaris municipals

Madrid, 17. — S'ha reunit avui l'Assemblea dels Col·legis de Secretaris d'Ajuntaments i Diputacions d'Espanya, en el saló d'actes de l'Ajuntament.

La totalitat de la sessió s'ha dedicat a l'estudi de les bases sotmeses a informació pública per a reglamentar el Secretariat.

Abans de tot i després d'una gran discussió, s'ha refusat per 30 vots contra 18 la proposta que es demana als Poders públics que declari als secretaris municipals funcionaris de l'Estat.

Després de tractar d'altres bases de menys transcendència, s'ha entrat en la part del dictamen de la Ponència en la qual es proposa se sol·liciti del Govern dicti una disposició legal obligant a nomenar secretaris, en cada cas, al primer de l'escalfat, i per a les poblacions de major importància fent de l'antigüetat el torn primer i reservant un segon torn a l'oposició.

El representant del Col·legi de Barcelona, senyor Pi Suñer, s'ha oposat a això, i ha fet notar que és inadmissible que sigui el Secretariat el que propugni per una mesura que és una gravíssima ferida a l'autonomia dels Ajuntaments i una manca de respecte per a la personalitat municipal.

Féu notar com en els països en els quals més alt és el nivell de les Corporacions municipals, aquestes es troben més lliures i gaudixen del màxim respecte dels Poders públics, que han de procurar conservar íntegre el patrimoni espiritual dels abans locals.

Creu que és una greu responsabilitat la que contreuria el Secretariat davant la vida municipal, si supedités els principis essencials i etèrns a un simplement professional.

Ateigix que perquè cada un quedi definit davant l'opinió pública, haurà de demanar votació nominal.

El senyor Garza, representant de Biscaia, enten que el nomenament de funcionaris per automatisme no vulnera l'autonomia municipal, perquè aquesta es refereix a coses més amples que la designació de secretaris, com, per exemple, sobre l'econòmic. Per altra banda, els ajuntaments espanyols no han protestat d'això i no han d'ésser els secretaris els que abandonin els seus deure.

Abunden en els mateixos punts de vista els representants de Múrcia i altres províncies.

El president del Col·legi de Madrid, senyor Prendelo, i el de La Corunya, senyor Pi i Suñer, i entenen que amb l'acord es danyaria el prestigi de les Corporacions municipals.

Rectifiquen tots els oradors i per 30 vots contra 5 es refusa el punt de vista del representant de Barcelona.

Votaren amb el senyor Pi Suñer els representants de Girona, Balears, Salamanca i Guipúscoa. Per trobar-se en aquest moment absent del local, no votà el senyor Companya, del Col·legi de Tarragona i secretari de l'Ajuntament de Vendrell.

Congrés Internacional de la Propietat

Madrid, 17. — Al Saló d'Actes del Palau de Comunicacions s'ha celebrat aquest matí la sessió preparatòria del VII Congrés Internacional de la Propietat.

Hi han assistit representants de totes les Cambres de la Propietat d'Espanya, com també de França, Txecoslovàquia, Alemanya, Suïssa, Bèlgica, Polònia, Itàlia, Hongria, Jugoslàvia i Mèxic. Anglaterra s'ha excusat d'assistir al Congrés.

El president de la Mesa, senyor Jean Lamoreux, ha adreçat una salutació als congressistes.

Tot seguit s'ha procedit a l'elecció de la Mesa, la qual s'ha constituït nomenant president al senyor Lamoreux, i vice-presidents els senyors Lluís de la Peña, Sàinz de los Terreros i Troyano.

Després s'han nomenat les ponències que han d'estudiar les diferents qüestions que seran sotmeses al Congrés.

El president ha manifestat que aquesta tarda se celebrará la sessió inaugural, la qual serà presidida pel ministre del Treball.

Seguidament, els congressistes han estat obsequiats amb un lunch.

Madrid, 17. — Aquesta tarda i sota la presidència del ministre del Treball, s'ha celebrat el Congrés Internacional de la Propietat Urbana.

Parlaren diversos representants, entre ells, el de Barcelona, tots els quals tingueren frases de salutació per al ministre i per a la tasca que ha de realitzar el Congrés.

La vida social

LES BASES DEL CONTRACTE DE TREBALL DELS PALETES

El Centre de Contractistes Generals d'Obrers i Mestres de Cases de Barcelona fa avinent, per a coneixement dels seus associats i del ram en general, que les Bases del Contracte de Treball—aprovades pel ple del Comitè Paritari de Paletes, grup olnque de la Construcció, en sessió del dia 28 del mes d'abril passat—han estat publicades en el Butlletí Oficial d'aquesta província corresponent al dia 13 del que som.

Ensenys s'adverteix que el termini legal per a recórrer contra les dites Bases és de deu dies hàbils, després de la seva publicació en el Butlletí Oficial.

Aquestes Bases aprovades estan exposades al quadro d'anuncis del Centre; i per a totes les dades que interessin hom pot adreçar-se a la secretaria de l'entitat als dies i hores de despatx.

UNIO DE FABRICANTS DE MOSAICS HIDRAULICS

LA VAGA DELS MOSAISTES

Se'ns prega la publicació de la següent nota:

"El governador civil de la província ha hecho la declaració terminante de que la huelga de mosaistas es ilegal y de que está dispuesto a proteger eficazmente a los que quieran trabajar.

Por otra parte, la Delegación Regional del Trabajo ha dictaminado en el sentido de que los obreros y patronos deberán respetar forzosamente el Reglamento de Trabajo aprobado por el Comité Paritario, sea cualquiera la duración de la huelga.

En vista de lo cual, los fabricantes agrupados en esta Unión consideran un deber moral el de advertir al personal de sus fábricas que, animados de los mejores deseos de concordia, darán ocupación a aquellos de sus respectivos obreros que se presenten a trabajar el próximo lunes, día 19 del actual, y que las restantes plazas las darán al personal que al efecto se reclute, aunque esté formado exclusivamente por aprendices.

Será muy lamentable que los que no acudan al trabajo se hallen privados de trabajar en lo sucesivo en ninguna de las fábricas afiliadas a esta Unión."

LA VAGA DELS MOSAISTES

Autoritzada pel governador civil, els obrers mosaistes en vaga celebraren ahir a la tarda una reunió al domicili de la Fraternitat Republicana per deixar acordada l'actitud a seguir a partir de demà, dilluns, davant la invitació que els ha estat feta pels patrons de reprendre el treball.

La vaga continua en el mateix estat. Ahir no es registrà cap incident.

La Unió de fabricants de mosaics hidràulics ha facilitat la nota següent:

"El senyor governador civil de la província ha fet la declaració terminant que la vaga de mosaics és ilegal i que està disposat a protegir eficazment els que vulguin treballar.

Per altra banda, la Delegació Regional del Treball ha dictaminat en el sentit que els obrers i els patrons hauran de respectar forzosament el Reglament de Treball aprovat pel Comitè paritari, sigui la que sigui la durada de la vaga.

En vista d'això, els fabricants agrupats en aquesta Unió consideren un deure moral fer avinent al personal de llurs fàbriques que, animats dels

millors desigs de concòrdia, donaran treball als seus respectius obrers que es presentin a treballar el dilluns, dia 19 de l'actual, i les altres places les donaran al personal que es reuirt, encara que sigui format exclusivament per aprendres.

Serà molt lamentable que els que no es presentin al treball se vegin després privats de treballar en cap fàbrica de les afiliades a la Unió."

Carnet de l'excursionista

CONCURS D'ESQUIS A LA MOLINA

REPARTIMENT DE PREMIS

El vinent divendres, dia 23, a les deu de la vetlla, al saló d'actes del Centre Excursionista de Catalunya, tindrà lloc el solenne repartiment de premis als guanyadors i participants de les carreres d'esquis celebrades aquest hivern a les pistes de La Molina, organitzades per la Secció d'Esports de Muntanya de l'esmentat Centre.

A més d'aquest acte, i com a final de l'esplèndida temporada de neu, els elements directius del Centre han organitzat un banquet per al diumenge següent, dia 25, a migdia, al Restaurant de Les Fontes de Terrassa.

CENTRE EXCURSIONISTA DE GRÀCIA

Per al diumenge primer de juny, la Secció d'Estudis del Club Excursionista de Gràcia organitza una excursió en autocar a la regió volcànica d'Olot.

No pot desitjar-se una diversitat més gran de paisatges bells a fruit en el curs d'un sol dia. La riquesa de l'Alt Vallès fins a La Garriga; el Congost, grandidis traub obert per les aigües en les entranyes de la terra, a un costat l'altirres Tagament, avui, a dos de Montseny, a l'altre els aspres i imponents cingles de Berit; tot seguit la plana de Vic, que s'obre, i la visió de les ruïnes del Castell de Centelles, romàntic record de llunyanos temps feudals; més enllà la ciutat bisbal, encara tota amada de l'espiritualitat del gran doctor Torrea i Bages, avui visitadíssima per a admirar les pintures de Sert; sortint de la plana, l'encaixonada vall del Ter fins a Ripoll, dominat per la gran massa de l'esplèndid monestir restaurat, que és una mena de sagrai de les nostres velles glòries, com el proper de Sant Joan de les Abadesses.

Impressionant per la seva bellesa és el salt de les muntanyes pel coll de Santigosa, per a culminar a la plana d'Olot, gemada, una bogeria de color, i tota cosida de cons de volcans apagats. La visita al Montsacopa, que pot fer-se per ésser a pocs minuts de la població, permet de contemplar el panorama de la rica plana, amb la remota d'aparells volcànics i el color característic dels materials per ells llançats en altre temps, i deixa un record inoblidable. La tornada es farà per la vall d'Hòstoles, Santa Coloma de Farnés i la Costa de Llevant.

LA CUSTODIA DE LA CATEDRAL DE TUDELA

Ahir a la tarda, a la joieria dels senyors Mostany Llopard i Companyia, del Passeig de Gràcia, va tenir lloc el lliurament oficial de la Custòdia processional que els dit assenyat acabaven de construir amb destinació a la Catedral de Tudela (Navarra), i que els fou adjudicada en concurs nacional de projectes.

Els invitats foren obsequiats amb un lunch, servit per la casa Llibre i Serra.

Els senyors Mostany i Llopard reberen moltes felicitacions dels amics i concurrents a l'acte.

La dita Custòdia quedará exposada uns quants dies al saló d'exposició de l'esmentada casa, on podrà ésser visitada abans d'ésser lliurada a la Catedral de Tudela, on va destinada.

La vida religiosa

Sants d'avui. — Sant Joan de Cantallit, confessor; Sant Venanci, màrtir; Sant Dísacore, lektor, màrtir.

Sants de demà. — Sant Pau Celestí, papa i confessor; Sant Iu, prevere; i Santa Pudenciana, verge.

Quaranta Hores.—Avui: Església parroquial de Sant Joan Oriol.

Hores d'exposició.—Avui: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Sant de Gràcia.

Demà: Església Oratori de Sant Felip Neri.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona de l'Esperança, a la seva església o al Bon-Succeït.

Demà: Nostra Dona del Roser, a Sant Cugat, o a Montsacopa.

Adoració Nocturna.—Avui: Torna de la Sagrada Família.

Dimarts: Torna de Sant Tàcia, a l'església parroquial de Sant Joan de Gràcia.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torna de Santa Getrúdis i Santa Bergita.

Demà: Torna de Sant Joan.

EL BISBE DIU MISSA

A LA BASILICA DE LA MERCÈ

Ahir, a les vuit, el doctor frutit estigué a la parroquia Basílica de la Mercè, en la qual fou rebut per la Junta d'Olot i la Comunitat presidides per l'econom doctor Barone.

El prelat celebrà missa, i durant ella distribuï la Comunió a molts fidels.

Després de la missa el prelat pujà al cambri i orà davant la imatge de l'excelsa Patrona de Barcelona.

PRESENTACIO DEL PERSONAL DE LA CURIA

El vicari general, doctor Joan Flequer presentà ahir al senyor bisbe el personal de la Curia Diocesana.

El prelat rebé a tots afectuosament, dirigint-los frases encaminades al bon govern de la diòcesi.

LA CUSTODIA DE LA CATEDRAL DE TUDELA

Ahir a la tarda, a la joieria dels senyors Mostany Llopard i Companyia, del Passeig de Gràcia, va tenir lloc el lliurament oficial de la Custòdia processional que els dit assenyat acabaven de construir amb destinació a la Catedral de Tudela (Navarra), i que els fou adjudicada en concurs nacional de projectes.

Els invitats foren obsequiats amb un lunch, servit per la casa Llibre i Serra.

Els senyors Mostany i Llopard reberen moltes felicitacions dels amics i concurrents a l'acte.

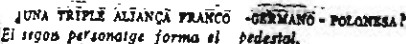
La dita Custòdia quedará exposada uns quants dies al saló d'exposició de l'esmentada casa, on podrà ésser visitada abans d'ésser lliurada a la Catedral de Tudela, on va destinada.

SOLER I TORRA

BANQUERS BITLLETS

Francescos, 32'25 per 100.
Anglesos, 39'81 ptes.
Italians, 43'05 per 100.
Belgues, 114'40 per 100.
Suïssos, 138'55 per 100.
Portuguesos, 0'35 ptes.
Alemanya (Reichsmark), 1'95 id.
Austria (Xilling), 1'11 Ptes.
Txecoslovàquia, 23'75 per 100.
Holandesos, 3'17 ptes.
Itàlia, 10'23 per 100.
Suècia, 2'12 ptes.
Noruega, 2'11 ptes.
Dinamarca, 2'11 ptes.
Finlàndia, 19'75 per 100.
Romania, 4'05 per 100.
Bulgària, 5'51 per 100.
Turquia, 3'50 pesettes.
Estatos Units, 8'18 idem.
Canadà, 8'08 idem.
Argentina, 3'11 idem.
Uruguaians, 6'70 id.
Xilens, 0'89 idem.
Brasilers, 0'86 ptes.
Bolivians, 2'57 ptes.
Bolíviens, 2'57 ptes.
Colombians, 6'85 idem.
Per una, 2'14 id.
Paraguaians, 0'10 ptes.
Venezuela, 1'44 ptes.
Japonesos, 3'81 id.
Algerians, 32'00 per 100.
Egipte, 40'10 ptes.
Filipines, 3'89 idem.
Hongria, 1'37.

OR

implícitament el concepte absolutament
transatlàntic de les antigues Unions
Europees, haurà de realitzar-se dintre
d'una plena confiança amigable, en
la base de la col·laboració amb tots
els Estats estrangers, membres o no
de la Societat de Nacions, als quals
interessa aquesta Qüestió.

Tercera. — La creació d'un llaç
perpetu entre els Governos europeus,
que podria en cap cas, ni en cap grau,
significar a cap Sobirania dels drets
dels Estats membres de la Unió.

Quarta. — Es refereix a quatre
punts essencials :

1.—Necessitat d'un Pacte de ca-
ràcter general per elemental que fos,
per afirmar el principi de la Unió
europea i consagrar solenne-
ment el fet de la solidaritat institui-
da entre els Estats europeus.

2.—Els Governos signataris, units a
la iniciativa general d'una determinada

que, en l'estat actual del món europeu, i per tal d'augmentar les possibilitats d'assentiment unànime a una primera proposició concreta, susceptible de conciliar tots els interessos i totes les situacions particulars, creu que interessa, abans que tot, atendre's a dades essencials d'aquestes mires de senzillesa.

Pertocant al temps d'assegurar amb la vida per una creació constant i per una mena d'evolució contínua el ple desenvolupament dels recursos naturals de la Unió europea, que pogués portar ella mateixa.

El Govern francès, en demanar als Governos consultats que transmetin la seva resposta abans del dia 13 de juliol, expressa l'esperança que aquestes respostes estiguin inspirades en el desig de fer justícia que anima els pobles, i l'aspiració de la consciència europea, subministrant

manifestat a aquest propòsit; als governs correspon avui assumir les seves responsabilitats. — Fabra.

el tros més important del viat-
ja que Pernambuco-Arrecife é

Buenos Aires. — Fabra.

pagar-se a 20 i 23 ohelins baixat bruscament a 13. Als centres de colització

ICHO LIVER

FUTBOL

Torneig de Classificació

Partida (continuada d'ahir) (continuada)

A Espanya: Espanya-Madrid. Bilibao: Athletic de Bilbao-Barcelona.

Campionat peninsular

Partida per a avui

A Barcelona: Martorell-Lluç. Júpiter-Sans. A Badalona: Badalona-Sant Andreu. A Terrassa: Terrassa-A. Obrera. A Palaferrer: Palaferrer-Sabadell.

Equips probables per a aquesta tarda, al camp de l'Esportiu: Madrid: Vidal, Querado, Torregrossa, Lloja, Peña, Espasa, Josep Maria Peña, Llorens, Triana, Rubio, Cosme i Otero.

Espanya: Zamora, Saprissa, De Mur, Trabel, Soler, Tena I, Vantolrà, Gallard, Tena II, Pedrón i Bosch.

ELS EQUIPS PER A AQUESTA TARDIA, A LES CORTS

A un quart de quatre jugaran el Mollerussa i una selecció del club blau-grana, i a les cinc el primer del Centre d'Esports de Manresa i un reserva blau-grana.

Els quatre equips es presentaran integrats pels següents jugadors: Mollerussa: Lluç, Fontanet, Blanch, Roca, Delmas, Moliner, Vilard, Miquel, Costa, Viladrosa i Tópies.

F. C. Barcelona: Montserrat, Costa, Bertran, Gil, Soler, Frays, Cuires, Viladrosa, Calvo, Cambra i Cuires.

C. E. de Manresa: Sordà, Serra, Martí I, Delgado, Martí II, Tort, Gelover II, Fagueras, Codina, Camisana i Balaguer.

Reserva del Barcelona: Notario, Mascafé, Sol, Palau, Crispí, A. Garcia, Traiter, Sastre, Arocha, Campsabadell i Gombau J.

El partit Catalunya - Basconia

Com saben els nostres lectors, per al dia 8 de juny estava convingut, en principi, el match Catalunya-Basconia, amb el qual vol reprendre's una tradició futbolística interrompuda de fa molts anys.

L'estat actual del futbol català i basc ha desenvolupat un interès extraordinari, majorment amb les garanties que les dues Federacions s'engueixen respecte la presentació dels equips que han d'enfrontar-se tant ara a l'Estadi com més tard en la visita de tornada a Sant Mamed.

En aquest punt les coses, i quan el partit semblava decidit per al 8 de juny, de comprensible l'encreu que ha despertat un telegrama de Madrid i que deia:

"No és cert, com han dit alguns periòdics de Madrid i de provincies, que la Federació Nacional de Futbol hagi suspès al autoritat encara l'annunciat partit de futbol de seleccions entre Basconia i Catalunya, la data de celebració del qual ha estat fixada per al dia 8 del vinent mes de juny."

Amb l'objecte d'informar-nos del que pugui haver-hi sobre l'assumpte, hem visitat a la Federació Nacional el secretari, senyor Cabot, el qual ens ha dit que oficialment encara no té notícia de la celebració d'aquest partit.

Podria ésser, afegí, que la carta demanant l'autorització per a celebrar-lo estigués encara sense obrir, perquè tinc molta correspondència que miraré després, a la qual no m'ha estat possible prestar atenció per excés de treball.

Afegí que esperava que en la reunió que celebraria el vinent diumenge el Comitè Nacional, s'ocuparia d'aquest assumpte al ja hauria arribat notícia oficial.

La nostra impressió particular és que la Federació Nacional només autoritzarà que s'arreglerin en l'esmentat partit els jugadors que no estiguin designats pel seleccionador nacional com a titulars o suplents de l'equip espanyol que jugarà el dia 19 del vinent mes a Praga contra l'equip de Txecoslovàquia i el dia 22 a Bolonya contra l'equip italià.

Els cements jugadors es concentraran al dia 2 de juny en una ciutat del Nord.

Per tot això, creiem que el match entre les seleccions de Catalunya i

de Basconia no podrà celebrar-se per ara."

Persones que s'hin parieren per tot el món amb el senyor Cabot ens diuen que aquestes suposicions sobre el possible ajornament del match anuenat són totalment cap-neg, tota vegada que l'entrenador, senyor Mator, no ha dit res sobre el particular i no és probable que s'hi dimeti o dimetres no sigui els noms dels jugadors que pensen seleccionar per a la pròxima "tournee" per Europa.

UNA NOTA D'AGRAMENT DE L'ASSOCIACIÓ D'ALUMNES OBRERS DE VILANOVA I GELTRÚ

La Junta Esportiva de l'Associació d'Alumnes Obrers de Vilanova i Geltrú, junt amb el Consell directiu, té a bé fer arribar el seu agraïment a to-

tes les entitats esportives de Catalunya, i d'una manera particularíssim al Consell directiu de la Federació Catalana de Futbol Associació, i especialment al seu digníssim president, senyor Josep Sunyer i Garriga, per les facilitats i atencions rebudes amb motiu del assaïble accident ocorregut en el terreny de joc de la U. E. de Sant, el diumenge dia 11 de maig, en la persona del seu jugador, portier de la dita Associació, N.Emili Jimeno.

El futbol a les comarques

F. C. Tàrraga, 9 - Borges F. C. 5

Borges. — Dimarts passat, i amb motiu de la festa major de Tàrraga, el nostre primer equip es traslladà

a l'estamentada ciutat per tal de jugar un partit de futbol. El fet d'adjudicar-se una magnífica copa al guanyador, va fer que hi haguessin una gran expectació.

Els borgenes posaren en la lluita tot el seu entusiasme i intel·ligència, de que els fou triomfar abastament. Van demostrar, amb el seu encert i valentia que l'equip del Tàrraga no mereix ni molt menys, ésser el primer classificat provincial, màxim perquè tothom sap com va arribar a aquest lloc, durant el passat campionat, de trista recordança.

No cal dir amb quina alegria va ésser rebuda i celebrada l'admirable victòria del F. C. Borges, que estava format per Vilamajó, Bullit i X. Castro, Fort i Arruñat, Vallès, Belard, Cornudella, Miquel i Minquella.

L'enhorabona al Borges F. C.

HOCKEY

EL CONCURS INTERNACIONAL DE BRUSSELLES

Brusselles, 17. — Han seguit avui els partits del torneig internacional d'hockey. Han jugat França-Suïssa i Bèlgica-Espanya. França ha vençut Suïssa, 3-0 (mig temps, 1-0). Bèlgica ha batut Espanya, 5-1 (mig temps, 3-1). — Fabra.

B O X A

NOTICIARI

A Filadèlfia Emil Schach vencé Tommy Loughran per punts després d'un combat molt disputat. — El dia 3 de juny, a Copenhaguen, es disputarà la revenja Tassil-Knut Larsen.

— Segon "L'Auto", Petit Biquet boxarà a Les Arenes de Barcelona el dia 5 de juny contra Carlos Filia.

BASKET-BALL

A MATARÓ

Final del Torneig Copa Xampany Noia

Mataró. — Avui al matí, al camp de l'Iluro, els equips Universitari S. A. i Promilitar E. F., campions dels grups A i B, jugaran el més interessant partit de basketbol del Torneig, que amb veritable expectació és esperat per la nombrosa afició mataronina i comarcana, puix que des de Calaf, Arenys, Vilassar i Argentona vindran nodrides comissions a honorar-nos amb la seva presència.

Els esports a l'Exposició

El festival atlètic a l'Estadi que se celebrarà aquest matí

A les deu d'aquest matí se celebrarà a l'Estadi el festival atlètic, per tal de designar l'equip que per a presentar la Península anirà a Ginebra, Florència i Roma. Com sabem els nostres lectors, aquest festival ha estat convocat pels millors especialistes peninsulars pertanyents a les federacions de atletisme, Ginebra, València, Andorra, Guipúscoa, entre els quals destaquen els campions peninsulars, Laborda, Danjov, Robles, Coronado, Climent, que seran opoats als nostres atletes locals Serrallonga, Jonqueres, Coll, Tugues, etc. No hi ha cap dubte que donant una perspectiva com aquesta, el festival despertarà per aquesta manifestació és enorme, puix que hem vist reunits a l'Estadi els millors especialistes peninsulars, i no seria d'estrany que davant la competició que existirà entre ells vengués a derrocar-se algun rècord.

L'ORDRE DE PROVEI

Com deiem, el festival començarà a les deu en punt d'aquest matí, i el programa es descabellirà amb l'ordre següent:

400 metres, lliures; 100 metres, lliures; 5.000 metres, marxa; 1 salt en perxa, simultànies; 3.000 metres, lliures; triple salt i llançament del martell; 1.000 metres, lliures; salt de altura; 200 metres, lliures; salt de llargada; llançament del disc; 100 metres, amb tanques; llançament de javelina; 400 metres, tanques; 100 metres sobre una milla (800+400+200).

TENNIS

De la Copa Davis, l'equip de Iugoslàvia és batut per d'Espanya

Belgrad, 17. — Avui s'ha jugat la primera jornada del match Espanya-Iugoslàvia, per a la Copa Davis, i fou guanyat per a conseqüència de la pluja.

La jornada ha estat plenament favorable als tennistes espanyols, que han adjudicat els dos partits de simples jugats, pels següents resultats: Maier vencé Schafer, 6-3, 6-4, 6-3; Juanico vencé Fridrich, 6-0, 6-1, 6-0.

La forma brillant palesada pels tennistes espanyols, els dona dret a creure's segurs guanyadors del match, bé que manqui Saprissa, elegint a substituïble per al doble, el qual és este reemplaçat per Tejada. — Fabra.

ELS CAMPIONATS D'ESPANYA ES CONFIRMA LA VINGUDA DEL JUGADOR ALONSO

El Real Lawn Tennis Club del Marro ha rebut un cablegrama de José M. Alonso, confirmant la vinguda del seu germà Manolo. La L. E. F. participació als Campionats ha de donar el major interès a la lluita que ha d'entaular-se per l'adjudicació del títol. La circumstància que també Fleguer trobi totalment guarit de la lesió i en ple període de recuperació de forma, fa esperar unes belles exhibicions que fa temps no han estat presenciades en les nostres pistes.

Per altra part, Fleguer, que ha estat cap a Madrid a prendre part al Concurs del Club de la Porta de Ferro, el propòsit de portar-nos als jugadors que sobresortint en el dit Concurs, que serà un altre alient per al públic que acudeixi a presenciar els Campionats d'Espanya.

El dijous, dia 22, acaba el termini d'inscripció i una vegada més el Comitè organitzador recomana als jugadors que desitgin inscriure's ho facin tot seguit puix que resten pocs dies per a l'adjudicació de les inscripcions a darrera hora, entenent-se en gran manera la tasca organitzadora.

El sorteig se celebrarà probablement el dia 23, a l'hora que s'anticipadament hi ha presenciar-ho hi estan convidats tots els jugadors inscrits.

ESGRIMA

EL CAMPIONAT A ESPANYA DE PRIMERA CATEGORIA

A la sala d'armes del Teatre Nacional se celebraran les tirades finals per al campionat de primera categoria a espasa.

Per acord de la Federació d'Esgrima, i de conformitat amb les disposicions adoptades en els últims Jocs Olímpics d'Amsterdam, les proves s'efectuaren a assalts a dos cadecs, amb punta d'arret.

La classificació final del campionat fou la següent:

Campió, Alexandre Sleschev. Segon, Jaume Mela. Tercer, Felip Guillén. El senyor Félix de Ponsa, aspirant al campionat a espasa, pogué participar en les proves per haver hagut de marxar cap a Praga. Formaren el Jurat de les proves Antoni Plascó, president, i els senyors Alfonso, Francesc, Clif (Salvador) i Mahk, a més dels participants.

CITROËN

HA INAUGURAT

EXHIBICIO EXTRAORDINARIA

de

NOUS MODELS

al

Palau de la Metal·lúrgia

DE

LEXPOSICIO

NACIONAL

DE

Barcelona

Sociedad Española de Automóviles Citroën, S. A.

SUCURSAL DE BARCELONA: Rambla Catalunya, 90

Us interessa:

Primer: Examinar detingudament els nostres nous models de cotxes, per tal de convèncer-vos de les millores aportades en llur fabricació, capaces de satisfer els més exigents.

Segon: Fer una prova sense cap compromís, amb qualsevol dels diversos models.

Tercer: Informar-vos de la NOSTRA BAIXA de preus i noves condicions de venda a terminis.

CONCESSIONARIS I AGENTS:

MARIAN AGUILAR

DAVID, S. A.

GÀIETA ALEGRE

ESTANISLAU MAGRE

Corts, número 415

Aribau, número 22b

Provènça, número 280

Provènça, número 157

CAMP DE LES CORTS AVUI, DIUMENGE, DIA 18 A un quart de quatre Mollerussa - Barcelona (S.) A les cinc C. E. MANRESA - BARCELONA (R.) Tribuna: 8 ptes. Gral.: 3 ptes. Per a aquesta partida és imprescindible el cinqui abonament parcial

Catalunya

UNA POSICIO ESBAIXADA

A mesura que la catalanització de la nostra terra va guanyant posicions, és un deure de tots de mostrar-nos cada dia més exigents amb nosaltres mateixos. Si en un altre temps l'emprar el bilingüisme en la premsa podia significar un guany, un pas endavant, avui tindríem trobar-hi pocs homes que sentissin íntimament el deure de la catalanització, que convinguessin espontàniament que el bilingüisme és necessari en alguna banda. Però, tanmateix, encara en resten. Adés "Diari de Tarragona", en un editorial titulat "La raó de nostre bilingüisme", tot fent declaració de catalanisme, diu que continuaria redactat en la mateixa forma que ara, és a dir, en la seva totalitat redactat en català i només admetent de tant en tant col·laboració catalana.

Però, amics: quin periòdic, quin partit polític, quin entitat que hagin fet declaració de catalanisme militant ha adoptat el bilingüisme? Es pot respondre absolutament que cap. La qüestió de l'idioma per a tot catalanista sigui del matís que es vulgui, és essencial. No admet ni mitges tintes ni subterfugis.

Des dels primers temps del nostre ressorgiment així ho ha admès tot hom: "La Renaixença", "El Poble Català", "La Nau", "La Veu", "LA PUBLICITAT", així ho palesen.

No és una qüestió que ara es plantegi de cop i volta, sinó que ja fa molts d'anys que està resolta màximament en el sentit de la total catalanització de la nostra premsa. És tan essencial aquest punt per a nosaltres, com pugui ésser el de no admetre col·laboració antitècnica en un periòdic confessional. És comprensible que, com a punt de referència, hom admeti en les pàgines d'un diari català documents, escrits en altres llengües. Però, pretendre fer catalanisme des d'un periòdic on la col·laboració catalana hi és tan sols una excepció, és un dels més grans contrasentits. Per damunt de tot cal ésser conseqüent.

"Triar és opinar", s'ha dit. Escriure i publicar un periòdic en una o altra llengua, és definir-se a casa nostra. Rovira i Virgili, en la darrera conferència que ha donat a Tarragona, va remarcar diverses vegades quina íntima conjunció hi ha hagut en el transcurs de la història de Catalunya, entre l'èpica de l'idioma i l'èpica política. Nicolau d'Olivier recentment recordava com en tota aquesta anys de dictadura, portar LA

PUBLICITAT a la butxaca venia a ésser com en altre temps portar un llacet barret a la solapa. I això perquè la nostra llengua ve a ésser la senyera espiritual que tota portem a dintre i que fem volar cada vegada que escrivim o descloum la boca. Així ho han comprès els intel·lectuals catalans que ens varen venir a visitar. I ben segur que aquest reconeixement ha estat més fàcil perquè tenim quatre grans diaris redactats íntegrament en català que no pas ho hauria estat si hi hagués un vin-i-cinc diaris bilingües.

La nostra tasca com a catalanistes no ha d'aconseguir amb servei les posicions guanyades. Cal sortir a ple camp per a lluitar amb coratge en la conquesta de noves posicions. I, per això, ens sap greu que mentre en altres ciutats i viles es van catalanitzant periòdics i creant-se'n de nous escrits en llengua vernacular, la premsa de Tarragona faci declaracions d'un bilingüisme que no l'honora gaire.

Després que hi ha catalanisme que sempre s'ha sustentat arreu el criteri contrari al bilingüisme en la premsa catalana. Tots els tarragonins havem de promoure que a Tarragona no sigui una excepció. Una de les raons que dona "Diari de Tarragona" per a raonar el seu bilingüisme és l'element oficial d'element oficial tant o més que allí n'hi ha, en moltes altres poblacions de Catalunya. Tarragona, en aquest aspecte no és pas l'única. L'afegir com a pretext del bilingüisme aquest fet és emprar els mateixos raonaments que el ministre d'Instrucció pública donava (dient que com ho farien els mestres no catalans que hi ha a Catalunya) per combatre la cooficialitat del català a l'escola. No sabem que cap altra ciutat l'hagi esgrimit. Si respongués a una tècnica general encara ho comprendríem. Però, com que precisament és tot al contrari, ens sap molt greu, com a tarragonins que som, que ens prenguessin com uns excèntrics o com uns faocerosos arreu de Catalunya.

La nostra enervada no significa pas cap malvolença envers "Diari de Tarragona", que en certs aspectes és un diari comarcal modèlic. Només hem agafat la ploma per a dolre'ns que encara entre la premsa tarragonina es pugui donar incoherències com el d'un periòdic que es diu catalanista es decideixi a continuar escrit quasi íntegrament, en una llengua que no és la nostra.

JOSEP M. BORONAT

Fets diversos

Robatori

La guàrdia civil de Sant Vicenç de Castelló posà a disposició del jutjat de Manresa a Joan Sirvent Marimón, de Barcelona, acusat d'haver pres de l'estació dels Ferrocarrils Catalans un paquet d'emmeraderies.

Incendi a Calaf

A l'estació de Calaf varen cremar-se completament dos vagons de palla, dels quals no va quedar més que la ferramentia.

Sembla que va sofrir algun desperfecte la coberta de l'andana de mercaderies.

Nen ofegat a Caldes de Malavella

Mentre es banyava a la bassa de la casa de pagès Mas Roig, de Caldes de Malavella, el nen de dotze anys Joan Llach, morí ofegat.

El jutjat ordenà l'abocament del cadàver i instruí les diligències pròpies del cas.

Incendi a Linyola

A Linyola es declarà un incendi en un cobert propietat del veí d'adherida a la Caixa de Pensions.

Plaça de la Cascada del Parc. Còpia Popular.

Juventut de Les Corts. Plaça de l'Església. Còpia La Principal de Santa Coloma de Farnés.

Sabadell. Plaça de l'Àngel. Còpia La Principal del Vallès.

A la tarda

Montjuïc. Explanada de dalt de tot del Funicular. Còpia La Principal de Barcelona.

Poble Nou. Davant el Casino L'Alfons. Còpia Barcelona.

Foment de la Sardana de Barcelona. Plaça de la Cascada del Parc. Còpia La Principal Barcelona.

Agrupació Sardanista de Barcelona. Passeig de la Creu Coberta (xamfrà al carrer de Borrell). Còpia Canigó.

Juventut de Les Corts. Gallien, 319. Còpia La Principal de Santa Coloma de Farnés.

Sabadell. Jardí Café Camps. Còpia La Principal del Vallès.

A la nit

Agrupació Sardanista de Barcelona. Davant la Granja Balmes (carrer de Balmes). Còpia La Selva. Casa de Casà de la Selva.

Juventut Sardanista. Pep Ventura. Plaça d'En Berenguer el Gran. Còpia Popular.

Orleó Gracienc. Astúries, 83. Còpia Barcelona.

Ateneu de Sant Lluís Gonzaga. Ter. 10. Còpia Empòrium.

Juventut de Les Corts. Gallien, 319. Còpia La Principal de Santa Coloma de Farnés.

Sabadell. Circol Federal. Còpia La Principal del Vallès.

quella localitat Sadurn L'Alcalde. El foc destruí l'edificació i les existències d'allí que hi havia emmagatzemades. Les pèrdues es calculen en unes cinc mil pessetes.

TORRELLÓ

Festival pro presos política i socials

La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis va adquirir temps enrera la casa número 23 del carrer de Sant Miquel, on actualment està realitzant obres de reforma i embelliment, per tal d'instal·lar-hi una sucursal en aquesta vila, que serà regentada per En Josep Prat i Gironella.

Seràn traspassats a la dita entitat els cabals en dipòsit, que des de fa nou anys tenia la Caixa Parroquial, adherida a la Caixa de Pensions.

La inauguració oficial sembla que es farà a mitjan agost vinent.

— Amb èxit esclatant han tingut lloc els dies 10 i 11 d'aquest mes els festivals pro presos. El dia 10, a la nit, al Teatre Cirvianum, cedit generosament per l'empresari, va representar-se, amb tot l'encert, el poema dramàtic d'En Ventura Gassó "La cançó del vell Cabrà", per la companyia de l'Associació de Teatre Selecte, que dirigí l'Enric Lluell. El teatre presentava un brillant aspecte i el públic que l'emplenava sortí molt satisfet de l'actuació de la companyia. Els intermedis foren amenitzats per l'orquestra Bofills.

També les sardanes que al mateix objecte es ballaren al matí i a la tarda a la plaça de Catalunya foren concorregudíssimes, i les generoses senyoretes postulants obtingueren una esplèndida receptació.

Juventut Republicana, que fou l'organitzadora d'aquests festivals, i les altres entitats que varen secundar-la, ens preguen de fer constar que les orquestres Bofills i Catalunya, empresari del Teatre Cirvianum, funcionaria, impresor i altres diverses persones que varen col·laborar des del lloc que els corresponia a aquests festivals, ho han fet tots gratuïtament, ço que ens plau de fer constar a honor del nostre poble.

Lloable fou així mateix la gesta de la companyia d'En Lluell, la qual en conjunt va fer un donatiu de 7410 pessetes, import de la diferència del viatge en segona i tercera classe.

La receptació líquida total fou de pessetes 1.000, quantitat que fou lliurada en meitats iguals a la Societat L'Aurora, encarregada de fer-la trametre per als presos socials, i a LA PUBLICITAT, que la repartirà entre els nostres presos polítics.

GRANOLLERS

Festa major: Festa del Pedal

L'estalvi

Convocat oportunitat per l'alcalde, senyor Rosas, dimecres tindrà lloc, en una dependència de

l'Alcaldia, una reunió dels presidents de les societats granollerines i els representants de la premsa a Granollers, per tal de concretar el canvi de dates de la festa major.

S'han fet algunes manifestacions en sentit favorable al canvi, però totes concorden que la festa se celebri tots els anys al darrer mercat d'agost com a començament i que acabi el diumenge següent.

Enguany, primer del canvi, s'acabà als dies 28, 29, 30 i 31 d'agost.

— Avui, amb motiu de celebrar-se la XVIII Festa del Pedal, semblava que es congregaria en aquesta ciutat un considerable nombre de ciclistes.

El programa és com segueix: A dos quarts de set del matí, els ciclistes sortiran del Saló de Sant Joan, de Barcelona, entrant a Granollers pel cantó de Palau a les nou. A les onze, concurs de caritat, en el qual s'adjudicaran diverses bicicletes adquirides per subscripció popular. A dos quarts de dotze es farà solemne lliurament a les representacions benèfiques de la localitat de la part que els sigui assignada del benefici líquid de la Festa del Pedal.

A més, a les deu del matí, el cor Amics de la Unió donarà un escolit concert sota la direcció del mestre senyor Riera. A les dotze, audició de sardanes per la Còpia Vilaró. A les tres de la tarda, carera de cintes, ofrena de les senyorettes granollerines. A les quatre, partit de futbol, dedicat als ciclistes del Granollers S. C.

De les catorze bicicletes que seran adjudicades en el concurs de caritat, vuit són adquirides per la Comissió organitzadora, i les altres són donats de l'Ajuntament: el curs "Terrot" a Granollers; Cicles Hernández, Prades i Oliva, i de la Comissió organitzadora.

— Durant la setmana passada la sucursal en aquesta ciutat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per impositons pessetes 146.294'25, i ha pagat per reintegraments pessetes 123.333'95. Resulta un saldo a favor de les impositons de pessetes 22.960'30. Ha obert 20 llibretes i comptes d'estalvi nous.

TARRAGONA

La presa de possessió de l'alcalde i tinent d'alcalde de R. O. : Les minories republicanes abandonen el saló de sessions

Dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, celebrà sessió el ple de l'Ajuntament per a donar possessió a l'alcalde i tinent d'alcalde de R. O.

Fou llegida la comunicació del governador, i tot seguit el senyor Celestí Salvador va fer lliurament de l'alcalde al senyor Joaquim Monteverde, antic pupí.

Una altra comunicació del governador donava compte de la dimissió presentada pels tinent d'alcalde senyors Rahadà (regionalista) i Vallhonrat (jaumí), i que l'Ajuntament quedava facultat per a elegir en votació els seus substituïts.

Feren ús de la paraula els senyors Mallol, Galés i Floresvi, i tots tres abundaren en manifestacions de protesta pels nomenaments de real ordre, que, si per la força del costum haurien estat tolerables pel que fa referència a l'alcalde, eren inadmissibles pel que toca a les tinentcies.

El senyor Alaix manifestà que, tota vegada que fou un dels que acceptà i signà la proposició dirigida al Govern demanant que l'Ajuntament pogués elegir lliurement els càrrecs de la Permanent, considerava que la seva dignitat li privava d'acceptar la tinentcia que li havia estat concedida de R. O.

L'alcalde, malgrat de les bones paraules en les quals promet tolerància, manté rigidament la seva interpretació del reglament, ço que provoca una enèrgica intervenció del socialista senyor Floresvi, que anuncia que pot a la disposició del Consistori la inspecció de l'Escorxador i els Mercats.

El senyor Gilibert, d'Acció Republicana, i el senyor Galés, federal, intervingueren abans que s'acabés la sessió per a preparar la votació de les dues tinentcies d'alcalde vacants per la dimissió dels senyors Rahadà i Vallhonrat.

El senyor Galés demana que sigui presa en consideració una proposició presentada amb caràcter d'urgència, però la presència d'alguns negats, i aleshores el senyor Galés anuncia la retirada del Consistori de la minoria federal.

Represa la sessió, i abans de procedir a la votació, hom llegí la proposició a què abans havia fet referència el senyor Galés, que signa aquest i els altres caps de les minories republicanes. Fa referència als nomenaments de R. O., i en anar a discutir-la, la presència s'hi oposa, malgrat de la protesta del senyor Gilibert, que defensa el que pugui parlar-se'n, tota vegada que s'ha llegit.

Vist el procedir de la presència, es retiren les minories federal, d'Acció Republicana, i socialista, i queden únicament en els seus senyors Pedrol, Rahadà, Joan-him Cabré, Mayné, Vallhonrat, Salvador, Ricard Ventosa, Artal, Soler i A.

Es procedí a l'elecció de les tinentcies cin, una i a l'altre, resulten elegits els senyors Guinovart i Llibre, republicans, i tots dos.

El públic, que acudí a la sessió en gran quantitat, ab n'acabà el saló amb vives demostracions de desagr, les quals s'havien anat en el moment de fer-se càrrec de les vates els tinent que ven acceptar, segons els tinent, Salvador i Ventosa.

Conferència sobre aviació

El operador cinematogràfic

Una millora: Condolences

El guitarrista Llobet a Girona

A primers de juny, l'aviador senyor Canudas donarà una conferència a l'Ateneu, de Figueres, sobre "L'aviació a Catalunya", il·lustrada amb projeccions de la Costa Brava i de l'Empordà.

Ensenya s'inaugurarà una exposició de fotografies aèries.

— Dimecres vinent, dia 21, es reunirà al Col·leu Imperial el tribunal examinador dels operadors cinematogràfics d'aquesta província.

— Ha estat signada entre la propietària senyora Salles de Verdader i l'Ajuntament d'aquesta ciutat l'escriptura notarial sobre expropiació de terrenys per a la prulengació i obertura del carrer de Lorenzana.

— La Junta de l'Ateneu de Girona ha acordat fer constar en acta les seves sentides condolences per la mort del meritiós escriptor doctor Josep Maria Roca, il·lustre conferenciant que fou de l'esmentada entitat cultural.

Dimecres vinent, dia 21, el guitarrista Llobet donarà un concert, organitzat per l'Associació de Música, al Teatre Principal.

FIGUERES

La Federació Republicana Socialista de l'Empordà

Diverses

En mig d'una gran animació i entusiasme, va tenir lloc diumenge passat, a la 11, la constitució de la Federació Republicana Socialista de l'Empordà, nomenant-se en el dit acte la Junta que ha de regir l'esmentada entitat política.

En la reunió s'acordà trametre un telegrama al president del Consell de ministres demanant l'amnistia per als que sofreixen preat o exili a causa de delictes polítics o socials.

— El públic figuerenc, que segueix amb molt d'interès els cursos de conferències organitzats pel Liceu Montoriol, tingué ocasió, dimecres passat, de sentir el prosista empordanès senyor Puig Pujades.

La conferència que el senyor Puig Pujades va donar, i que versava sobre el tema "L'art i el poble", va ésser molt aplaudida.

— La Comissió organitzadora de la subscripció pro vídua i fill de Martí Vilanova ha fet lliurament a la vídua Vilanova de la quantitat de 1.428 pessetes i 30 francs, que és l'import del rebut a Figueres i comarca.

— Per tal de formar una organització que respongui a les seves aspiracions, va tenir lloc dimecres passat una reunió dels obrers de Figueres a la societat coral La Eralo.

— S'està organitzant activament un festival pro-presos, que no cal dubtar, pels comentaris que al seu entorn s'hi fan, que constituirà un veritable èxit.

VIC

Diverses notícies

La Joventut Republicana de Torelló s'ha adherit a Acció Catalana.

Hi ha molt entusiasme, en aquest sentit, a tota la comarca.

— Ha estat a la nostra ciutat el conegut aviador arxiduc Francesc Josep per a organitzar una Selmana d'Aviació, per les festes de Sant Miquel.

Amb aquest fi visità l'Ajuntament i la redacció de "Diari de Vic", i oferí un vol a la dita redacció.

— Ha mort en aquesta ciutat el senyor Pasqual Giral, el traspass del qual ha estat molt sentit.

— Fa pocs dies donà a llum el primer fill la senyora Vidal de Llobatera, esposa del nostre amic senyor Albó.

Esposa i nadó gaudí d'una plena salut, per la qual cosa trametem a les famílies Albó i Vidal i Vidal de Llobatera la nostra més cordial enhorabona.

— Sembla que es fan gestions a l'objecte de venir si els dos Orfeons de la ciutat poden donar conjuntament un concert públic en les vinentes festes de Sant Miquel.

Vuríem amb goig que es confirmessin aquestes notícies.

OLOT

Notícies diverses

El primer concert-repàs donat per l'Orfeó Popular Olotí en obsequi als seus socis, constituint un veritable esdeveniment. Més que per la concurrència, per la manera imponderable com foren executades les diverses obres que integraven el programa, verament escoltí interessants.

Una vegada més, la nostra felicitació als cantaires i al seu director, mossèn Farró.

Darrerament, la companyia de Ramon Martíoli ha representat, amb èxit, al Teatre Principal, "Juan sin Tierra".

Darrera hora

DE BARCELONA

El futbolista vilanoví Emili Jimeno s'ha agreujat en el seu estat

Aquesta matinalada el dissortat portar del primer equip del Vilanova, E. Jimeno, lesionat el passat diumenge en el partit de futbol celebrat al camp del Sans, seguia en la mateixa gravetat experimentada des de diverses, en en complicar-se-li la meningitis, que es temia.

La clínica del doctor Rabassa es veu concorregudíssima d'amics del dissortat jugador i esportius catalans que s'interessen pel seu estat.

No cal dir com desitgem que el pessimisme que inspirà el seu greu estat d'aquesta matinalada desaparegui ben aviat.

Les finals del Campionat de Catalunya de boxa amateur

Amb una concurrència encara més nombrosa que dissabte passat se celebrà ahir a La Bohèmia els anunciats matches de boxa vàlida per als títols de campió de Catalunya amateur de les diferents categories de pes.

Heu-vos ací els resultats obtinguts en aquestes finals:

Campionat dels pesos mosca: Jimenes (Catalunya), venç Romero (Palace); per desqualificació per cop baix voluntari al tercer round.

Campionat dels pesos gall: Arias (Palace), venç Minguell (Diana), per punts.

Campionat dels pesos ploma: Llibre (Palace), venç Gómez (Palace), per punts.

Campionat dels pesos lleuger: Cuesta (Ring), venç Roca (Girona), per punts.

Campionat dels pesos welter: Macià (Palace), venç Roca, per punts.

Campionat dels pesos mitjà: Torres (Firpo), venç Fontà (Puching-bell de Gràcia), per punts.

Campionat dels pesos mig fort: Monllor (Sabadell), venç Jordà (Terrassa), per punts.

Campionat dels pesos fort: Giral (Palace), venç Viure (Palace), per punts.

TOPADA D'AUTOS

Ahí, a la carretera de Cervera a Igualada, varen topar dos autos. A conseqüència de l'accident resultaren ferits Elies Rúbio i Ramon Rufas. Foren portats a una clínica particular.

DE MADRID

L'ACADEMIA DE JURISPRUDENCIA DE MADRID

Madrid, 17. — L'Acadèmia de Jurisprudència ha acordat convocar a elecció per a la Junta Directiva.

Es va a proposar per a la presidència, en comptes del senyor Ossorio i Gallardo, al senyor Alcalá Zamora.

EL COMTE DE SAGASTA

Madrid, 17. — Un periodista ha visitat l'ex-diputat i actual comte de Sagasta, En Carlos Merino.

Preguntat sobre el llibre del comte de Romanones sobre Sagasta, ha dit:

— Com que és jutja al meu avís i xic fora de la realitat. No se li pot imputar amb massa severitat el desconeixement en què es trobaven les colònies. Sagasta tenia tota l'atenció sobre la seva preocupació concreta a Espanya i les colònies no tenien raó d'existència sense l'organització perfecta de la metròpoli.

— Quin concepte teniu del pensament polític d'En Sagasta?—li pregunta el periodista.

— El seu pensament era en aquell temps el d'un home enormement liberal; tal vegada fundat en els principis de la Revolució francesa i amb positiva influència de la vida i la filosofia.

de Marcehi Domingo, i "Altraveto, Susana", de Ladislau Fedor.

— El resultat del partit de futbol del torneig local, jugat entre la Indústria i l'Olot F. C., fou de quatre gols a oap a favor del darrer equip.

— El resor del vef poble de Sant Esteve de Bas estigué ben animat i concorregut tots els actes, tant els de caràcter religiós com els profans.

— Després de llarga i penosa malaltia, ha mort la senyora Lluïsa Soler i Cufí, tia del nostre bon amic i company en la premsa Martíoli Rigola, al qual, junt amb la resta de la família, trametem el nostre més sentit condol.

— Els olotins que anaren a l'Apelo excursionista de diumenge passat a l'Alcoba, tornaren molt satisfets.

Diu que els excursionistes de les contrades gironines que hi acudiren foren més d'un miler.

Hi hagué molta animació, i Jaume Comte, que també hi assistí, fou molt felicitat pel seu alliberament.

— El mercat d'aquesta setmana fou poc concorregut i ben poc animat.

— Per fi el temps s'ha posat, i companyia de fer calor.

sofa romàntica. Després suplantà aquesta ideal a deixar-hi passades les doctrines polítiques del seu temps per a la felicitat d'una República.

— Quina actitud creieu que podria tenir Sagasta en els nostres temps? — És difícil de contestar aquesta pregunta. Veig pocs punts coincidents entre la idea política d'aleshores i la de la nostra contemporaneïtat.

Jo crec, però, que el meu avi era home que s'emmotllava molt ràpidament al sentir de l'opinió i que, creient salvar-la, es deixà moltes vegades atropellar per ella.

Responent després altres preguntes, el comte de Sagasta diu:

— La meua situació dintre el partit liberal és ara molt especial. Jo he sacrificat pel meu pare fins el pensament. El meu encasellament polític fou dintre del partit de García Prieto, on vaig procurar mantindre una certa personalitat de criteri i desobedir la política de León seguit l'obra del meu pare. Jo he defensat i seguiré defensant els interessos industrials i sentimentals de León, procurant exaltar el sentiment històric de la política regional, un ressorgiment dels seus sentiments com té Catalunya, com té Basònia i del qual manca Castella.

— I la seva situació en el partit?

— Díficil. Es veu que se'm considera un desdorb. Tothom sap la força, llançada des del ministeri de la Governació, força de Bugallà en una intel·ligència precisament amb García Prieto.

— Marxareu del partit?

